

Mục Lục

- 1 Hình bìa** • Danny Nguyen
- 3 Quan điểm** • Nỗi buồn Mẹ Việt Nam
- 5 Xã luận** • Điều không thể bị tước đoạt
- 6 Bình Luận** • Việt Nam ở đâu trong bối cảnh “ chiến tranh thương mại “ Mỹ -Trung
- 8 Thời sự** • Donald Trump tấn công, Tập Cận Bình thụ động
- 10 Phiếm luận** • Chớ dại mà xen vào
- 11 Chủ đề** • Tản mạn về tên họ
• Đà Lạt ơi !
- 17 Góc bạn trẻ** • Biệt Đội Thiên Nga
- 20 Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 35 Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ
• Không! Không!...cái đó hỏng phải của tui
• Tiếng khóc của Long Vương trong đêm mưa
- 45 Đồ vui Sudoku**
- 46 Truyền thông xã hội dân sự**
• Thế nào là người công an khôn ngoan
- *Thơ*** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
• Trangđài • Lê Lăng Du
- 51 Quảng cáo**
- 52 Vui cười**
- 53 Lời tòa soạn**
- 54 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San

Cơ Quan Ngôn Luận CSVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen
in Nederland
www.congdonghoalan.com
ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland
Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ
Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật
Danny Nguyen

Phát hành
Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An
- Đỗ Văn Bui • Hoài Tâm Niệm
- Vành Khuyên • Lê Quang Kế
- Miên Thụy • Lăng Du
- Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương •
- Nguyễn Quyết Thắng • Tiểu Yến Tử • Ông
- Năm Chuột • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc
- Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu
- Phước • Nguyễn Hoàng Nguyên
- Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến
- Thao De Wit • Ý Nga • Trangđài-nguyễn

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tinh cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

NỖI BUỒN MẸ VIỆT NAM!

Một nỗi buồn cứ tăng dần khi hiện tình đất nước ngày càng tồi tệ và vận nước bị lâm nguy bởi Việt gian cộng sản và sự gặm nhấm xâm chiếm từ từ của giặc thù phương Bắc. Người trong nước cũng còn lắm người thờ ơ với họa mất nước, người Việt hải ngoại càng nhân đôi nỗi đau bởi thân phận đã một lần ly hương và nay ngày về đất Mẹ dẫu xa lại càng xa.

Một cơn ác mộng vừa chợt hiện ra khi Trung cộng cho bán ra thị trường quốc tế một Quả địa cầu từ tính không ghi tên Việt Nam và in đường lười bò. Chưa đến năm 2020 là năm thực hiện cam kết Thành Đô giữa Việt cộng và Trung cộng, nhưng xem ra tình hình chính trị Việt Nam cho thấy Trung cộng đang vội vã cho mốc điểm 2020, thì Việt cộng tỏ ra vội vã gấp đôi giặc Tàu.

Có nỗi đau nào hơn khi ngày nay không chỉ có một Lê Chiêu Thống cõng rắn cắn gà nhà, mà có tới hàng trăm hàng ngàn Trần Ích Tắc tham gia nối giáo cho giặc giết hại đồng bào. Hai chữ lưu vong là nỗi đau trong tâm khảm của những người Việt phải rời bỏ quê cha đất tổ vì không thể dung nạp cái ác, cái xấu, sự dối trá lọc lừa của Việt cộng. Nhưng giờ đây hai chữ lưu vong định mệnh ấy sắp giáng xuống đầu 90 triệu dân trong nước. Vì sao? Bởi vì người dân trong nước sẽ lưu vong ngay chính trên quê hương mình.

Người Việt Nam trở thành nô lệ trong thế kỷ 21 không phải là chuyện khoa học viễn tưởng mà nó đang dần hiện thực. Hãy xem Luật đặc khu kinh tế cho Tàu; Luật an ninh mạng để bịt miệng dân; Xóa bỏ chữ viết truyền thống do Bùi Hiền chủ xướng; Công nghệ giáo dục xóa bỏ nền tảng dạy học căn bản của cha ông cho trẻ em lớp Một do Hồ Ngọc Đại chủ biên... Xâu chuỗi tất cả chúng lại rõ ràng đây chính là một âm mưu xóa bỏ ngôn ngữ chữ viết truyền thống văn hóa để sẵn sàng cho việc Hán hóa dân tộc Việt sau này.

Nelson Mandela đã từng nói: "Giáo dục là thứ vũ khí mạnh nhất mà bạn có thể dùng để thay đổi thế giới", vậy thì đặt vấn đề ngược lại nếu một nền giáo dục bị làm cho méo mó, không kết tụ được tinh hoa nhân loại, chuyên chạy theo lối mòn và sáo rỗng, chắc chắn nền giáo dục ở quốc gia đó sẽ bị phá sản, bị ngu dân hóa và tụt hậu... "Ngu dân để dễ trị" đó là sách lược trường kỳ của csVN, một chế độ thực dân đồ mà sự tàn ác là vô cùng tinh vi.

Suốt bốn ngàn năm thăng trầm của lịch sử Mẹ Việt Nam luôn đồng hành cùng đàn con qua từng thế hệ. Thế nhưng sự chia lìa ly tán mẩu quốc của hơn bốn triệu con dân Việt trên khắp thế giới có lẽ là lần đầu tiên xuất hiện trong lịch sử Việt Nam.

Những đứa con lạc loài vong nô cộng sản ở trong nước rõ ràng đã phản bội lại cha ông, cắt đứt dăng biển cho ngoại bang mà họ coi đó như chuyện buôn bán thường tình. Nỗi đau này chúng ta sẽ còn phải gặm nhấm bao lâu nữa vẫn không có câu trả lời. Nhưng con dân Quốc gia Việt Nam vững tin rằng hồn thiêng sông núi, vong linh các bậc tiền nhân sẽ đồng hành trong cuộc đấu tranh mang lại tự do, ấm no, hạnh phúc cho toàn dân Việt nam. Ý chí bèn gan/Sắt đá cũng phải mòn/Dựng lại nước non/Thanh bình trường trị.

Trần Quốc Hiền

GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA / HÒA LAN
IBAN NL20 INGB0004861397

Denbosch ngày 20 tháng 8 năm 2018

Thư Mời

Kính gửi quý niên trưởng, chiến hữu cùng quý đồng hương,

Sau hơn 43 năm cưỡng chiếm Miền Nam , đảng CSVN đã làm tan nát quê hương, gieo thống khổ điều linh cho đại đa số dân tộc. Trong hơn 90 triệu dân, ngoài số đảng viên sống phè phỡn nhờ vào sự cướp, ăn cắp tài sản quốc gia và 1 số vây cánh ăn theo...còn lại đa số là dân nghèo, làm quần quật suốt ngày chỉ mong có vừa đủ bữa ăn, không may bị ốm đau thì xem như vào cửa tử ! Xót xa hơn, thê lương trong tận cùng nỗi khổ là kiếp sống của anh em TPBVNCH, lầy lắt từng ngày kiếm sống qua các tờ vé số, bó nhang Hôm nào mưa gió thì xem như chịu đói.

Đồng cảm với sự đói lạnh mà anh em chúng tôi đã từng trải qua trong thời gian tù cải tạo nên hơn ai hết chúng tôi rất thấm thiết nỗi khổ của anh em, do đó để chia sẻ, giúp cho các anh em phần nào vui đi niềm bất hạnh!

Qua gian hàng TPB các ngày lễ ở chùa Vạn Hạnh, bữa cơm gầy quý hàng năm mà quý vị là những ân nhân đã và đang dang rộng vòng tay cứu người qua cơn khổ nạn, chúng ta an ủi phần nào cuộc sống nhọc nhằn của anh em TPBVNCH.

Để có phương tiện tiếp tục giúp anh em TPB kém may mắn ở quê nhà, năm nay GDQCCVNCH/HL tổ chức bữa cơm gầy quý :

Tối Thứ bảy 29-09-2018 lúc 19.30 giờ
Ketheuvel 50 – 5231 PT - s' Hertogenbosch

Sau 43 năm khổ nạn là một thời gian khá dài cho cuộc sống nhiều gian nan của anh em TPBVNCH, giờ đây có thể xem là những ngày ngắn ngủi cuối đời, hy vọng quý NT, các chiến hữu cùng quý đồng hương sẽ đồng hành cùng chúng tôi mang lại chút niềm vui cho những cuộc đời bất hạnh.

Trân trọng,
TUN / BCHGDQCCVNCH/HL

Nguyễn Minh Anh

Chương trình tổng quát

- 19.00 Tề tựu
- 19.30 Chào cờ - Mặc niệm
- 19.45 Lời chào mừng quan khách
- 19.50 Phát biểu của quan khách
- 20.00 Dùng cơm tối và Chương trình văn nghệ

Xã luận

ĐIỀU KHÔNG THỂ BỊ TƯỚC ĐOẠT

Tuấn Khanh

Nhà văn Anh gốc Pakistan Babar Ahmad từng viết rằng “Ngục tù cho biết rằng, có những thứ mà người ta không thể tước đoạt được từ bạn, đó là trái tim của bạn”. Ông ghi lại suy nghĩ này sau khi được trả tự do, với 8 năm bị cầm tù tại Anh do bị nghi ngờ là tiếp ý tưởng cho khủng bố khi viết những câu chuyện về cuộc xung đột sắc tộc ở Bosnia và Chechnya, rồi một trang web có khuynh hướng ủng hộ Taliban đăng lại.

Suốt trong thời gian đó, thư từ của của Babar Ahmad gửi ra ngoài, đều bị mật vụ Anh soi chiếu cẩn mật, vì lo ngại rằng các ngôn từ ẩn dụ của ông có thể là thông điệp cho ai đó.

Nhưng xét cho cùng, cuộc đời của Babar Ahmad không ngặt nghèo như Trần Huỳnh Duy Thức, vì tất cả những lá thư mà người ta gửi cho ông, cũng như ông gửi đi đều đến đúng địa chỉ mà không bị cắt gọt gì. Với tù nhân lương tâm Trần Huỳnh Duy Thức, từ tháng 6/2018, khi có những đòi hỏi từ phía trại giam về việc ông Thức phải làm đơn nhận tội và xin khoan hồng để được đặc xá, ông đã bị hành hạ bằng nhiều cách vị quyết liệt từ chối việc đổi chác đó.

Lâu nay, khi viết thư về gia đình, ông Thức vẫn viết một mạch thăm hỏi ba mẹ, anh em, vợ con. Nhưng giờ, theo “quy định mới”, ông Thức mỗi lần viết thư về thăm nhà, chỉ được viết cho một người. Nếu là cho ba thì không được cho mẹ, đã viết cho vợ thì không được cho con. Cán bộ mới nhậm chức là Trần Duy Phong xuất hiện ở trại giam số 6 Nghệ An đã quyết định như vậy, nhưng không giải thích là vì sao.

Trước đây, anh Thức làm thơ, viết nhạc và gửi về gia đình như một cách chia sẻ tinh thần. Giờ thì trại giam cũng không cho cho phép anh gửi những tác phẩm đó về nhà. Thư từ bên ngoài của người ủng hộ tinh thần cho anh gửi đến trại cũng bị giấu đi, không tới tay anh.

Trước đó, ông Thức từng bị một thời gian dài giam trong buồng tối, không có ánh sáng sinh

hoạt. Mắt của ông không thể thấy được và bị giảm thị lực trầm trọng. Lúc đó gia đình xin được gửi các đèn pin bằng nhựa vào để giúp ông sinh hoạt dễ dàng hơn, dĩ nhiên cán bộ trại giam cũng từ chối vì lý do an ninh.

Tương tự như Barba Ahmad, ông Trần Huỳnh Duy Thức chỉ có ngôn ngữ và suy nghĩ của mình để thể hiện. Ông Thức bị kết tội vì lên tiếng chỉ ra các sai lầm của một nhà nước về kinh tế, chính trị và kêu gọi phải thay đổi. Nhưng điểm khác biệt giữa hai con người ấy, là Barba Ahmad bị kết tội là liên quan đến một nhà nước khủng bố, còn ông Trần Huỳnh Duy Thức thì bị một nhà nước kết tội và giam cầm ông bằng phương thức khủng bố.

Barba Ahmad bị giam từ năm 2004 đến 2012, sau đó Toà án tối cao của Anh Quốc đã ra phán quyết buộc chính phủ bồi thường ông 60.000 bảng Anh và công bố hồ sơ về việc ông bị kết tội oan, bị ngược đãi trong nhà tù. Năm 2009 cũng là năm ông Thức bị bắt. Một năm sau, ông bị đưa ra toà, và bị kêu án 16 năm tù giam và 5 năm quản chế vì ngay tại toà, ông lên tiếng tố cáo quá trình điều tra đã bức cung và nhục hình đối với ông. Mức án này cao gấp đôi so với ban đầu dự kiến của Viện kiểm sát, như một cách trả thù cho thái độ của ông.

Đến ngày 23/8/2018, ông Trần Huỳnh Duy Thức đã tuyệt thực được 10 ngày để phản đối hành vi ngược đãi của cán bộ trại giam trong việc kiểm duyệt thư từ, sách nhiễu sinh hoạt của ông mà không theo bất kỳ một quy định chính thức nào. Và ông nói nếu việc ngược đãi vẫn tiếp tục, ông sẽ lại tuyệt thực để chống lại sự bất công và sai trái này.

Hàng ngày, trong thời gian ông Thức tuyệt thực, gia đình vẫn điện thoại vào trại giam để theo dõi tình trạng của ông, nhưng phía trại giam im lặng, không phản hồi bất kỳ điều gì. Vì sức khỏe hiện nay của ông Thức rất yếu, việc tuyệt thực của ông là điều khiến gia đình vô cùng lo lắng.

Trong suốt thời gian Barba Ahmad vương vờng lao lý, nhiều lần và hàng chục ngàn người đã ký thỉnh nguyện thư để ủng hộ ông. Năm 2015, ông trở lại cư ngụ ở Anh trong sự trọng thị của cảnh sát và chính phủ Anh, vì thái độ ôn hoà và quyết đòi công lý cho mình. Ở Việt Nam, đã có rất nhiều lần và hàng chục ngàn chữ ký, lời kêu gọi nhà cầm quyền Hà Nội hãy trả tự do cho ông Trần Huỳnh Duy Thức. Năm 2018, dư luận trong và ngoài nước một lần nữa dậy lên ý kiến đòi trả tự do cho ông, sau khi ông đã chịu án 9 năm tù. Nhiều lần, đại diện của chính phủ Việt Nam đề nghị ông đi tỵ nạn để được tự do, ông đã dứt

khoát từ chối và nói “tôi phải ở lại để phục vụ cho đất nước mình”.

Năm 2018, Trần Huỳnh Duy Thức hiện rõ hơn trong suy nghĩ và trái tim của hàng triệu người Việt, vì thái độ ôn hoà và quyết liệt đòi công lý cho mình, và khó khăn hơn Barba Ahmad vì nơi ông đòi hỏi, là một quốc gia độc tài và không có nền tư pháp độc lập.

Nhưng ông vẫn không ngừng lại. Trong hơi thở yếu đuối vì tuyệt thực nhưng không khoan nhượng, nói từ trại giam, ông vẫn căn dặn gia đình mình rằng “Không cần phải van xin, và cũng đừng kêu gọi ân huệ nào, mà chúng ta chỉ cần đòi hỏi một nhà nước biết tuân thủ với luật pháp của chính họ đề ra”.

Như Barba Ahmad viết “Ngục tù cho biết rằng, có những thứ mà người ta không thể tước đoạt được từ bạn, đó là trái tim của bạn”. Những năm tháng hành hạ và ngược đãi Trần Huỳnh Duy Thức từ nhà tù đã không làm thay đổi ông. Nhà tù của chế độ cộng sản đã tước đoạt tuổi trẻ, sức sáng tạo của ông, nhưng không thể đánh bại được ước mơ phải xây dựng và đổi thay đất nước của ông.

Một ước mơ đầy cảm động của con người yêu nước mình, thứ mà chủ nghĩa cộng sản không bao giờ có hay tước đoạt được.

@@@@@@@@@@@@@@@@

Bình luận

Việt Nam ở đâu trong bối cảnh “chiến tranh thương mại” Mỹ-Trung ?

Fb. Trương Nhân Tuấn

Hôm kia tôi có viết một status ngắn, nói rằng “cốt lõi của vấn đề (Mỹ và TQ) là sự cạnh tranh giữa hai mô hình phát triển: độc tài tư bản nhà nước do TQ dẫn đầu và tư bản tự do dân chủ do Mỹ dẫn đầu. Cuộc “**chiến tranh thương mại**” chỉ là phát súng lệnh.”

Ý kiến này phát biểu nhân có ý kiến (đại khái) cho rằng “chủ quyền biển đảo của VN sẽ được bảo vệ thông qua cuộc chiến tranh thương mại Mỹ-TQ” và “cuộc chiến thương mại” là “điều may” của nhân loại vì nó “thay” cho Thế chiến thứ III.

Nếu có theo dõi tin tức thời sự, từ cuối năm 2017 ta biết rằng quan điểm về an ninh quốc gia của Mỹ đã thay đổi

Chiến lược An ninh Quốc gia của Mỹ được công bố, từ nhiều nguồn như bộ quốc phòng và bộ ngoại giao, theo đó Hoa Kỳ quan niệm “Trung

Quốc và Nga là hai mối đe dọa chính đang thách thức an ninh và thịnh vượng của Hoa Kỳ”. Nguyên nhân là “những cường quốc xét lại này đang tìm cách thiết lập một thế giới theo mô hình độc tài”.

Nội hàm mô hình độc tài này là gì ? Tôi tạm gọi đó là mô hình “độc tài tư bản nhà nước”. Những “bằng chứng” mà Mỹ “buộc tội” TQ cho phép ta nêu ý kiến như vậy.

Đó là: TQ ăn cắp sở hữu trí tuệ, ép buộc các xí nghiệp của Mỹ chuyển giao công nghệ, hỗ trợ công nghệ cho các xí nghiệp quốc doanh và tư doanh, kinh tế thị trường méo mó do các công ty, tập đoàn nhà nước, tình trạng sản xuất dư thừa (như thép, nhôm...) v.v...

Từ sau Thế chiến thứ II, Hoa Kỳ trở thành “đại cường” đứng đầu khối “tư bản”. Hoa Kỳ “áp đặt” luật chơi “win-win”, tất cả cùng thắng với nền “kinh tế thị trường” và chế độ “dân chủ tự do”. Ta thấy các nước Tây Âu, Nhật... đổ nát sau chiến tranh, nhờ vào “sân chơi” bình đẳng mà tất cả trở nên những cường quốc về kinh tế.

Khối cộng sản quốc tế sụp đổ. TQ “dò đá qua sông”, học hỏi Tây phương từ khoa học kỹ thuật, cho tới trợ giúp vốn liếng. Sau hơn ba thập niên “thao quang dưỡng hối”, TQ thời Tập Cận Bình nghĩ rằng mình đã “có da có thịt” nên bắt đầu “hùng phong đại quốc”, với những kế sách đầy tham vọng như “vành đai, con đường” và “made in China 2025”.

Ý nghĩa của “vành đai con đường” là khách không cần đến nhà mình mua hàng nữa mà mình đem hàng hóa sang bán ở nhà khách.

Điều này TQ “ngồi xổm” lên luật lệ của “kinh tế thị trường”, hàng hóa của TQ được nhà nước trợ giá, hệ quả là giết chết các nền kinh tế của các quốc gia chư hầu. Trong khi việc xây dựng hạ tầng là cái “bẫy nợ”, khiến các quốc gia “chư hầu” lệ thuộc vào TQ.

“Made in China 2025” nội dung là đưa khoa học kỹ thuật của TQ lên ngang tầm với Mỹ, Nhật, Đức, Pháp... với những “mặt hàng” lớn lao như phóng vệ tinh (ăn cắp công nghệ của Pháp, Mỹ...), xây dựng hệ thống đường sắt cao tốc (ăn cắp công nghệ của Pháp, Đức...), xây lò nguyên tử điện (ăn cắp công nghệ của Pháp, Nhật, Mỹ...), xe hơi, hệ thống quang điện, hệ thống cánh quạt gió... cho tới những mặt hàng nhỏ như điện thoại, TV, tủ lạnh... Tất cả đều “ăn cắp”

công nghệ và sở hữu trí tuệ của các nước Mỹ, Âu. Những mặt yếu thì TQ vịn vào lý do “bảo vệ chủ quyền không gian mạng” để “đóng cửa” với mạng internet toàn cầu, mục đích không cho các tập đoàn Google, Facebook... của Mỹ vào thị trường lục địa.

Tham vọng của TQ là dùng cũi đậu nấu đậu, ăn cắp công nghệ của Âu, Mỹ, Nhật... rồi sản xuất mặt hàng y chang như vậy, bán giá rẻ hơn, nhằm giết chết các nền kinh tế này. Cuối cùng chỉ có TQ độc quyền “duy ngã độc tôn”, hẳng định chế độ “độc tài tư bản nhà nước” chiến thắng chế độ “tư bản tự do dân chủ”.

Mô hình “độc tài tư bản nhà nước” do TQ khởi xướng đã quyến rũ được nhiều quốc gia, nhứt là trong khu vực Châu Phi, Châu Á.

Chiến lược An ninh Quốc gia của Hoa Kỳ chỉ đề cập hai cường quốc “đầu sỏ” là TQ và Nga mà không nói đến các quốc gia phụ thuộc. Nhưng ta phải hiểu ngầm các quốc gia phụ thuộc này gồm có những nước nào.

Từ lâu VN là một bản cóp py thu nhỏ của TQ. Sự phát triển của TQ mà các học giả VN gọi là “thần kỳ”, cùng với sự “hào phóng” của TQ đối với lớp “tinh hoa xã hội chủ nghĩa” VN khiến tầng lớp này “mê” mô hình TQ như mê mết một “thần tượng”.

Bỏ qua TBT Nguyễn Phú Trọng, ông này không mở miệng ra thì thôi, mở miệng là nhai lại tư tưởng của Tập Cận Bình (qua cuốn sách Quản lý nhà nước TQ). Những “trí thức” tiêu biểu XHCN như Nguyễn Trần Bạt, Hà Hoàng Hợp, Huỳnh Thế Du... cũng như nhiều “trí thức” khác, viết bài viết ca ngợi mô hình phát triển của TQ, mục đích đề cao mô hình “độc tài tư bản nhà nước” dưới sự lãnh đạo của đảng CSVN đồng thời kêu gọi mọi tầng lớp đoàn kết dưới sự lãnh đạo của đảng.

Không biết lớp trí thức XHCN này có ý thức được VN đứng ở đâu trong cuộc chiến này hay chưa ?

Đọc báo VN mấy ngày qua ta thấy, chỉ ở quyết định giữ nguyên giá, hay giảm giá đồng VN, cho thấy thân phận của VN. Rõ ràng “trâu bò húc nhau ruồi muỗi chết”. Giữ giá cũng chết mà phá giá cũng chết.

Cái chết người là những “học giả” này chưa ý thức được số phận ruồi muỗi của mình, vẫn ảo tưởng rằng VN “có giá” lắm, đang ở vị trí “tọa sơn quan hổ đấu”!

VN ở đâu trong cuộc chiến này ?

Câu trả lời VN là “một bên” trong cuộc chiến này. Nếu không có gì thay đổi, VN đứng cùng một “chiến tuyến” với TQ. Vì VN có cùng mô hình với TQ mà Mỹ đã cảnh cáo.

Hy vọng “mong manh” là ông Phúc vừa rồi có nói một câu, báo chí đăng lại, là “tiếp tục đi trên con đường cũ thì không phát triển được”.

Với một vị trí “chênh vênh” như vậy, với một thân phận “ruồi muỗi” như vậy, ta có thể hy vọng là “chủ quyền biển đảo” của VN sẽ được cuộc chiến (Mỹ-TQ) bảo vệ hay không ?

Theo tôi là không bao giờ.

Mỹ và các nước Châu Âu vừa rồi có thương thảo và đồng ý với nhau về vấn đề TQ. Tục ngữ Pháp có câu “qui se ressemble, s’assemble”, đại khái là “ngưu tầm ngưu mã tầm mã”. VN không có (hay chưa có) tư cách gì để đứng chung vào phe Mỹ và Châu Âu.

Nhưng không thể loại trừ Biển Đông là một “enjeu” trong “cuộc chiến” giữa Mỹ và TQ.

Cuộc chiến nào cũng vậy, hai bên ít khi nào đi tới chỗ “hai bên cùng chết” hết cả. Thử đặt giả thuyết, TQ nhượng bộ những đòi hỏi của Mỹ (và Châu Âu), như tuân thủ luật chơi kinh tế thị trường, cho phép tài phiệt Mỹ, Âu khai thác ngành ngân hàng, dẹp bỏ quan niệm chủ quyền an ninh mạng, ngưng sản xuất những mặt hàng mà quyền sở hữu trí tuệ chưa giải quyết... Thì ta không thể loại trừ khả năng Mỹ (và Châu Âu) nhìn nhận “lợi ích cốt lõi” của TQ ở biển Đông để hai bên đều “win-win”.

Thân phận ruồi muỗi, nếu không ý thức được, thì từ chết tới bị thương.

Tôi có viết trong status hôm qua là xưa nay chủ quyền lãnh thổ chỉ có thể giải quyết bằng thương thuyết, thông qua công pháp quốc tế, hoặc là chiến tranh.

Chiến tranh kinh tế kết thúc ra sao, ta có thể hình dung. Nhượng cho TQ Biển Đông, Mỹ và Châu Âu không có gì để mất. Trường hợp VNCH và Đài loan là hai thí dụ điển hình.

Nhưng chiến tranh kinh tế có thể trở thành “chiến tranh nóng” mà điều này xảy ra thì VN có thể là con cờ quan trọng.

Những đòi hỏi của Mỹ (và Châu Âu) ở một số điều có thể TQ sẽ không bao giờ thỏa mãn, như mở cửa không gian mạng, mở cửa khu vực tài chính, hoặc một số công nghệ quốc phòng mặc dầu TQ thụ đắc bằng “ăn cắp”... Ép qua ép lại chiến tranh “nóng” có thể xảy ra.

VN quan trọng vì có thể lựa chọn đứng vào bên nào. Nếu TQ thua chiến tranh, cái giá phải trả sẽ rất đắt.

TQ bị “liệt cường phân xẻ” lần thứ hai là giả thuyết không loại trừ. (Vì vậy Nga có vẻ đứng về Mỹ, ngay cả Bắc Hàn, bởi vì con mồi TQ quá lớn để phân xẻ).

VN đứng vào bên thắng cuộc, chủ quyền lãnh thổ ở biển Đông nhiều hy vọng được bảo toàn. TQ bị phân liệt cũng là dịp may để VN “thoát Trung”, cất cánh hòa nhập với “thời đại”./.

Thời sự

Donald Trump tấn công, Tập Cận Bình thụ động

Ngày Thứ Năm, 9 Tháng Tám, Bắc Kinh đưa ra danh sách những món hàng nhập cảng từ Mỹ sẽ bị đánh thuế 25%, cùng tổng số \$16 tỷ để trả đũa Mỹ. Trong danh sách đó, có một món dự trù sẽ bị đánh nhưng sau cùng đã bỏ ra ngoài; đó là dầu lửa, dầu thô mua về chế biến.

Trung Quốc cần nhập dầu lửa. Hơn 70% nhiên liệu dùng trong xứ phải nhập cảng, và trong 20 năm nữa sẽ tăng lên thành 80%. Nhưng Trung Cộng mua dầu nhiều nhất của Nga và Sa-u-đi (Saudi Arabia), dầu lửa Mỹ chỉ chiếm 3% tổng số nhập cảng.

Dầu thô của Mỹ, Nigeria, Lybia thuộc loại “ngọt,” chứa chất lưu huỳnh (sulfur) dưới 1%; dầu Trung Đông, Nga “chua” hơn nên khi lọc rất tốn kém. Trong hai năm vừa rồi số dầu thô Trung Cộng mua của Mỹ đã tăng lên gấp 200 lần! Các nước ở Châu Á cũng mua nhiều dầu thô của Mỹ hơn. Nếu Trung Cộng dầu thô của Mỹ, các nước Châu Á khác sẵn sàng mua, vì họ đã lập những nhà máy lọc dầu mới cho thích hợp với loại ít lưu huỳnh. Quyết định đánh thuế 25% trên dầu thô Mỹ sẽ không gây một hiệu quả “trả đũa” nào cả, mặc dù Trung Quốc mua nhiều dầu của Mỹ chỉ thua Canada!

Trước đây Mỹ mua dầu vào nhiều hơn bán ra, lệ thuộc dầu từ Trung Đông. Gần đây Quốc Hội Mỹ bãi bỏ luật cấm xuất cảng dầu vì số dầu, khí đốt sản xuất bỗng tăng nhanh, nhờ phát minh các phương pháp khai thác mới.

Câu chuyện Trung Cộng không đánh thuế 25% trên dầu thô của Mỹ cho thấy trong cuộc chiến tranh mậu dịch đang diễn ra cán cân nghiêng về phía Mỹ. Nếu mỗi nước cứ tiếp tục tăng thuế nhập cảng từ nước kia, Mỹ có thể chịu đựng một cuộc chiến lâu dài trong khi Bắc Kinh sẽ đuối sức sớm!

Kinh tế Trung Quốc tùy thuộc vào xuất cảng nhiều, Mỹ thì ít. Nếu số xuất cảng sụp giảm, kinh tế Tàu bị đòn nặng hơn, và sớm hơn Mỹ. Năm ngoái Mỹ chỉ bán \$130 tỷ cho Trung Quốc, mua vào gần \$500 tỷ. Nếu tiếp tục leo thang từng bước, Mỹ đánh \$34 tỷ Tàu theo \$34 tỷ, đánh \$16 tỷ cũng theo \$16 tỷ, sẽ đến lúc Trung Cộng hết hàng Mỹ để đánh thuế!

Nhưng điều quan trọng hơn cả, là kinh tế Mỹ có sức sống mạnh và bền bỉ hơn, vì do các công ty tư nhân đóng vai chủ động. Lúc nào họ cũng đầy phát minh, sáng kiến, thay đổi nhanh chóng để sẵn sàng lâm chiến, đáp ứng với thị trường. Trong khi đó kinh tế Trung Cộng vẫn do các cán bộ, đảng viên điều khiển! Kinh nghiệm nửa thế kỷ chiến tranh lạnh cho thấy khi đám công chức thư lại đấu trận kinh tế với tư nhân, có thể đoán trước bên nào sẽ thắng.

Tình trạng trì trệ của guồng máy thư lại biểu lộ rõ ngay trong những ngày đầu lâm chiến, từ Tháng Ba, 2018. Tập Cận Bình rõ ràng ở thế bị động, cứ Trump đánh tới đâu thì trả đũa tới đó; trong khi Tôn Tử đã nói rằng phương pháp phòng thủ tốt nhất là tấn công!

Nhiều người giải thích rằng chiến lược đối đầu của Cộng Sản Trung Quốc đặt trên giả thuyết là Donald Trump “thấu cáy.” Ông tổng thống Mỹ chỉ dọa thôi, nhưng sẽ giơ cao đánh khẽ. Vì ông Trump đã theo cách đó khi đối đầu với ông Kim Jong Un, với ông Bashar al-Assad ở Syria.

Ý kiến này nghe bùi tai giới lãnh đạo Trung Nam Hải. Cho nên Trung Cộng không có một kế hoạch chủ động đối phó với Mỹ trong cuộc chiến quan thuế leo thang. Cho nên, họ cứ chờ coi Trump hành động trước rồi phản ứng.

Tại sao những con người như Tập Cận Bình lại chấp nhận vai trò thụ động như vậy? Ông ta đã từng hạ tất cả các đối thủ, đè bẹp Giang Trạch Dân, Hồ Cẩm Đào, leo lên cao gần bằng Mao Trạch Đông, hơn cả Đặng Tiểu Bình.

Nguyên nhân chính là ông Tập Cận Bình vẫn dựa vào một guồng máy thư lại trong đảng Cộng Sản xưa nay vẫn quen sống ù lì, mà chính ông ta làm cho nó trì trệ hơn.

Trong năm, sáu năm qua, ông Tập Cận Bình chú tâm vào “Hai Củng Cố.” Một là củng cố địa vị của mình, trở thành một chủ tịch không bị hạn chế hai nhiệm kỳ. Ông đã thành công. Hai là củng cố uy quyền của đảng Cộng Sản trong nước Trung Hoa. Ông đang tiến những bước quyết liệt, đàn áp những nhà tranh đấu cho tự do dân chủ.

Nhưng để thực hiện “Hai Củng Cố” này, ông Tập Cận Bình tự làm thế yếu đi. Ông ta tự cô lập, không còn được nghe những ý kiến trái ngược với ý muốn của “thiên tử.”

Đặt niềm tin vào một số cận thần, ông Tập Cận Bình đã không sử dụng cả những cơ quan nghiên cứu trong nội bộ, như Trung Tâm Nghiên Cứu Phát Triển thuộc Quốc Vụ Viện (国务院发展研究中心) đã hoàn toàn bị gạt ra ngoài các cuộc thảo luận chiến lược kinh tế. Bên ngoài guồng máy đảng, ông Tập Cận Bình ra lệnh kiểm soát chặt chẽ những cơ quan nghiên cứu của các đại học, chỉ nhằm ngăn chặn các ý kiến trái nghịch, không khuyến khích các công trình nghiên cứu độc lập. Cuối cùng, ông Tập Cận Bình chỉ còn được nghe những ý kiến “làm vui tai lãnh tụ.”

Cho nên, theo nhật báo Hồng Kông South China Morning Post, đứng trước những lời đe dọa tăng thuế quan, gây chiến tranh mậu dịch của ông Donald Trump, ông Tập Cận Bình không hề được chuẩn bị. Không có ai thu thập các dữ kiện, con số. Không có người vạch ra các giả thiết cuộc chiến sẽ xảy ra như thế nào, cần đối phó với mỗi kịch bản ra sao.

Dưới chế độ Tập Cận Bình, vẫn theo tờ báo, các học giả Trung Quốc sang Mỹ bị hạn chế không được tiếp xúc nhiều với các đồng nghiệp trong những “think tank” và đại học Mỹ. Họ không được nghe những ý kiến “chống Tàu” với các kịch bản để thi hành. Bắc Kinh vẫn tin tưởng quá đáng vào những “cố vấn” như ông Henry Kissinger, một tay cựu trào giỏi khai thác tiếng tăm của mình để kiếm hợp đồng nghiên cứu, nhưng không còn chút ảnh hưởng nào trong chính trị ở Washington. Thiếu dữ liệu, không có kịch bản, bộ máy chiến lược của ông Tập Cận Bình lâm vào thế thụ động.

Vì vậy, cách đối phó của ông Tập Cận Bình với ông Donald Trump là đi theo từng bước một. Các bước đi được quyết định vào phút chót, như việc rút dầu thô ra khỏi danh sách bị đánh thuế trả đũa – như một quan chức tiết lộ với báo South China Morning Post.

Sau khi Tổng Thống Donald Trump phát pháo tấn công thật, Chủ Tịch Tập Cận Bình đã tính nước cờ Liên Hoàn, kết thân với Liên Âu, Nga và Nhật Bản để cùng chống Mỹ. Khi Nhật và Liên Âu ký hiệp ước lập một khối mậu dịch tự do lớn nhất thế giới, và ông Jean-Claude Juncker tới Washington gặp Donald Trump, thế cờ đó tan vỡ.

Một điều mà các cố vấn thân cận của ông Tập Cận Bình không dám nói cho ông chủ nghe, là các nước Châu Âu, Nhật Bản và Mỹ không phải chỉ giao thương hàng hóa và dịch vụ với nhau, họ còn chia sẻ những giá trị chung của chế độ

tự do dân chủ. Sau khi ông Juncker từ Washington trở về, ông Donald Tusk, chủ tịch Hội Đồng Châu Âu (European Council), đã tuyên bố trên Twitter, “Mỹ và Châu Âu là những bạn bè thân thiết nhất.”

Những ý kiến đó các nhà nghiên cứu độc lập ở Trung Quốc cũng biết, và đã nói.

Một giáo sư Bắc Kinh Đại Học, ông Cổ Khánh Quốc (Jia Qingguo, 贾庆国) đã nói trong một cuộc hội thảo gần đây khuyên “Trung Quốc nên giữ một đường lối khiêm tốn trong bang giao quốc tế... Đừng để người ta nghĩ rằng mình sắp chiếm địa vị của nước Mỹ.”

Một người táo bạo hơn là Giáo Sư Từ Trường Nhuận (徐张润), phân khoa Luật (Pháp Học Viện) của Đại Học Thanh Hoa (清华大学法学院教授). Ông mới viết một bài vào cuối Tháng Bảy đăng trên mạng Viện Nghiên Cứu Unirule (Thiên Tác Kinh Tế Nghiên Cứu Sở 天则经济研究所), một tổ chức mới bị đóng cửa.

Từ Trường Nhuận phê bình thẳng rằng quyết định bãi bỏ giới hạn hai nhiệm kỳ chủ tịch là sai lầm. Ông yêu cầu quốc hội Trung Hoa hãy hủy bỏ quyết định đó, và cũng công kích cuộc tàn sát Thiên An Môn năm 1989. Nhật báo South China Morning Post cho biết ông Từ Trường Nhuận đang chờ bị thanh trừng!

Chính ông Tập Cận Bình tạo ra không khí đàn áp tư tưởng, không muốn nghe các lời nói “ngịch ý thiên tử.” Gieo gió gặt bão, bây giờ ông Tập Cận Bình lúng túng khi đứng trước các cuộc tấn công quan thuế của ông Donald Trump vì cả bộ tham mưu không được chuẩn bị để đối phó. Nhưng đó là tình trạng tất yếu sẽ đến với những lãnh tụ độc tài.

Nguồn: Người Việt

Vườn hoa cộng đồng
 BCH/CĐVNTNCS/HL

Xin chúc mừng hs và gia đình tại Ede, các cháu đã được lên trung học, năm học 2018-2019

* **Cháu Celine Dao**

* **Cháu Nora Nguyen**

* **Cháu Danny Nguyen**

Phiếm luận

Chớ dại mà xen vào

Tiểu Yển Tử

Hầu như ai cũng thích làm thầy đời, xen vào chuyện người khác, dù vẫn biết là việc này có khi dẫn đến hậu quả vô lường. Nhiều khi thoát tiên mình chỉ muốn đem lại một lời khuyên có thiện ý, nhưng rồi ra lại bị lôi cuốn vào việc của người khác. Rồi lại cố đem mười thành công lực ra nhằm giải quyết những rối rắm của họ, giải quyết không xong thì lại đi than phiền và trách móc với những người xung quanh. Chẳng mấy chốc lại thành "chuyện người thì sáng, chuyện mình thì quáng".

Mình có bà cô, quý thẳng cháu trai lắm, vì theo bà nó là con một trong một gia đình gia giáo, lại thông minh học giỏi và đẹp trai. Thấy bảo là cô bạn gái sắp cưới của thẳng cháu trai muốn rủ rê nó mua nhà ở gần nhà ba má cô ta. Thế là bà cô của mình nổi trận lôi đình, vì thương anh chị sắp mất thẳng con trai mà ông bà đã bỏ bao nhiêu công sức nuôi dạy nên người, nay chẳng mấy chốc lại sắp "lệ thuộc nhà vợ". Bà cô mình ra sức nói xấu cô cháu dâu tương lai. Nhưng nào biết rằng không những thẳng cháu "chẳng quan tâm" mà bố mẹ nó cũng "chẳng quan tâm" đến việc bà cô lo xa. Vì ở đâu mà chẳng được, nước Hòa Lan bé tí xíu ấy mà. Hậu quả là, không biết là thẳng cháu có dại gái hay không, nhưng con cháu dâu đáo để nhất quyết không mời bà cô đi dự đám cưới của nó, làm bà cô mình buồn tui ngui thấy tội. Nhưng bây ở bên này mà, chứ có ở Việt Nam đâu, đám cưới chúng nó tự tổ chức từ đầu đến cuối. Cha mẹ có muốn làm khác, cũng chẳng làm gì được.

Ngay cả khi hai vợ chồng chúng nó mà có cãi vã đi chẳng nữa, cũng chớ nên chọn ở phe nào. Vì chúng cãi nhau như mỗ bò đố, nhưng rồi ba bảy hai mươi mốt ngày lại huề. Nó lại thương nhau, mà mình thì bị ghét. Cho nên, sách dạy rằng: đừng nên can dự vào chuyện mà thực sự không dính líu gì đến mình. Cứ xem như mình giả mù, giả điếc và cũng giả câm luôn. Nhờ thế mình sẽ có được nhiều năng lực để tập trung vào những việc thật sự hệ trọng và cần thiết.

Bà cô mình thì cứ than là bà "làm ơn mà bị mắc oán". Còn con cháu dâu đáo để thì nhất định bảo là bà cô "ngồi lê đôi mách". Theo mình thì không phải điều gì mình nghĩ là đúng cũng có nghĩa là nó cũng sẽ đúng với người khác. Thôi thì cứ để "đèn nhà ai nấy sáng" là hay nhất.

Vì chung hay ghét, cũng là hay thương ...

(Lục Vân Tiên - Nguyễn Đình Chiểu)

Xin nhờ phổ biến bằng nhiều hình thức

Có 1 bạn trẻ ở Xuân-Lộc Đồng-Nai chuẩn bị làm nhà ...trong lúc đào đất để đổ nền ... đã tìm thấy 1 bộ hài cốt , kèm theo là tám thẻ bài như hình dưới:

VÕ-VĂN-HIẾU - SQ : 61/181497 , L M O

(tạm thời đã đưa di hài vào chùa)

Chiến tranh đã trôi qua gần nửa thế kỷ ... nắm xương tàn của người lính VNCH được tìm thấy ... nhưng người thân thì không biết nơi đâu ???

Hy vọng qua bài viết này, sẽ tìm được thân nhân của anh Võ Văn Hiếu và đưa anh trở về bên mái ấm gia đình, dù chỉ là 1 nắm tro tàn ... cũng ấm lòng chiến sĩ .

Rất mong được ACE chia sẻ tìm giúp .

Anh chị em vui lòng chia sẻ (share) lại bài này để cho người thân tìm được hài cốt thân nhân mình . đây cũng là việc nghĩa.

TP xin chân thành cảm ơn.

Oanh Phạm

Liên lạc E-mail : ngoc_oanhgl1968@yahoo.com

Chủ đề

Tản mạn về tên họ

Nguyễn Hiền

Cho con nghìn vàng không bằng cho con một cái tên.

Hiện nay, bất cứ người Việt nào cũng đều có tên và có họ. Thông thường, nhiệm vụ của tên là để phân biệt các cá nhân với nhau trong gia đình hay trong cộng đồng nhỏ mà cá nhân đó là một thành viên. Nhiệm vụ của họ là để ghi dấu nguồn gốc của cá nhân. Muốn xác định cho thật rõ một cá nhân, người ta dùng cả tên lẫn họ (gọi đích danh): càng dùng nhiều chữ thì sự trùng hợp càng ít. Nếu cần xác định thêm nữa, thường người ta thêm năm sinh.

Chuyện người nào cũng phải có tên và họ được coi như là chuyện đương nhiên, thế nhưng có mấy ai thắc mắc về nguồn gốc của tên và họ từ đâu? Nhiều người cũng không biết là hiện nay, trong thế kỷ 21, vẫn còn có những quốc gia mà trong đó tình trạng người dân chỉ có tên mà không có họ không phải là chuyện lạ hiếm. Indonesia, hay Miến Điện là những thí dụ cụ thể. Tên bà Aung San Suu Kyi, chủ tịch đảng NLD của Miến Điện gồm có: Aung Sang là tên người cha, Suu là từ tên bà nội và Kyi là một phần của tên mẹ bà (Khin Kyi).

Trên lý thuyết, không thể nào tìm biết được tên đầu tiên trên trái đất là gì, vì khi đó chưa nảy sinh nhu cầu truyền tên lại cho con cái. Trong dân gian, người ta thường nói người đầu tiên của nhân loại là ông A Dong (Adam) vì tên này xuất hiện đầu tiên trong những sách Kinh Thánh Do Thái (Tenach), Kinh thánh đạo Christ (chương Sáng Thế Ký), Kinh Koran... Thực ra, Adam không phải là tên riêng, mà là tiếng Do Thái có nghĩa là "Con Người". "Eva" cũng không phải là tên riêng, mà có nghĩa là "Sự Sống". Cho dù nếu ta xem tiếp trong Sáng Thế Ký (4:1), thấy ghi "Adam ăn ở với Eva, là vợ mình, người họ thai sanh ra Cain...", "...Eva lại sanh em Cain, là Abel", nhưng có lẽ phải hiểu rằng đây cũng như những truyện thần thoại cổ tích được bắt đầu bằng: "Ngày xưa có hai vợ chồng nhà kia ăn ở với nhau, sinh được hai người con, đặt tên là Cain và Abel".

Tên bắt đầu có từ khi nào?

Đây là một câu hỏi khó có giải đáp. Giả sử gia đình đầu tiên tiếp tục sinh con đẻ cái, thì nhu cầu mỗi người bắt buộc phải có một tên riêng cũng chưa cần đặt ra. Theo cách sinh hoạt

trong cộng đồng nhỏ thời cổ xưa, nếu muốn phân biệt, người ta sẽ lấy một từ ngữ nào đó chỉ cá tính, hình dung hay nghề nghiệp đặc biệt của cá nhân để làm thành tên. Cách gọi này ngày nay vẫn còn duy trì trong thôn xóm. Thí dụ: ông Mập, thằng Ròm, ông Hiệu trưởng, bà Bán Cơm Tấm v.v... Làng xã khi xưa có "thằng mõ", chẳng ai cần biết đến tên của hắn! Trong phạm vi cộng đồng xã hội nhỏ, cách gọi tên như vậy, với dân trong khu vực, vừa đủ để nhận diện, vừa mang hình tượng thân thương. Hiện tại ở Việt Nam, khi đứa trẻ mới sinh ra, cho dù có tên chính thức trong khai sinh, nhưng biết bao đứa mang tên "thằng Cu", "con Đẹt", "Bé Em"... cho tới khi thành gia thất. Hay tên thường gọi trong xóm làng: "con ông giáo", "vợ thầy Năm"... Như vậy, ta có thể tạm cho là tên xuất hiện từ khi con người cổ sơ đã tiến hóa tới bậc có khả năng phát những âm phân biệt.

Trong nhiều quốc gia lân bang, cách ghi thêm lai lịch dòng họ vào tên thay vì dùng họ cũng còn tồn tại cho tới ngày nay. Tổng thống Sukarno của Indonesia có con gái tên Megawati Sukarnoputri có nghĩa "con gái của Sukarno" (putri = con gái), sau cũng là tổng thống (2001-2004). Megawati: người có một đám mây.

Ở Tây phương khi xưa cũng có lối đặt tên như vậy, cho nên mới có những tên như Pieterszoon (con trai của Pieter), Johnson (con trai của John). Những tên này về sau trở thành họ. Hãy xem tên các cầu thủ trong đội bóng Iceland, tất cả các cầu thủ gốc Iceland đều mang họ tận cùng bằng -son, tức là một cách chỉ rõ hơn gia tộc của cá nhân (con trai của ông...). Ghi chú: cách đặt tên theo kiểu này phần nào cho thấy người đàn bà đóng vai phụ trong xã hội!

Trong những quốc gia nói tiếng Tây Ban Nha, tên viết đủ thường mang hai họ viết liền nhau: họ cha và họ mẹ, thí dụ María-Jose Álvarez Fernández có nghĩa María-Jose là con của ông xx Álvarez và bà yy Fernández. Tại Brazil, người ta còn thêm vào sau đó ba bốn họ của ông bà tổ tiên, thí dụ José Eduardo Santos Tavares Melo Silva. Ngược với Tây Ban Nha, Brazil cho họ mẹ lên trên.

Dài dòng và rắc rối nhất là tại các nước Hồi giáo, khi tên mỗi người đều có kèm theo lai lịch quê quán dòng họ, càng danh vọng thì tên càng dài và dòng họ càng rõ hơn. Osama bin Laden tên (phiên âm ra Latinh) là Usama ibn Mohammed ibn Awad ibn Ladin (ibn: con của, khi phiên âm sang tiếng Anh thì đổi là *bin*). Một nhà lãnh đạo Lãnh địa Mecca nổi tiếng, Hussein bin Ali... (1853 - 1931), nếu viết họ tên đầy đủ thì gần 100 từ, trải dài hơn 40 đời!

Họ có từ khi nào?

Cho đến giữa thế kỷ 14, thường dân người Pháp đa số vẫn chưa có họ, chỉ có tên. Vì nhu cầu, khi đó dân chúng bắt đầu có ý nghĩ tự tạo ra tên mới để xác định cá thể, thường là bằng cách ghép tên mẹ vào sau tên cha để thành tên cho con. Rồi để tránh trùng hợp, những tên mới lập lại được thay đổi chút ít, đơn giản hóa hay ngắt ra làm hai. Người ta đã tìm ra dấu vết sự thành lập một số họ kép, như họ Marcabrus có nguồn gốc từ tên cha Marc và tên mẹ Bruna. Đến năm 1539, pháp lệnh Villers-Cotterêts mới buộc dân Pháp phải có đủ họ và tên cho con. Một số tên làm theo kiểu ghép chữ như trên nay trở thành họ, lưu truyền cho tới giờ.

Ở Việt Nam, tuy có thuyết cho rằng Triệu Đà tên thực là Nguyễn Cẩn, nhưng theo tài liệu gia phả còn tìm thấy được thì Nguyễn Bặc, sinh năm 924, người có công giúp Đinh Tiên Hoàng dẹp loạn 12 sứ quân, có thể được coi là tiên thủy tổ họ Nguyễn chính thống. Còn dân Việt bắt đầu có họ từ khi nào, là một câu hỏi khó có giải đáp chính xác. Theo các nhà nghiên cứu, người Việt bắt đầu có tên từ thế kỷ 2 trước Công nguyên, có ý kiến khác cho rằng vào khoảng đầu Công nguyên (theo Nguyễn Long Thao). Khoảng năm 39, Nhâm Diên được Trung Hoa phái sang nước ta, làm thái thú quận Cửu Chân. Tục truyền ông là người có lòng nhân chính, nên nhiều người sau đó lấy tên Nhâm đặt cho con để tỏ lòng biết ơn. Nhâm sau này trở thành một họ. Biến thể của Nhâm là Nhiệm, trở thành một tên.

Chuyện thêm họ vào tên khởi thủy là một hình thức ghi dấu lai lịch dòng họ của các gia tộc danh giá. Còn chuyện thường dân phải có họ và tên phần lớn là do nhu cầu lập sổ bộ để đánh thuế hoặc kiểm soát. Guồng máy cai trị cần biết rõ ràng nguồn gốc lai lịch của từng cá nhân trong việc thuế má, để rồi sau đó, người ta mới thấy việc dùng tên và họ giúp cho việc tổ chức quản lý hành chính trở nên đơn giản, và việc truy tầm tội phạm được nhanh chóng. Giả sử dân Việt không có họ mà chỉ có tên không thôi thì có lẽ đã bớt thăm sát khi tội nhân chịu án tru di tam tộc, vì khó tra cứu!

Dân Hòa Lan, theo thống kê năm 2016, có hơn 15.000 họ. Với sự pha trộn dân số trên toàn cầu, có lẽ không thể biết được mỗi quốc gia có bao nhiêu họ. Tại Hoa Kỳ (“hiệp chủng” quốc), chuyện này chắc hẳn vô phương. Năm 1998, Nguyễn Vy Khanh có làm một nghiên cứu, theo ông, Việt Nam có khoảng 140 họ. Thống kê hiện nay cho biết 14 họ lớn ở Việt Nam chiếm khoảng 95% dân số. Họ Nguyễn chiếm từ 30 tới 40% dân số

Họ được đặt như thế nào?

Kể từ khi nhân loại từ bỏ lối sống “hái lượm” để chuyển sang “săn bắn” rồi “nuôi trồng”, nam giới dần dần chiếm vai chủ động trong gia đình, xã hội. Đàn ông mặc nhiên coi họ là người giữ giòng tộc. Con sinh ra đương nhiên mang họ cha hay dùng một cách gì đó để thấy được sự liên hệ với người cha. Tại một số quốc gia, vì lý do cấu trúc của ngôn từ, họ của người con có thể là một biến thể, nhưng gốc vẫn là từ họ của người cha. Nếu xét trên căn bản sinh học, con mang họ cha là không hợp lý, vì trong nhiều trường hợp, người mà làng xóm – ngay cả với người con, đình ninh là “cha” không phải là “người cha sinh học” của đứa bé. Thống kê tại Hòa Lan cho thấy số người sinh ra ngoài hôn thú tại quốc gia này là khoảng 1,6 triệu (khoảng 10%).

Họ, vì là chỉ dấu cho giòng tộc, trên nguyên tắc không thay đổi (ngoại trừ ở những quốc gia có phong tục thay đổi vắn cuối của họ, nhưng đó chỉ là biến thể, cái gốc của họ vẫn được giữ). Như vậy câu hỏi đặt ra là: những họ mới vì đâu mà có?

Con số họ ở những nước mà dân chúng đã có đầy đủ tên họ từ hàng ngàn năm, như Việt Nam, Trung Quốc v.v..., không nhiều, mà ta cũng khó tìm trong lịch sử những họ đó mang ý nghĩa gì, và xuất xứ của chúng từ đâu. Tài liệu nghiên cứu cổ sử cho rằng họ Nguyễn có nguồn từ họ Ruan (阮) của Trung Hoa. Ruan là một nhạc khí cổ, tương tự đàn nguyệt.

Ở vùng Hòa Lan-Bỉ khi xưa – vài thế kỷ trước, chỉ có những gia đình danh gia vọng tộc và vua chúa có đầy đủ tên họ và có lưu giữ gia phả. Khi Napoléon thôn tính vùng đất thấp phía bắc vào đầu thế kỷ 19, ông ra lệnh bắt buộc mỗi người phải có tên và họ rõ ràng. Ở Hòa Lan, truyền thuyết nói rằng khi đó có những người phản đối ngầm, đặt ra những họ mang tính chế riếu như: de Hond (con chó), Kip (con gà), Naaktgeboren (sinh ra trần truồng) v.v..., nhưng người ta không tìm ra bằng chứng cụ thể truyền thuyết này, hoặc giả chỉ có vài trường hợp cá biệt. Thí dụ họ Naaktgeboren, khi truy tầm nguồn gốc, thì thấy là do tiếng Đức Nachgeboren (sinh ra sau), tên này khi xưa thường được đặt khi đứa trẻ sinh ra sau khi người cha qua đời, tương tự như họ Posthumus cũng mang cùng ý.

Nhiều họ xưa ở Âu châu có liên hệ tới ngoại diện, nơi chốn, nghề nghiệp của một nhân vật quan trọng trong vùng. Ông trắng trẻo được mang tên White/(de) Wit/(Le) Blanc/Bianco. Ông da ngăm mang tên Brown/de Bruin/le

Brun/Braun. Ông có nhà máy xay được mang tên Molenaar/(Du)moulin/Müller/Molino. Ông thợ rèn (kiếm luôn đóng móng ngựa) mang tên Smith/Blacksmith/Smid/Herrero (ghi chú: Họ Nguyễn vừa đánh bại họ Smith tại Úc về con số). Ông có nhà gần chiếc cầu trong xóm mang tên Brücke/(Du)pont/Bridge/(van der) Brug... Khi thêm những chi tiết để chỉ rõ ràng thì ta có những họ như: Bridgestone, Churchill, Diepgrond, (De) Villeneuve v.v...

Nhiều cư dân tỉnh Mumbai (Ấn Độ) có nguồn gốc từ Ba Tư, họ của những người này mang tên nghề nghiệp của tổ tiên. họ Daruwala có tổ tiên là người bán rượu, Kolsawala bán than, Battiwala bán đèn lồng, Mithaiwala bán kẹo... với "wala" nghĩa là "của".

Tại Việt Nam, vùng giáp Cambodia, có nhiều người mang họ Danh do bởi khi khai tên tuổi để vào sổ bộ để đánh thuế thân, người ta hỏi (bằng tiếng Hán): "Danh chi?" (tên gì?), thí dụ người đó trả lời: "Danh Luông", thế là viên chức ghi vào sổ: họ Danh, tên Luông, thành chết luôn cái họ Danh.

Sau hết, trẻ vô thừa nhận cũng sẽ phải có họ và tên. Ở Hòa Lan khi xưa, thị trường nơi đứa bé bị bỏ rơi sẽ chọn một tên đầy đủ cho em bé. Họ Admiraal thường được chọn, còn tên sẽ là một tên phổ thông trong dân gian. Hiện nay, công việc này được giao cho nhân viên hộ tịch của thị xã, và để ghi dấu cho tương lai của đương sự, thường người ta đặt cho em bé này một họ kép mới, gồm tên của người phát giác cộng với tên đường (hay thị xã) nơi đứa bé bị bỏ rơi. Như vậy sẽ có thêm những họ mới (ghi chú: nếu đương sự khi lớn lên không thích họ và tên này thì có thể đổi). Ở Việt Nam, theo luật hộ tịch hiện nay, người nhận trẻ bỏ rơi làm con nuôi sẽ chọn một tên cho em bé, còn họ là họ của cha hay mẹ nuôi. Nếu không có ai nhận nuôi thì nhà nuôi trẻ sẽ chọn tên họ cho em bé.

Tên được đặt như thế nào?

Tên thì dễ đặt hơn. Điểm khác biệt lớn nhất giữa Việt Nam (và Trung Hoa) với các nước Âu châu có ngôn ngữ từ nguồn Latinh là con số họ của người Việt ít hơn nhiều so với con số họ tại các quốc gia Âu châu này. Vì không muốn trùng cả tên lẫn họ, người Việt giàu tên hơn người Anh Pháp Đức..., một phần cũng nhờ các họ kép tên và sự đồng âm dị nghĩa của tiếng Việt. Thí dụ tên Hồng có thể mang nghĩa sông Hồng, chim Hồng Hạc, màu hồng, hoa hồng v.v... Nếu chỉ tính thuần trên số đếm, người ta có thể phản bác nhận xét này, nhưng thực ra những tên tây phương giàu ở các biến thể của ngôn tự, nếu

truy nguyên gốc thì con số ít hơn nhiều. Thí dụ Adel... (quý tộc) là một trong những tên phổ thông hàng đầu, có rất nhiều biến thể như Adèle, Alice, Edel, Adeline, Adelaide, Heidi v.v...

Điểm khác biệt thứ hai là người Việt hầu như không dùng tên của những người được tôn thờ để đặt cho con, như tên các vị bồ tát, Phật hay Thánh Chúa. Ngược lại, tại Âu châu, người có mang tên các thánh (Như Lucas, John, Pierre, Maria, Magda...) lại phổ thông. Tại Tây Ban Nha rất nhiều người có tên Jesús. Ngay cả tên cha mẹ cũng rất ít được người Việt dùng để đặt cho con, trái với thói tục các nước Âu Mỹ. Tổng thống thứ 43 của Hoa Kỳ, George Walker Bush, là con của tổng thống thứ 41, George Herbert Walker Bush. Để phân biệt, người ta thêm chữ Junior (Jr.) cho ông con. Việt Nam gọi hai ông này là Bush Cha và Bush Con. Ở Việt Nam, có thể nêu một vài trường hợp họ hiếm, đó là vào thời Pháp thuộc, từ nhiều lý do khác nhau. Bác sĩ Trần Văn Đôn (bố) đặt tên cho các con – trai cũng như gái – đều là Trần Văn Đôn, chỉ khác nhau ở tên Tây đặt phía trước: André (tức bs. Trần Văn Đôn – trung tướng, cựu Phó Thủ tướng VNCH cho tới 1975), Gabrielle Antoinette và Claude. Hay trường hợp bà Henriette Bùi Quang Chiêu (nữ bác sĩ đầu tiên ở Việt Nam, cha là Nghị viên Bùi Quang Chiêu) cũng tương tự. Có khi ông con (Jr.) lại dùng tên của mình một lần nữa đặt cho người con, thì người ta sẽ thêm một con số vào sau. Giám đốc thứ 6 của FBI – Robert Swan Mueller III – là con của Robert Swan Mueller Jr. và là cháu của Robert Swan Mueller.

Ở Á châu, khi từ vùng Đông (Nam) Á đi lần qua những quốc gia phía tây, ta thấy hiện tượng lấy tên các thánh hay các nhà lãnh đạo tôn giáo trở nên phổ thông hơn. Nhiều người Tây Tạng mang tên Tenzin là tên của Đức Lạt Ma (tuy nhiên Tenzin cũng có nghĩa là người lưu giữ tinh thần, người thầy giáo của mọi người). 5 tên (nam giới) phổ thông nhất nơi người Do Thái là tên các thánh trong Cựu Ước: Abraham, Jacob, Salomon, David, Levie. Tương tự, Ibrahim, Mohamed, Muhamad... cũng là những tên rất phổ thông trong các nước Hồi giáo (tên Mohamed cùng các biến thể của nó là tên phổ thông nhất trên thế giới). Còn tại các xứ theo đạo Christ thì người mang tên các vị thánh (nam cũng như nữ) chiếm một con số lớn, như chúng ta thấy hàng ngày trong báo chí, sách vở.

Vì quan niệm kính trọng bậc trên trong xã hội Việt Nam đã thành thói tục, cha mẹ không dùng tên của vua chúa, nguyên thủ quốc gia để đặt

tên cho con. Ngược lại, ở Âu Mỹ, nhiều trẻ gái sinh ra được mang tên Diana hay Jacqueline sau khi hai bà này trở thành nổi tiếng (phu nhân Hoàng Thái Tử Charles và phu nhân Tổng thống J.F. Kennedy). Tháng 09/1979 Giáo hoàng Gioan Phaolô II thăm Ái Nhĩ Lan, chuyến viếng thăm thu được cảm tình đặc biệt của dân nước này, tới mức sau đó nhiều bé ra đời mang tên Jan-Paul. Có sự giống nhau giữa Tây và Ta hiện nay là cha mẹ lấy tên một nhân vật nổi tiếng (tài tử, ca sĩ, cầu thủ v.v...) đặt tên cho con. Một khác biệt được ghi nhận trong việc đặt tên cho con hiện nay giữa Tây và Đông phương, là nhiều bạn trẻ Tây phương không chú ý nhiều đến ý nghĩa của tên, mà ở thanh âm, nghe sao cho êm tai (hay lạ tai, tùy trường hợp). Các nước Đông phương chưa tới giai đoạn này, đó chưa kể có những quốc gia trong đó luật đặt tên đã hạn chế sự tự tiện chọn một tên cho con.

Ngoài tên có gốc từ thần thánh trong kinh hay tên lấy từ những nhân vật trong các tác phẩm nổi tiếng, bất cứ tại quốc gia nào trên toàn thế giới, nhiều bậc cha mẹ chọn một danh từ hay tính từ cao quý tốt lành để đặt tên cho con. Tên con trai thường mang nam tính (dũng cảm, can đảm, quyền uy...). Cho bé gái, có những tên mềm dịu (bé nhỏ, tên các thứ ngọc, tên các loại hoa đẹp hay các loài chim xinh đẹp...). Cho cả hai phái, có những tên mang nghĩa trung thành, thông minh trí tuệ, mạnh, tột tở của thượng đế...

Đặc biệt, người Việt có tục lấy những lời “giáo huấn” hay những cụm từ trong sách xưa để đặt tên cho con theo thứ tự lớn nhỏ: trung hiếu tiết nghĩa, công dung ngôn hạnh, xuân hạ thu đông, bi trí dũng, mai lan cúc trúc v.v... Người không kén chọn tên Hán Việt cầu kỳ có thể lấy ngay tên những trái cây Mít, Xoài, Ổi... hay Mạnh, Khỏe, Tré, Đẹp..., vừa thân thương vừa đậm tính Việt. Hoặc giản tiện, lấy ngay năm sinh theo lịch tử vi, Tý, Sửu, Dần, Mão..., mà đặt tên cho để nhớ (và cũng rất tiện trong lần giao tiếp đầu tiên, không cần hỏi tuổi để phân thứ bậc). Cũng vì những lẽ trên, và do sự đồng âm dị nghĩa của từ ngữ Việt, nếu chỉ qua tên, nhiều khi khó biết người đó là nam hay nữ. Để phân biệt, ta có luật “nam văn nữ thị”. Nguyễn Văn Ngọc là nam, Nguyễn Thị Ngọc là nữ chẳng hạn.

Tại các nước Âu Mỹ, và các nước Hồi giáo thì dễ hơn, vì nhiều từ ngữ có biến thái đực cái, thí dụ: Julio/Juliet (Julia), Dennis/Denise, Adel/Adele, Amir/Amira, Johan/Johanna, Louis/Louise v.v..., có những tên nam nữ đọc giống viết khác như René/Renée. Những tên

chung cho cả nam lẫn nữ rất hiếm, ta có thể kể: Dominique, José, Marie (thường được thêm chữ Jean phía trước nếu cho con trai, thành Jean-Marie)...

Những người muốn ghi dấu nơi chốn đã nuôi dưỡng gia đình hay một nơi đã làm mình quyến luyến, hoài niệm thì dùng địa danh đó, hay tên sông, tên núi nơi đó đặt cho con. Nhiều em bé người Việt sinh ra ở nước ngoài mang tên Việt, Nam hay Việt Nam. Rất tiếc, niềm hoài vọng cố hương hay ước muốn có tên gắn bó với nơi cư mang gia đình không thể thực hiện được khắp mọi nơi vì nhiều ràng buộc. Luật quy định về tên do Napoléon ban bố ngày 11 tháng Germinal năm XI (01/04/1803), có hiệu lực trên toàn đế quốc Pháp, chỉ cho phép lấy những tên trong sách kinh thánh và cổ sử để đặt cho con cái. Tuy luật này đã bãi bỏ, nhưng những quốc gia Âu Mỹ không có tục lấy địa danh làm tên, vì theo lịch sử những quốc gia này đã có sẵn nhiều họ mang tên thành phố, do tổ tiên đặt ra và lưu truyền. Một số quốc gia Hồi giáo không cho phép lấy địa danh làm tên, với lý do là trong tên đầy đủ của Hồi giáo đã có một phần (Nisbah) chỉ quê quán.

Những ông cha (quyết định một tên con thường do người cha đóng vai chính) thích chữ nghĩa – nhất là tại Huế và miền Tây – thì chọn tên kếp hoa mỹ cho con gái, lấy từ những điển tích xưa, như Bích Chiêu, Cẩm Vân, Quỳnh Chi, Vân Hạc v.v..., còn nhiều lắm, đầy dẫy trong những tiểu thuyết diễm tình. Có gia đình đặt tên con thuần một vần như Hiếu, Hạnh, Hảo, Hương hoặc Văn, Vũ, Vương, Vân. Hay ghép tên những đứa con thành một châm ngôn, một triết lý sống riêng. Tôi biết có gia đình nọ đặt trên cho các con trai lần lượt là Tiên, Tài, Thắng, Trí, Thúc: thật là tuyệt vời, vừa chơi một mẩu tự T, vừa nêu ra một triết lý sống. May là bà mẹ mẫn đảm mới có đủ con trai cho ông bố thực hiện, vì xen kẽ còn có những đứa con gái!

Tây phương cũng có trò này, tuy hiếm hơn. Có thể kể nơi đây trường hợp ba cô công chúa, con của vua Willem-Alexander và hoàng hậu Máxima của Hòa Lan, với tên bắt đầu bằng A cho giống phụ vương: (Catharina)-Amalia, Alexia và Ariane. **(Còn tiếp)**

Đà Lạt ơi!

Thảo De Wit

... Chỉ còn chừng 30 phút nữa là được về tới nhà, được hít thở cái không khí mà bao năm nay lúc nào cũng nhớ quay quắt...

Xe chạy bon bon lên đèo, những hàng thông xanh vun vút lướt qua... Đường lên Đà Lạt vẫn vậy, vẫn một bên vách núi, một bên vực sâu xanh ngắt, nắng trong vắt. Cái cảm giác sắp được hít đầy lồng ngực mùi gió mơn man trên mặt ướp đầy vị ngai ngái của nhựa thông làm cho người thiết nồn nao khó tả.

Lên hết đèo, đường mở rộng ra thênh thang, hàng bông trồng ở giữa ngăn con đường ra làm hai, trên những cột đèn là các giỏ hoa treo lủng lẳng màu trắng, tím, hồng mà người ta hay trồng mùa hè đầy ở vườn nhà hay ban công ở bên này. Hồ Xuân Hương vẫn ở đó, đường đi quanh hồ để đi hơn vì có mấy miếng xi măng lát đường.

Hàng cây thông xanh vẫn chạy dài ở phía bên kia cầu Ông Đạo. Một bên vẫn là hồ, một bên giờ là công viên, nơi ngày xưa người ta thường rửa cà rốt. Đứng trên cầu nhìn xuống lúc đó chỉ nhìn thấy mấy cái nón lá bạc màu xen lẫn với màu xanh ngắt của lá và màu cam tươi của cà rốt trên cái nền xám xịt của lớp bê tông dưới gầm cầu. Mùa khô là lúc chỉ có vài vệt nước nhỏ xíu len lỏi, khác xa với sau mỗi trận mưa, khi nước chảy ào ào trắng xoá.

Phía bên này, vẫn là hồ nước giờ có luôn cả đường đi sát xuống mé nước. Gió thổi ù ù, không còn có tiếng nước chảy từ trên hồ đi qua gầm cầu đổ qua phía bên kia rồi đi vô con suối vòng vèo xuyên qua ấp Ánh Sáng. Mùi nước giờ nghe tanh tanh, những đám rêu đong đưa vẫn vơ đặc quánh dưới nước làm cho mặt hồ đậm màu lục.

Phóng mắt lên cao, tự nhiên giật mình, khựng người lại. Khoảng không ngút ngàn tới tận chân núi giờ bị chặn lại ngang xương bằng ba dãy nhà cao mười mấy tầng xám xịt xấu xí.

Hỏi tài xế taxi: “Ủa đó là cái nhà gì đó em?”

“Nhà hành chính tỉnh đó chị.”

Đang còn đực mặt ra không hiểu tại sao lại có mấy cái dãy nhà tự nhiên nổi lên chọc vô mắt, thì dòm xéo chút qua bên mé đồi cao phía trên là thấy nhà không là nhà nhấp nhô chen chúc nhau. Màu xanh của thông, của cây biến đi đâu mất chỉ còn lại màu sơn tươi rói cao ngạo rọi mình xuống tới tận hồ Xuân Hương.

Hẫng!

Nắng vẫn trong vắt, nhưng sao nóng và ngọt ngọt.

“Sao Đà Lạt giờ nóng quá mẹ?”

“Ờ nóng quá trời quá đất, nóng còn hơn Sài Gòn. Tại người ta làm nhà kính trồng hoa hết trơn rồi đó!”

Nhìn quanh, màu xanh của mấy vườn rau bậc thang xưa đã bị “nhà kính” màu trắng đục nuốt chửng tự khi nào. Nắng từ trên rọi xuống nóc nhà kính trồng hoa, trồng rau rồi bị hắt ngược lên làm cho cái nóng dường như đã tăng lên theo cấp số nhân. Nhìn một hồi là nhức mắt hết biết. Ban đêm chỗ nào cũng rực sáng ánh đèn vàng vàng từ mấy cái nhà kính trồng hoa.

Con suối nhỏ quanh co len lỏi qua những vườn rau dưới thung lũng đã bị nhà kính che khuất. Chỗ nào không có nhà kính thì là nhà cửa san sát nhau. Đất chật, người đông, nên những căn nhà nhỏ nhỏ, thăm thẳm cách nhau một khúc vườn xưa giờ nhường chỗ cho những căn nhà phố cao nhưng bề ngang thì nhỏ.

Sáng sớm thức dậy, sương mờ lãnh đãng, hơi lạnh vương vất. Tôi đi lang thang ra ngoài đường tìm về ký ức tuổi thơ...

Tôi đi tìm hương trời mát lạnh đậm mùi hoa cỏ dại ven đường xen lẫn mùi đất ẩm ướt dưới tán thông già. Tìm mùi khen khét của hoa quỳ để biết chắc mùa mưa đã đi qua và một năm lại sắp hết. Tìm âm thanh tĩnh lặng trong tiếng rì rào không ngừng nghỉ của đám thông ba lá bên đường. Tìm hàng rào hoa ngũ sắc Đà Lạt chỉ có màu vàng hay cam nhạt xen lẫn, ít khi có màu cam đậm hay đỏ đậm như hoa xứ nóng. Nhớ tới khi hái một chùm ngũ sắc, rút ra từ từ từng cái cái hoa nhỏ xíu rồi chu mỏ hút chút mật ngọt ngược lên từ phía bên dưới như là cái thú của tuổi thơ vô lo.

Những tiếng máy bành bạch xưa phát ra từ những nhà máy lọc tôn nhỏ xíu bên bờ suối khi người ta phải dậy sớm tưới rau cũng đã biến đi đâu mất. Những bàn tay chai sạn vực hai thùng dưới suối lấy nước rồi máng vô cái đòn gánh tre cong oằn, vừa đi vừa chạy giữa mấy luống rau cũng không còn. Nhìn chỗ nào cũng không còn thấy những vòi nước uốn cong qua lại trên đám sù hay xà lách xanh mướt để nhớ khi xưa sáng sớm vừa ngáp vừa vùng vằng phụ mẹ kéo dây tưới rau mỗi khi trời có sương muối. Có nhà kính rồi thì cần gì lo chuyện sương muối với sương tiêu?

Chỗ này là chỗ của những hạt sương long lanh vương trên những mạng nhện mỏng mảnh máng ở hàng rào thép gai bên đường, nơi trú

ngụ của mấy con nhện có mấy cái gai nhọn hoắc, cứng ngắt có màu cam màu vàng quện nhau trên lưng. Trên khúc đường này xưa kia, đây là lúc những chị, những mẹ với gánh rau trĩu nặng trên vai trong sương lạnh ráng chạy cho lẹ để kịp buổi chợ sớm. Còn đó là nơi những tia nắng xuyên qua rặng thông, vàng óng xen lẫn với sương mờ trắng trắng. Ai đi qua đó cũng thở ra hơi màu trắng với những hàng mi đọng những hạt sương li ti.

Sương sớm giờ chỉ còn ở những nơi có nước xa xa, là đà trên các con suối nhỏ dưới thung lũng. Những con nhện gai với chuỗi hạt sương giờ đã đi đâu mất đất. Những hàng rào dây đó giờ có bím bím tím trắng nhưng không còn có thấy bông mắt nai màu cam rực rỡ với cái vòng tròn nâu để thương.

Con đường tắt nhỏ từ xóm lương chạy xuống suối rồi băng qua xóm đạo ở bên kia thung lũng giờ lở lói, cỏ dại mọc lút đầu. Chỗ này khi xưa có cây dâu dại mà đám con nít hái lá để nhai rồi nhổ ra thử nước đo đỏ khi bắt chước bà ngoại ăn trà. Góc chuồng nhà thờ nhỏ nhỏ trôi lên trên tán lá thông giờ chìm khuất sau những căn nhà mới mọc lên. Đi mỗi chân mới thấy có được đám bông marguerite màu trắng bên đường, hàng rào hoa ngũ sắc giờ là hàng rào sắt, hoa quỳ cũng đã dạt về vùng ven...

Đồi Cù giờ quá đẹp. Mấy khoanh cát trắng điểm đây đó trên thảm cỏ xanh mịn như nhung, hồ nước lớn nhỏ có luôn sen luôn súng. Nhưng giờ chỉ có đứng ở ngoài nhón chân nhìn vô trong. Đồi Cù đó khi xưa là nơi các cặp tình nhân chiều chiều hẹn nhau, là nơi đám con nít học xong thì kéo nhau ra đó chạy nhảy reo hò rồi đi chọc phá các anh chị đang ngồi ôm nhau.

Vẫn còn đó những con đường dốc quanh co nhưng thiếu rặng thông già. Nhà mặt tiền nào cũng mở cửa. Nhà nào cũng là một cái tiệm bán từ sách báo, quần áo, cho tới đồ điện tử hay vật liệu xây dựng, nếu không thì là quán cà phê hay nhà hàng. Quán nào cũng mở nhạc inh trời. Khúc nào không nhà thì người ta bỏ hàng lên mấy miếng nilon trải ra làm chỗ bán hàng. Người tản bộ chen với người mua, người bán.

Người Đà Lạt đi đâu mất tiêu...

Đi ra phố cứ nghĩ người ta cũng như xưa, mua gì cũng không cần trả giá. Thấy bà già lam lũ bán hàng, nên nghe nói nhiều thì trả bẩy nhiều. Đi thêm ba bước nữa, hỏi mua thêm của người khác mới biết mình đã bị chém gấp đôi.

Chợ búa giờ nghe người bán nói tiếng miền ngoài nhiều hơn giọng cứng cứng nửa trung nửa nam đặc trưng của người Đà Lạt. Người

bán hàng không còn có tiếng “dạ” nhỏ nhẹ để thương.

“Cái này nhiều em? ... Có nói thách không vậy?”

“ Bán hàng thì phải nói thách chứ!”

Chưng hửng nhìn cô bán hàng chừng mới 18-20 mà không dám bỏ đi vì sợ bị nói hỏi rồi không mua.

Nhìn trước sau, không còn thấy mấy cô, mấy chị bán hàng vốn là người quen xưa để mua hàng. Không phải để mua rẻ hơn, mà để biết mình không mua trúng đồ Trung Quốc. Lỡ miệng hỏi một người không quen có phải đồ Trung Quốc không, thì bị nạt liền chua ngoét.

“ Trung Quốc đâu mà Trung Quốc!”

Im rồi lẳng lặng bỏ đi vì biết chắc đó là đồ Trung Quốc. Không hiểu sao người ta có thể nói láo mà không hề chớp mắt.

Đáng ghét!

Đà Lạt vẫn không có đèn xanh đèn đỏ. Đi tản bộ quanh hồ Xuân Hương không còn thờ được. Khói xe ngột ngạt, tiếng máy xe gầm rú như Sài Gòn. Ngã ba, ngã tư tự nhiên có kẹt xe. Nhà cao tầng che phủ bóng lên hết các căn biệt thự nhỏ nhỏ nép dưới tán thông già. Nhà ngoại ô giờ cũng như nhà phố. Đâu cũng mới hơn, đẹp hơn, to hơn nhưng nét duyên và hồn phố núi đã mất.

Bà Nà ở Đà Nẵng phải bỏ tiền để xây một thành phố giả châu Âu để lôi cuốn khách du lịch. Đà Lạt từng là một thành phố kiểu châu Âu thì trọc phú lại bỏ tiền ra đập cái cũ đi cho bằng hết. Những biệt thự với kiến trúc đặc biệt từ thời Pháp là nhân chứng thời gian, lịch sử và kiến trúc của phố núi một thời thanh lịch đã từ từ bị người ta đập bỏ để xây nhà phố to, đẹp, “ hoành tráng và hiện đại” như Singapore hay Hongkong

Nhà hàng Thanh Thủy giờ có màu tím ngắt. Nghe đâu đã là sở hữu của chủ người Trung Quốc. Phía đối diện bên kia hồ giờ là toà nhà kính màu xanh màu vàng đan xen. Họ nói đó là biểu tượng của Đà Lạt, mang hình dáng hoa đã quỳ, nhưng dòm cho kỹ thì đó là một khúc của toà nhà “dưa leo” ở London.

Mùi thông, mùi lá, mùi hoa đã bỏ đi. Tiếng thông rì rào xen lẫn trong cái tĩnh mịch của những con đường quanh co xứ lạnh cũng không còn đâu nữa. Mùi Đà Lạt giờ ken đặc mùi khói xe, âm thanh Đà Lạt giờ là tiếng còi xe xen tiếng máy xe gầm gừ đình tai từ sáng cho tới tối khuya.

Đà Lạt đâu mất rồi ?

“Biệt Đội Thiên Nga:”

Giữ Gìn Một Lịch Sử Trung Thực cho Đòi Sau

Trang đài Glassey-Trànguỳnh

Hình: Trang đài Olivier Glassey-Trànguỳnh; Benjamin Vũ

LGT: Sau đây là bài phát biểu của tác giả tại buổi RMS “Biệt Đội Thiên Nga” của Thiếu tá Nguyễn Thanh Thủy, Biệt Đội Trưởng Biệt Đội Thiên Nga thuộc Khối Đặc Biệt Lực Lượng Cảnh Sát Quốc Gia, Việt Nam Cộng Hoà; hiện là Hội trưởng Kế nhiệm của Hội H.O. Cứu Trợ Thương Phế Binh & Quà Phụ Việt Nam Cộng Hoà. Buổi RMS do Hội Cảnh Sát Quốc Gia VNCH Nam California tổ chức tại Thư Viện Việt Nam, thành phố Westminster, lúc 2 giờ đến 5 giờ chiều thứ Bảy, mùng 7 tháng 7, 2018. Chương trình gồm có phần phát biểu của Đại Tá Trần Minh Công, nguyên Viện Trưởng Viện CSQG; tác giả; Nhà văn Toàn Như - Nhữ Đình Toán, cũng là đồng môn tốt nghiệp Khoa 1 CSQG với Thiếu tá Nguyễn Thanh Thủy; và Nhà thơ Trạch Gầm. Để có sách, xin liên lạc Thiếu tá Nguyễn Thanh Thủy tại thienngathanhthuy@gmail.com hay 714 837 5998, 714 952 5009.

Xin trân trọng kính chào quý vị,

Tôi rất hân hạnh được phát biểu đôi lời trong buổi ra mắt sách “Biệt Đội Thiên Nga” hôm nay. Trước hết, tôi xin chân thành chúc mừng Thiếu tá Nguyễn Thanh Thủy đã góp thêm một sử liệu quý báu cho Cộng đồng người Việt hải ngoại và cho dòng lịch sử dân tộc. Tôi xin phép được gọi Thiếu Tá Nguyễn Thanh Thủy là Cô Thủy cho thân mật. Tôi quen Cô Thủy đã hơn hai mươi năm nay, nên tôi biết, quyển sách này đã được Cô đã ấp ủ từ rất lâu, nay mới chính thức ấn hành. Và cũng trong năm nay, gia đình Cô đã mừng đón bé Nathan, cháu nội đích tôn, chào đời. Quyển sách này chính là một di sản thiêng liêng Cô để lại cho cộng đồng và cho con cháu. Một lần nữa, tôi xin kính chúc mừng Cô và gia đình, có hai niềm vui lớn trong một năm, cùng

nói dài đời sống và lịch sử của người Việt chúng ta.

Trong phần phát biểu của mình, tôi xin phép không nói nhiều về nội dung của quyển sách để giữ sự thích thú cho độc giả khi đọc sách, mà chỉ xin hướng đến 3 điểm chính.

1-Thứ nhất, những đóng góp của quyển sách “Biệt Đội Thiên Nga” vào dòng lịch sử dân tộc cận đại, và nhất là lịch sử quân sự của Việt Nam Cộng Hoà và lịch sử của người Việt hải ngoại.
2-Thứ hai, quyển sách “Biệt Đội Thiên Nga” góp phần ghi lại kinh nghiệm của người phụ nữ trong thời gian chiến tranh Việt Nam, đặc biệt là những người nữ cảnh sát.

3-Thứ ba, quyển sách “Biệt Đội Thiên Nga” là một di sản quý báu cho những thế hệ mai hậu. Người ta thường nói, “It’s the text that survives.” Sau khi chúng ta ra đi, thì chỉ còn chữ nghĩa ở lại. Hùm chết để da, người ta chết để... chữ. Chữ nghĩa của Thiếu tá Nguyễn Thanh Thủy không chỉ còn lại với người Việt chúng ta, mà tôi mong là đối với cả những ai quan tâm đến lịch sử Việt Nam cận đại và vai trò của người phụ nữ trong giai đoạn này. Sau đây, tôi xin nói cách chi tiết về việc kinh nghiệm lịch sử cá nhân của cô Thủy đã đóng góp cho lịch sử của người Việt hải ngoại, không chỉ trong sinh hoạt tư duy dòng chính tại Hoa Kỳ, mà ở nhiều nơi trên thế giới.

Lần đầu tôi gặp Cô Thủy là cuối thập niên 1990s, khi tôi ghé tiệm Food-To-Go Thiên Nga nằm ở góc đường Heil và Brookhurst để phỏng vấn Cô cho Dự án nghiên cứu Việt Mỹ Vietnamese American Project, gọi tắt là Dự án VAP. Khi đó, tôi đang học cử nhân tại Đại học Cal State Fullerton. Tôi đã dùng student loans mượn của chính phủ để sáng lập và một mình thực hiện Dự án VAP tại Trung Tâm Lịch Sử Truyền Khẩu và Cộng Đồng, Center for Oral & Public History, thuộc Đại học Cal State Fullerton. Sau một thời gian ngắn, Dự án đã nhận được nhiều sự tưởng thưởng và giải thưởng, giúp tôi có thêm ngân sách để tiếp tục công việc. Dự án VAP nhằm ghi lại lịch sử của Cộng đồng người Mỹ gốc Việt qua phương pháp Lịch sử truyền khẩu (oral history) và nghiên cứu trực tiếp trong cộng đồng (ethnography). Vào thập niên 90, thì những tài liệu về người Mỹ gốc Việt còn rất ít, và không có nghiên cứu nào đi sát với kinh nghiệm cộng đồng như Dự án VAP. Trong công việc nghiên cứu về người Việt hải ngoại trong 24 năm nay, tôi vẫn quan tâm đến việc chạy đua với thời gian của những cộng đồng di dân mới hình thành. Vì rào cản ngôn ngữ và văn hóa, những sử liệu

cần thiết và quan trọng của những cộng đồng này thường không được thu thập và giữ gìn. Cộng đồng Việt hải ngoại cũng vậy, vẫn cần rất nhiều những Dự án nghiên cứu đi sát với kinh nghiệm cộng đồng, với tâm tư của người dân, với lịch sử của một dân tộc. Tâm huyết của tôi vẫn là việc thực hiện những Dự án này.

Cô Thuỷ là một trong những người Mỹ gốc Việt được tôi phỏng vấn nhiều lần và đưa chứng từ của Cô vào nhiều tài liệu chuyên đề được xuất bản bằng tiếng Việt và tiếng Anh từ những ngày đó.

Một buổi chiều cuối năm 1999, khi tôi đến tiệm Thiên Nga Deli, thì tiệm sắp đóng cửa. Chú Long và Cô Thuỷ đang loay hoay cất thức ăn và dọn dẹp. Cô tươi cười đón tôi và mời tôi ăn món bánh mì chiên đồ biển mà Cô rất hãnh diện khoe là 'món đặc sản' của Cô. Tôi nóng lòng muốn phỏng vấn, nên cảm ơn Cô, rồi xin phép bấm máy phỏng vấn ngay. Thời đó, còn dùng băng cassette. Tôi đem theo cái máy thu âm Radio Shack dài ngoẵng, cứ mỗi 30 phút tôi phải trở mặt băng, cứ một tiếng thì để băng mới vô. Tuy tôi luôn phỏng vấn theo chiều dài cuộc đời của mỗi người, nhưng Cô Thuỷ đã chủ động nhấn mạnh một điều (xin trích): "Tôi xin nói là tôi đã trải qua ở Việt Nam là hết 13 năm tù vì tôi đã làm việc cho chánh quyền cũ với cấp bậc Thiếu tá Cảnh sát Đặc biệt từ năm 1965 cho tới ngày 30 tháng tư năm 1975. Và sau đó thì tôi phải ở tù Cộng Sản từ năm 75 cho tới tháng hai năm 1998" (hết trích).

Tôi đã trở lại lần thứ hai để phỏng vấn Cô Thuỷ, và tiếp tục liên lạc với Cô sau khi đánh máy cuộc phỏng vấn và mời Cô coi lại lần cuối trước khi đưa vào văn khố làm tài liệu nghiên cứu cho học giả ở khắp nơi. Tôi đã ghi lại kinh nghiệm của Cô Thuỷ và đưa cuộc phỏng vấn với Cô vào nhiều tài liệu nghiên cứu tôi đã xuất bản, cũng như các sinh hoạt tại các trường đại học và trong cộng đồng. Xin điểm qua một vài sinh hoạt chính:

1-Năm 2002, trong bài nghiên cứu nhan đề "From Childhood Storytelling to Oral History Interviews," do Oral History Review xuất bản với California University Press.

2-Tháng Tư năm 2002, tại Diễn Đàn Lịch Sử Truyền Khẩu (An Oral History Ethnic Forum) với nhan đề "Vietnamese Americans: A People Looking Forward" (Người Mỹ Gốc Việt: Một Dân Tộc Đang Đi Tới) tại Titan Theatre, Đại học Cal State Fullerton.

3-Tu năm 2004, trong bài viết "Quận Cam, Sử Vàng - Orange County, Yellow History," đoạt giải quán quân trong kỳ thi nghiên cứu thường

niên của hệ thống Đại học công lập CSU.

4-Cuối năm 2004, trong bài nghiên cứu "Quận Cam, Sử Vàng - Orange County, Yellow History," được chọn làm chương mở đầu cho số đặc biệt mang tên "Global Perspectives, Hidden National Treasures, and Local Digital Projects," do Hội Văn Khố Hoa Kỳ - Journal of the Society of American Archivists - ấn hành.

5-Tháng Tư, năm 2012, Dự án "Tháng Tư Đen, Tháng Tư Sáng" (Black April, Bright April), nói lên những tang thương, mất mát, và hy vọng trong đời sống tình cảm của người Việt hải ngoại qua sự bảo trợ của tiểu bang California cho Chương trình Báo chí về Y tế Sức khỏe (CEHJF), và do Trường Báo chí và Thông tin Annenberg của Đại học University of Southern California tổ chức.

6-Tháng Tám năm 2002 và 2013, trong chương trình huấn luyện mùa hè "Southeast Asia Institute" và "Vietnam Institute" tại Đại học Cal State Fullerton dành cho thầy cô giáo đang giảng dạy tại các trường công lập của Mỹ.

7-Và hàng chục bài phát biểu của tôi tại các đại hội chuyên đề ở khắp nơi trên thế giới trong suốt 20 năm qua, tại Hoa Kỳ và Châu Âu, như Đại học Stanford, Đại học Columbia, Đại học USC, Đại học UC San Diego, Đại học UC Riverside, Đại học Old Dominion, Đại học Stockholm và Đại học Lunds ở Thụy Điển, Đại học Klaipeda ở Lithuania, các đại hội ở Los Angeles, Houston, San Francisco, Salzburg, Berlin, Stockholm, và rất nhiều nơi khác.

Kính thưa quý vị,

Tôi ôn lại chặng đường dài hơn hai thập niên mà tôi đã cùng đi với Cô Thuỷ trong nghiên cứu về người Mỹ gốc Việt, để cảm ơn Cô Thuỷ đã cho phép tôi đưa lịch sử cá nhân của Cô vào đóng góp cho dòng lịch sử của người Việt hải ngoại. Nhưng quan trọng hơn cả, tôi muốn qua đó đưa ra những thí dụ mà chúng ta có thể làm để giữ gìn một nền lịch sử chung và trung thực. Xin mỗi quý vị cùng giữ lại lịch sử của quý vị và gia đình quý vị cho chính con cháu mình. Hãy kể cho con cháu quý vị nghe về đời sống của quý vị, của quê hương ngày trước, của hành trình tự do. Vì cho đến hôm nay, đại đa số con em của chúng ta tại hải ngoại vẫn còn rất mơ hồ về cuộc đấu tranh cho tự do dân chủ trước 1975 tại miền Nam và hành trình tự do từ ngày miền Nam thất thủ. Hơn nữa, nếu các em đọc phải những tài liệu cố ý xuyên tạc miền Nam Cộng Hoà, thì các em sẽ có cái nhìn sai lệch về thể hệ ông bà cha mẹ, nhất là những video và

bài viết theo luận điệu tuyên truyền của chế độ hiện nay, phỉ báng quân dân cán chính miền Nam, và vu khống cho những người đã tận trung với chính nghĩa quốc gia cái tội 'phản quốc' và 'giết hại đồng bào.' Chính quyền Cộng Sản đã đô hộ đất nước Việt Nam trong gần tám thập niên qua. **Xin đừng để Cộng Sản đô hộ tâm thức con em chúng ta trong những thập niên tới. Hãy cho các em một di sản cần thiết nhất, đó là một dòng lịch sử chân chính và trung thực.**

Sau bao năm đưa câu chuyện của Thiếu tá Nguyễn Thanh Thủy đi khắp nơi trên thế giới và khắp Hoa Kỳ bằng Anh Ngữ trong sinh hoạt học thuật chuyên nghiệp, lần này, tôi được đưa câu chuyện ấy 'về quê' Little Saigon bằng tiếng Việt. Tôi mong sao sẽ có nhiều người trẻ làm công việc tôi vẫn đang làm hai mươi mấy năm nay, để những thế hệ sau không bị Cộng Sản nhồi sọ, nghĩ rằng cha mẹ đi tù cải tạo vì phạm tội hình sự, phản quốc, phản động, hay gọi Biệt Động Thiên Nga là rắn độc. Cộng Sản có xuyên tạc cách nào thì cũng chỉ là những luận điệu ngớ ngẩn bất chính, nhưng tôi vẫn đau lòng khi thấy thế hệ đi trước bị bôi nhọ:

<https://www.tienphong.vn/hanh-trang-nguoi-linh/biet-doi-thien-nga-va-toi-ac-mang-guong-mat-my-nhan-659787.tpo>

<https://www.youtube.com/watch?v=LdsbrjRNn nw>

https://www.youtube.com/watch?v=uK-05MZ_H3U

Chúng ta đang hiện diện tại Little Saigon, thủ đô tỵ nạn của người Việt hải ngoại. Tôi vẫn ưu ái gọi Little Saigon là một 'phố cổ,' vì Tiểu Sài Gòn có một nền văn hiến và một lịch sử tiềm ẩn mà mỗi chúng ta đều có một phần trong đó. Mà không chỉ Little Saigon của Quận Cam, mà tất cả những Sài Gòn Nhỏ và những khu sinh hoạt của người Việt ở khắp nơi trên thế giới, nơi giữ hồn người và tình đất Việt, vẫn bừng nở muôn sắc sau hơn bốn thập niên khai mạch trên xứ người.

Điều quan trọng là cộng đồng người Việt hải ngoại cần chủ động trong việc viết và giữ lại lịch sử của chính mình cho con cháu đời sau, mà không chỉ lịch sử hải ngoại, mà cả một dòng lịch sử chân chính của dân tộc Việt Nam.

Lịch sử không thuộc về kẻ thắng hay người thua, mà thuộc về sự thật. Trong bài nghiên cứu chuyên đề "Quận Cam, Sử Vàng - Orange County, Yellow History," tôi đã dùng những chứng từ của nhiều cá nhân khác nhau để ghi lại một phần lịch sử của Quận Cam. Đây là một việc tuy tốn công nhưng ai cũng có thể làm trong khả năng của mình. Trong các khoá Tu nghiệp

Việt Ngữ trong cộng đồng cũng như trong các chương trình tu nghiệp sự phạm cho thầy cô giáo trường công lập, tôi đều khuyến khích thầy cô ra đề tài cho các em viết về lịch sử gia đình, để chính các em sẽ tìm hiểu và gắn bó với gia đình và cộng đồng hơn.

Tôi muốn nói việc giữ gìn lịch sử của cộng đồng và của từng gia đình là một trách nhiệm của mọi người và mỗi người chúng ta, nhất là những thế hệ sinh trưởng trước và ngay sau cột mốc 1975. Tôi chủ trương đưa ra kinh nghiệm của thế hệ đi trước, như một cuộc hành hương cho thế hệ đi sau và tất cả những ai quan tâm, cùng tìm về một miền đất đã nhiều lần bị chế độ toàn trị niêm phong. Chúng ta tìm về, để thứ nhất, truy nhận một mảng lịch sử đau thương, không chỉ cho những ai bị đọa đày, tru dập, mà cho cả một dân tộc phải trải qua những ngày tháng như thế. Thứ hai, chúng ta tìm về, là để bày tỏ sự biết ơn với thế hệ đi trước. Nếu thế hệ cha mẹ, ông bà đã không kiên trì, vượt khổ từng ngày, thì không biết thế hệ chúng tôi đang trôi dạt nơi nào trong thế kỷ 21 này. Thứ ba, chúng ta tìm về, là để đưa ra ánh sáng những sự thật mà vì tân toan của kiếp tha phương, vẫn chưa được tỏ bày sau hơn bốn thập niên bị chôn giấu. Tôi biết, rất nhiều bậc ông bà cha mẹ đã ra đi, và chứng từ của họ đã mãi mãi đi vào lòng đất.

Nhưng trên hết, chúng ta tìm về, là để đi tìm công bằng và công lý – cho dù nó là một ánh công lý từ xa – cho những vị đã qua những năm khổ sai của hỏa lò, cho những con dân Việt đã sống qua cái thời ô nhục hậu chiến ấy. Sự công bằng nằm ở chỗ là cuối cùng, tiếng nói của họ được thế hệ đi sau gìn giữ và trân trọng, và đưa vào những diễn đàn thế giới. Công lý ở chỗ những bất công họ chịu và những kinh nghiệm thừa chết thiếu sống được nhắc lại, để mọi người cùng soi rọi, và cùng thấy mình trong đó, cho phép người Việt khắp nơi trên thế giới có thể gắn bó với nhau qua việc ôn lại lịch sử, như qua quyển "Biệt Động Thiên Nga" mà chúng ta được đón nhận hôm nay.

Một lần nữa, tôi xin chúc mừng Thiếu tá Thiên Nga Nguyễn Thanh Thủy. Xin chân thành cảm ơn quý vị đã theo dõi. Xin trân trọng kính chào.

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Hòa Lan tiếp tục đồng hành với Quốc Nội, phản đối Việt cộng bán đất cho Tàu cộng.

Cùng cái nắng gay gắt bất thường của những ngày đầu hè, ở đầu đường Javastraat, thị xã La Haye (Den Haag) Hòa Lan, vào buổi trưa ngày 22 tháng 7 năm 2018, đáp lời mời của Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng Việt Nam/Hòa Lan, một số Bà Con Người Việt tỵ nạn cộng sản, đã tụ tập về trước tòa đại sứ Việt cộng, cực lực lên tiếng phản đối nhà cầm quyền độc tài cộng sản Việt Nam, đã âm mưu cắt đất của Tổ Tiên bán cho giặc tàu.

Đây là cuộc biểu tình lần thứ hai được tổ chức tại Hòa Lan trong sự cái không khí và sự phẫn nộ của toàn dân trong và ngoài nước trước hành động phản quốc, phản dân tộc của tập đoàn độc tài công sản Việt Nam, Anh Lưu Phát Tấn, Trưởng Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng Việt Nam tại Hòa Lan cũng vừa là Trưởng Ban Tổ Chức cuộc biểu tình ngày hôm nay,... ngõ lời chào mừng Bà Con đến tham dự cuộc biểu tình.

Ông Lưu Phát Tấn, Trưởng Nhóm VDCV/VN/HL, Trưởng Ban Tổ Chức cuộc biểu tình

Nghi thức Chào Quốc Kỳ, Hát Quốc Ca và một Phút Mặc Niệm để tưởng nhớ đến Tiên Nhân đã có công dựng nước, giữ nước và cũng nhớ biết bao anh linh vì Tổ Quốc đã hy sinh tính mệnh, trong giây phút nghiêm trang đó,...đã đưa Bà Con trở lại với Hồn Thiêng Sông Núi..

....
Trước tòa đại sứ Việt cộng, 4 chị đã chỉnh tề nâng cao Lá Đại Kỳ, Màu Vàng với 3 Sọc Đỏ,...cùng với toàn thể đồng bào tham dự cất tiếng Quốc Ca...

" Này công Dân ơi, Quốc Gia đến ngày giải phóng; đồng lòng cùng đi, hy sinh tiếc gì thân sống"

Lá Đại Kỳ trong nghi thức Chào Quốc Kỳ Và uy nghi với những Lá Cờ Vàng trong tay, thề một lòng:

" Công Dân ơi, mau hiến thân dưới ...Cờ "

Đồng Bào tham dự cuộc biểu tình nghiêm chỉnh Chào Quốc Kỳ,

Già Trẻ Lớn Bé đều đau cùng với nỗi đau mất nước, đến tham dự cuộc biểu tình Mặc dù Ban Thường Vụ Cộng Đồng đang ở thời kỳ nghỉ hè sau một năm quần quật với công việc tổ chức trong Cộng Đồng, cũng đã gọi hai thành viên đến tham dự cuộc biểu tình. Điều này đã nói lên tinh thần trách nhiệm của BTV, cho dù ở

trạng huống nào, một khi vì dân vì nước, cũng luôn luôn có mặt để tiếp tay với các đoàn thể khác cùng tranh đấu chống bọn công sản độc tài phản dân hại nước.

Bà Tuyết Lê, một thành viên đại diện BTV/CĐ đã bày tỏ lập trường dứt khoát của BTV nói riêng và của Cộng Đồng Người Việt tỵ nạn cộng sản tại Hòa Lan nói chung, luôn luôn sát cánh với đồng bào ở Quốc Nội, quyết tâm lên án chế độ độc tài vô nhân đạo của nhà cầm quyền công sản hà Nội.

Bà Tuyết Lê, Đại Diện BTV/CĐ/HL

Rồi với cương vị của một quân nhân, một cựu sĩ quan của QL/VNCH, đã từng bị Việt cộng bắt đi tù sau cái tháng Tư oái ngệch của năm 1975 và hiện là đại diện cho Gia Đình Quân cán Chính Việt Nam Cộng Hòa, ông Lê Quang kể đã dẫn bà con trở lại các trang sử hào hùng của dân tộc ta, suốt 5 ngàn năm lập quốc và bảo vệ giang sơn. Là người đã từng sống, từng có quá nhiều kinh nghiệm với Việt cộng và cũng đã từng phải rời bỏ quê hương khi Việt cộng chiếm đóng miền Bắc sau hiệp định đình chiến năm 1954, ông Lê Quang kể đã vạch trần một số âm mưu thâm độc của cộng sản, mà trong đó là nghị quyết 36 của Việt cộng nhằm phân hóa và khuynh đảo cộng đồng người Việt hải ngoại. Ông kêu gọi mọi người hãy đoàn kết để cùng chống lại một kẻ thù duy nhất đó là Việt cộng.

Ông Lê Quang Kế, Đại Diện Gia Đình Quân Cán Chính/HL

Về tác dụng mạnh mẽ của cuộc tổng biểu tình toàn thế giới của Người Việt cùng chống lại dự luật bán nước qua 3 Đặc Khu Kinh Tế và dự luật An Ninh Mạng nhằm bị miệng dân,... của bè lũ cộng sản, ông Nguyễn Đắc Trung, từng giữ chức vụ Chủ tịch Cộng Đồng trong hai nhiệm kỳ, hôm nay đại diện cho đảng Việt Tân, Khu Bộ Hòa Lan, nêu lên một vài con số rất khích lệ đã diễn ra trong mấy ngày qua ở quốc nội.

Ông Nguyễn Đắc Trung, Đại Diện đảng Việt Tân

Kiên trì và đồng hành với đồng bào ở quốc nội, liên tục biểu tình phản đối Việt cộng cho đến khi nào Việt cộng từ bỏ hẳn quyết định ngu xuẩn và phản quốc của bọn cộng sản Việt Nam...đó là lời nhắn nhủ của vị đại diện đảng Việt Tân có mặt trong ngày biểu tình. Thêm vào đó, vị đại diện đảng Việt Tân cũng không quên trình bày kinh nghiệm sinh hoạt của đảng Việt Tân, là cố tránh xung đột nội bộ càng nhiều càng tốt. Hãy dùng năng lực đó vào công cuộc cứu quốc chung. Hãy cùng nhắm vào kẻ thù truyền kiếp Bắc Kinh Tàu cộng và kẻ thù trước mắt là Hà Nội Việt cộng ở trong nước mà đấu tranh.

..." Trước khi trở thành Linh Mục, ...tôi là một người Việt Nam. " , đó là lời mở đầu của LM Minh khi được BTC mời lên phát biểu cảm tưởng.

Là một người Việt Nam, ai mà không khỏi đau lòng trước cái cảnh đảng cộng sản Việt Nam, nhờn nhờn, hí hửng đưa tay tiếp nhận tiền bạc của bọn Tàu và trao cho chúng từng miếng thịt, từng lóng xương của mảnh đất Việt Nam, mà ông cha ta ngàn đời qua đã hy sinh xây đắp vẹn toàn. Nó càng đau lòng hơn, trong cương vị của người chủ chăn, thay mặt Chúa để chăm lo đời sống tinh thần của Giáo Dân. Đạo và Đời không thể tách rời nhau. Không có Đời, sẽ không bao giờ thực sự có Đạo.. An lành dưới thế không chỉ là những lời rao giảng trong Giáo Đường mà còn chính là trên từng gương mặt thân thương

của người dân ở trong nước. Có được tự do, có được chủ quyền, mới thật sự có được bình an. Ngay nay đứng trước cái cảnh mà bọn Việt cộng cắt đứt từng cánh rừng, từng khúc sông, từng biển đảo, giao cho tàu cộng thì Giáo Dân nói chung và người chủ chiên nói riêng làm sao có thể đứng đưng quay lưng lại với tiếng kêu vang than thở gào thét của đồng bào cả nước, trước cái họa Bắc thuộc tinh vi, xảo quyệt và thực dân đồ kiêu mới này.

Vì thế LM Minh, cho dù chỉ tham gia cuộc biểu tình với tính cách cá nhân và với tư cách một người Việt Nam, LM cũng tha thiết kêu gọi các vị chủ chăn khác, cùng với Giáo dân, hiệp tâm xuống đường, ra tay tích cực hành động, trước khi quá muộn khi tàu cộng chiếm đóng và hoàn toàn đồng hóa dân Việt.

LM Minh

Yếu tố thành công trong các cuộc biểu tình chống Việt cộng, không những chỉ tùy thuộc vào tấm lòng của đồng bào, mà còn tùy thuộc vào phương pháp tổ chức, thời điểm ra quân và nhất là tính năng động trong và suốt thời gian biểu tình.

Không được cái thuận lợi như cuộc biểu tình lần trước do BTV/CĐ phối hợp với Gia Đình Quân Cán Chính và đảng Việt Tân, với hoạt náo viên nhiệt tình Nguyễn Hữu Phước, nhưng lần này, Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng cũng đã được một thanh niên đầy nhiệt huyết, tinh thần chống cộng cao độ và nhất là khí thế bùng bùng của tuổi trẻ khi biết được nước nhà đang ở vào giai đoạn cuối của thời kỳ Bắc Thuộc đang tái diễn..., mà nguyên nhân chính là do đảng cộng sản Việt Nam tự ý dâng đất nước cho tàu cộng,...anh Bùi Đức Hoạt đã hăng hái tiếp tay, liên tục hướng dẫn bà con lên tiếng phản đối nhà cầm quyền ác độc Việt cộng.

Anh Bùi Đức Hoạt

- Đả đảo cộng sản Việt Nam bán nước cho tàu
- Đả đảo! Đả đảo! Đả đảo!
- Đả đảo Hồ Chí Minh
- Đả đảo! Đả đảo! Đả đảo!
- Human rights For Vietnam
- Human rights! Human rights! Human rights!
- Freedom For Vietnam
- Freedom! Freedom! Freedom!

Cả một khu phố bùng bùng tiếng phản nộ.

Bọn Việt cộng chỉ còn có cách rút vào gầm cầu trong tòa đại sứ để tránh nghe tiếng phản đối, tiếng kêu vang của người tham dự cuộc biểu tình ngày hôm nay.

Khí thế của cuộc biểu tình hôm nay còn được đánh dấu bằng những lời phát biểu bộc trực, chân tình, tự phát nhưng không thiếu phần sâu sắc của một vài Bà Con có mặt trong cuộc biểu tình. Bà Nguyễn Văn Xứng, là một trong các gương mặt hôm nay, đã cương quyết chết sống với Việt cộng khi biết Việt cộng đem đất của cha ông dâng hiến cho tàu cộng.

Âm Nhạc, qua những giọng hát quen thuộc, với con tim đầy nhiệt huyết, trong các tác phẩm mang âm giai phản kháng, như các nhạc phẩm " Trả lại Cho Dân", " Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ". " Thề không phản bội quê hương"... đã làm sống động không khí của ngày biểu tình.

Bà Nguyễn Văn Xứng đang phản nộ về hành động bán nước của VC.

Một điểm son trong cuộc biểu tình, đó là có nhiều Bà Con, trước đây vì nhiều lý do khác nhau, không hề tham gia biểu tình; nhưng đứng trước thảm họa diệt vong, đứng trước nạn đồng hóa của tàu cộng và nhất là trước cái điên rồ của bè lũ Việt cộng, đã không ngại thời gian, không e không gian,... quyết có mặt với Bà Con tổ cáo bọn chúng.

Vũ Thủy đang cất tiếng...Hãy trả lại cho Dân..

Cũng có một số người dân bản xứ tò mò muốn biết chuyện gì xảy ra,...cũng đã được các thanh viên trong BTC giải thích thỏa đáng qua việc trao cho họ một số truyền đơn viết bằng Anh Ngữ và Hòa Ngữ.

Cuộc biểu tình đã kết thúc êm đẹp và đúng theo gian ấn định. Để đáp lời câu hỏi của một số Bà Con, sao thời gian biểu tình ngắn quá và khi nào biểu tình nữa, Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng Việt Nam tại Hòa Lan thành thật xin lỗi và hứa sẽ cố gắng chu toàn vai trò nhỏ nhỏ của mình trong những lần biểu tình sắp tới.

Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng Việt Nam tại Hòa Lan, phỏng ghi lại cuộc biểu tình ngày 22 tháng 7 năm 2018 tại La Haye, Hòa Lan.
Hòa Lan, tháng 7 năm 2018.

Suy ngẫm về cuộc sống

Một hòn than và sự cô đơn

Tại một ngôi làng nhỏ, có một vị giáo sư thường đến nói chuyện về cuộc sống, về cộng đồng vào mỗi ngày Chủ nhật. Ngoài ra, ông còn tổ chức nhiều hoạt động cho những cô cậu bé trong làng cùng chơi. Nhưng đến một ngày Chủ nhật nọ, một cậu bé vốn rất chăm đến nghe nói chuyện bỗng nhiên không đến nữa. Nghe nói cậu không muốn nghe những bài nói chuyện và cũng chẳng muốn chơi với những cô cậu bé khác nữa.

Tiếp trang 32

Sinh hoạt yểm trợ Dân Chủ tại Việt Nam với chủ đề “Bên Em Vẫn Có Ta”

Hoà-Lan Lisse 24/6/2018 (VNNS). Vào trưa ngày 24/6/2018 tại thành phố Lisse Hoà-Lan, một bữa cơm gây quỹ với chủ đề “Bên Em Vẫn Có Ta” để yểm trợ cuộc đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam đã được đảng Việt Tân tại Hoà-Lan tổ chức. Đại diện Cộng Đồng Việt Nam Tự Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan, Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà và một số đồng hương đã đến tham dự bữa cơm gây quỹ. Ngoài ra còn có sự hiện diện của ông Lý Thái Hùng, Tổng Bí Thư đảng Việt Tân đến từ Hoa Kỳ và một số đảng viên Việt Tân đến từ Pháp.

Chương trình bắt đầu lúc 14g30, xướng ngôn viên Thu Vân đã mời mọi người cùng đứng lên hát quốc ca và tưởng niệm các chiến sĩ hy sinh cho quê hương, các đồng bào bỏ mình trên đường tìm Tự Do, vượt thoát ngục tù cộng sản. Tiếp theo đó, ông Đình Ngọc Hiển, đại diện đảng Việt Tân tại Hoà-Lan đã chào mừng các vị đại diện hội đoàn và đồng hương đến tham dự bữa cơm gây quỹ, bày tỏ sự ủng hộ và tinh thần liên đới với đồng bào quốc nội trong công cuộc đấu tranh giải trừ cộng sản, giành lại Tự Do cho quê hương.

Sau đó, ông Lý Thái Hùng đã chia sẻ về hiện tình đất nước, đặc biệt sự nổi lên tự phát của đồng bào phản đối dự luật đặc khu cho Trung Cộng thuê đất 99 năm tại Vân Đồn (tỉnh Quảng Ninh), Bắc Vân Phong (tỉnh Khánh Hoà) và Phú Quốc (tỉnh Kiên Giang) và luật An Ninh Mạng. Trong dịp này, ông tổng bí thư của đảng Việt Tân cũng phân tích những khó khăn của nhà cầm quyền cộng sản trong các lãnh vực kinh tế, đấu đá nội bộ tranh chấp quyền lực, tham nhũng,.. từ đó càng làm cho sự bất mãn của đồng bào tăng

lên, nhất là bộ mặt bán nước của chúng giờ đây đã càng lộ rõ, khiến người dân Việt Nam trong và ngoài nước đồng tâm đấu tranh để chấm dứt chế độ. Trong một số câu hỏi của đồng hương, ông đã có dịp trình bày thêm về những tiến trình dân chủ hoá và chấm dứt độc tài thành công qua các cuộc đấu tranh bất bạo động như đã từng xảy ra tại Đông Âu và một số nước khác. Ông cho biết đảng Việt Tân luôn đồng hành cùng dân tộc trong các cuộc đấu tranh và liên kết với những người yêu nước khác để sớm chấm dứt chế độ độc tài cộng sản ở Việt Nam.

miệng người dân qua việc thông qua luật an ninh mạng. Cuộc biểu tình được thực hiện chớp nhoáng trong vài ngày chuẩn bị nhưng đã có khoảng 200 đồng hương đến tham dự.

Mọi người cùng dùng cơm thân mật với sự đóng góp của thân hữu đảng Việt Tân tại Hoà-Lan. Ông Đinh Ngọc Hiền thay mặt cơ sở đảng Việt Tân cảm ơn đến tất cả anh chị đóng góp cho việc ẩm thực, trang trí, văn nghệ.

Bữa cơm gây quỹ yểm trợ Dân Chủ “Bên Em Vẫn Có Ta” chấm dứt lúc 19g00, mọi người chia tay và hẹn gặp lại trong các sinh hoạt sắp đến, đồng hành cùng đồng bào quốc nội đấu tranh bảo vệ chủ quyền lãnh thổ và Tự Do cho Việt Nam.

Thế Truyền tường thuật

Ông Nguyễn Quang Kế (chủ tịch Cộng Đồng VNTNCS/HL) và ông Trần Văn Thắng (đại diện Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà) cũng chia sẻ những quan tâm đến tình hình đất nước và bày tỏ sự đoàn kết với đảng Việt Tân trong công cuộc đấu tranh cho Dân Chủ tại Việt Nam. Người tham dự đã có dịp thưởng thức một chương trình văn nghệ đậm tình quê hương với sự đóng góp của các anh chị Nguyễn Hữu Phước, Hans, Thanh Phong, Thanh Quang, Thanh Hoàng, Tuyết Lê, Ái Ni và xem lại các đoạn video trong cuộc biểu tình ngày 10/6/2018 của đồng bào tại Hoà-Lan lên án cộng sản bán nước cho Trung Cộng và bịt

Trại hè thiếu nhi Công Giáo 2018

Lunteren ngày 29/7/2018 Ban mục vụ Giáo Xứ Nữ Nương các Thánh Tử Đạo Việt Nam tại Hòa Lan đã tổ chức trại hè thiếu nhi thường niên vào mùa hè, với số lượng ghi danh tựu về trại 120 cháu, bên cạnh đó còn có các huynh trưởng và các anh chị, cô chú bác phụ giúp nhà bếp lo các bữa ăn hằng ngày thật là chu đáo và ngon .

Linh Mục Paul Phạm Đình Hiện quản nhiệm giáo xứ đã cử hành thánh lễ khai mạc trại cho các cháu và cùng tham dự có các phụ huynh. Cha và BMV cũng đã đồng hành với các cháu suốt một tuần sinh hoạt vui chơi và học tập. ngày 04/8/2018 trại hè đã kết thúc. Trong niềm lưu luyến giữa các cháu và các huynh trưởng, Linh mục quản nhiệm sau khi dâng thánh lễ tạ ơn cùng với Ban Mục Vụ đã tỏ lời cảm ơn đến quý huynh trưởng, quý ân nhân cũng như mọi người đã chung tay góp sức giúp cho trại hè được thành công tốt đẹp.

Danny Nguyen tường thuật

Buổi Giới Thiệu Sách “Việt Sử Đại Cương” của Giáo Sư Hoàng Cơ Định

Nieuwegein 11/8/2018 (VNNS).- Vào lúc 14g00 ngày 11/8/2018 tại hội trường Fort Vreeswijk ở thành phố Nieuwegein một buổi giới thiệu sách “Việt Sử Đại Cương” của Giáo Sư Hoàng Cơ Định đã được chị Tuyết Lê và một nhóm thân hữu đứng ra tổ chức.

Đại diện đoàn thể của Cộng Đồng, Gia Đình Quân Cán Chính VNCH/HL, cơ sở đảng Việt Tân tại Hoà-Lan và một số đồng hương đã đến tham dự buổi giới thiệu sách.

Mở đầu chương trình, xướng ngôn viên Thu Vân đã mời mọi người cùng chào cờ, hát quốc ca và tưởng niệm chiến sĩ hy sinh vì tổ quốc và các đồng bào bỏ mình trên đường tìm Tự Do. Tiếp theo đó, chị Tuyết Lê đại diện Ban Tổ Chức đã giới thiệu Giáo Sư Hoàng Cơ Định trước cử tọa.

Ông Hoàng Cơ Định, xuất thân là một tiến sĩ hóa học, từng là giáo sư tại đại học khoa học và giám đốc trường Cao Đẳng Hóa Học thời Việt Nam Cộng Hoà. Ông từng giữ chức vụ quan trọng thuộc lãnh vực tổ chức và huấn luyện của đảng Việt Tân. Sau đó, từ 2011, ông rời bỏ chức vụ điều hành và hoạt động như một đảng viên tại San Jose, California. Từ năm 2012, ông dành thì giờ nghiên cứu về môi trường và lịch sử Việt Nam.

Trong phần phát biểu, GS Hoàng Cơ Định đã nêu lên việc ông và các bạn hữu đã cùng soạn ra cuốn “Việt Sử Đại Cương” nhằm mục đích giúp người đọc, đặc biệt là giới trẻ và phụ huynh trong và ngoài nước có thể dễ dàng trong việc tìm hiểu lịch sử Việt Nam từ thời vua Hùng lập quốc đến ngày nay. “Người Việt Nam cần phải biết lịch sử nước Việt. Có hiểu được những khó khăn dựng nước và giữ nước của biết bao thế hệ trước, người Việt mới có niềm tự tin và ý thức được bổn phận phải gìn giữ non sông do cha ông để lại. Tuy nhiên, vì không phải ai cũng có đủ thời giờ, công sức để tìm đọc các sách in hay tài liệu chi tiết về Việt Sử, nên chúng ta cần một cuốn sử giản lược, gồm những sự kiện căn bản để đọc để nhớ cho mọi người”. Ngoài phần soạn Việt Sử bằng tiếng Việt, hiện nay ông và nhóm chủ trương đang xúc tiến việc dịch thuật Việt Sử qua các song ngữ Việt-Anh, Việt Pháp để giới trẻ Việt Nam có thể dễ dàng đọc nếu bị khó khăn vì ngôn ngữ. Hiện nay “Việt Sử Đại Cương” phần 1 đã hoàn thành và phát hành, từ thời vua Hùng dựng nước đến đầu triều Nguyễn (năm 1802).

Phần 2 sẽ tiếp tục được chuẩn bị từ giai đoạn đầu triều Nguyễn đến nay gồm giai đoạn chống thực dân Pháp cho đến khi cộng sản chiếm miền nam ngày 30 tháng 4 năm 1975 và giai đoạn bi thương của dân tộc với hàng triệu người vượt biển tìm tự do cho đến ngày nay. Xen kẽ chương trình là phần văn nghệ thật đặc sắc với các bài ca quê hương với sự đóng góp của các khuôn mặt quen thuộc tại Hoà-Lan như Vũ Thủy, Ái Ni, Anh Thư, Tuyết Lê, Hữu Phước, các anh Lâm và Hans.

Kế đến mọi người đã có dịp trao đổi ý kiến với tác giả Hoàng Cơ Định về cuốn sách và những câu hỏi đã được giải đáp thoả đáng.

Buổi giới thiệu sách diễn ra trong không khí thân mật và chấm dứt lúc 17g00.

(Thế Truyền tường thuật)

Ô. Nguyễn Minh Anh đại diện BTV/CD nhận sách do tác giả Gs, Hoàng Cơ Định tặng

Đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào

Thơ Bùi Giáng

Đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào,
Đánh cho chết mẹ đồng bào miền Nam.
Đánh cho khoai sắn thành vàng,
Đánh cho dép lốp phải mang thế giầy.

Đánh cho Bắc đọa Nam đày,
Đánh cho thù hận giờ này chưa tan.
Đánh cho cả nước Việt Nam,
Áo ôm khổ rách xếp hàng xin cho.

Đánh cho hết muốn tự do,
Hết mơ dân chủ hết lo quyền người.
Đánh cho dở khóc dở cười,
Hai miền thống nhất kiếp người ngựa trâu.

Đánh cho hai nước Việt Tàu,
Không còn biên giới cùng nhau đại đồng.
Đánh cho dòng giống Tiên rồng,
Osin, nô lệ, lao công xứ người.

Đánh cho chín chục triệu người,
Thành dân vô sản thành người lưu vong.
Đánh cho non nước Lạc Hồng,
Tiến lên thời đại mang gông mang cùm.

Đánh cho cả nước chết chum,
Đánh cho con cháu khốn cùng mai sau.
Đánh cho Bác Đảng Nga Tàu,
Triệu dân nô lệ ngàn năm cãm hờn !

Lời hay

*Tổ quốc quan trọng hơn sinh mệnh, là cha mẹ của chúng ta, là đất đai của chúng ta.

*Chỉ có một việc quan trọng nhất là yêu nhân dân, yêu tổ quốc, dùng trí óc và linh hồn để phục vụ.

* phản bội tổ quốc, đầu hàng ngoại bang, vừa không được sự tôn trọng của ngoại bang, vừa bị sự khinh miệt của đồng bào.

Tham dự biểu tình chống dự luật về ba đặc khu và an ninh mạng của chính quyền CSVN do Giáo Hội PGVNTN Âu Châu tổ chức

Hưởng ứng lời kêu gọi của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu (GHPGVNTNAC) về việc biểu tình chống dự luật ba đặc khu kinh tế và an ninh mạng của chính quyền Cộng Sản Việt Nam, Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan (HPGVN/HL) đã vận động đồng hương và Phật tử tham dự cuộc biểu tình nói trên được tổ chức tại công trường Trocadéro, Paris, Pháp quốc vào ngày 29/6/2018.

Đúng 14:00 giờ, buổi lễ bắt đầu bằng bài Quốc Ca Việt Nam được mọi người hiện diện cùng hát, sau đó là Quốc ca Pháp, Quốc ca Tây Tạng và Phật Giáo Ca. Tiếp đến Thượng Tọa Thích Nguyên Lộc, đại diện GHPGVNTNAC, đọc bản lên tiếng nói lên ý nghĩa của cuộc biểu tình và thái độ cần có của con dân Việt trước nguy cơ mất nước. Tiếp đó những câu khẩu hiệu phản đối các dự luật của ba đặc khu cũng như an ninh mạng được hô to vang vọng cả một vùng trời rộng lớn ở gần Tour Eiffel.

Tiếp đến là nghi lễ cầu nguyện cho quê hương đất nước bằng tiếng Việt do Thượng Tọa Thích Quảng Hiền hướng dẫn. Các nghi lễ cầu nguyện bằng tiếng Phạn và tiếng Tây Tạng cũng được các chư Tôn Đức Tăng Tịch Lan, Bangladesh và Tây Tạng trì tụng.

Hòa Thượng Thích Như Điển, Đệ Nhị Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Âu Châu đã lên máy vi âm ban đạo từ và nhắc lại lời khuyên của Nguyễn Trãi với vua Lê Lợi vào thế kỷ thứ 15 rằng: "Nước chính là dân, vua hay những người lãnh đạo là chiếc thuyền, là người cầm lái. Chính nước đó sẽ chở thuyền đi đến nơi đến chốn và chính nước đó sẽ lật thuyền".

Hòa Thượng Thích Như Điển và Thượng Tọa Thích Quảng Đạo cùng một số anh em cư sĩ đã đến văn phòng của Tòa Đại Sứ Cộng sản Việt Nam và Cộng sản Trung Quốc để trao Kháng Nghị thư. Cuộc biểu tình tiếp tục diễn ra với khí thế đấu tranh như hô khẩu hiệu và hát nhạc đấu tranh.

Lúc 17:00 giờ, trước khi cuộc biểu tình chấm dứt, Thượng Tọa Thích Quảng Đạo, đại diện Ban tổ chức đã tỏ lời cảm ơn tất cả chư Tôn Đức và đồng hương, Phật Tử cùng các Hội Đoàn đã tích cực tham gia cuộc biểu tình để nói lên tiếng nói của người dân Việt yêu nước trước thảm họa mất nước đã và đang xảy ra do chính quyền Cộng sản Việt Nam gây ra.

Trong dịp này, HPGVN/HL đã nhận được sự hợp tác nhiệt tình của Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan qua việc cử người tham gia biểu tình và tài trợ €300,00 phụ chi phí thuê xe.

Thầy Thích Minh Giác được tấn phong Hòa Thượng

Tháng 7 vừa qua, khóa Tu Học Phật Pháp Âu Châu kỳ thứ 30 của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu (GHPGVNAC) đã tổ chức thành tựu tại thành phố Neuss, Đức quốc với hơn 700 chư tăng ni và Phật tử tham dự. Trong thời gian đó, GHPGVNAC cũng đã tổ chức khóa họp thường niên. Trong dịp này, Giáo Hội đã tiến cử Thượng Tọa Thích Minh Giác, trụ trì chùa Vạn Hạnh - Hòa Lan, lên ngôi vị Hòa Thượng. Việc tiến cử này đã được thông báo đến đại chúng ngay trong khóa học nói trên.

Tại Hòa Lan, nhân dịp Đại Lễ Vu Lan được tổ chức ngày 26 tháng 8 năm 2018 tại Chùa Vạn Hạnh, dưới sự hiện diện của Chư Tăng Ni và Phật tử, đạo hữu Quảng Phúc Ngô Thụy Chương, đại diện Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan đã đọc lời chúc mừng đến Hòa Thượng Thích Minh Giác.

Cách đây hơn ba mươi năm, Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan được thành hình, Thầy Thích Minh Giác là người đầu tiên trụ trì ngôi Niệm Phật Đường nhỏ bé, đơn sơ tại thành phố Hoorn để hướng dẫn Đạo Pháp cho Phật tử Việt Nam tại Hòa Lan. Trong thời gian đó, Thầy đã chắt chiu từng đồng để sau đó, vào năm 1993, Hội đã mua được một trang trại tại vùng Nederhorst den-Berg, Thầy cùng các Phật tử đã biến cải ngôi nhà bình thường thành ngôi chùa trang nghiêm ấm cúng. Tuy nhiên càng ngày các sinh hoạt Phật sự càng phát triển, số Phật tử đến chùa lễ bái, tu học ngày càng đông. Ngôi chùa tại Nederhorst den-Berg trở nên chật hẹp. Một lần nữa Thầy Thích Minh Giác hợp cùng Ban Trị Sự quyết định mua một khoảng đất tại thành phố Almere để xây dựng ngôi chùa Vạn Hạnh mới.

Chính sự quyết tâm của thầy Thích Minh Giác đã lôi kéo được sự đồng tâm và hưởng ứng của toàn thể Phật Tử hầu xây dựng thành công ngôi chùa Vạn Hạnh ngày nay.

Theo Hiến Chương Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, để được tấn phong Hòa Thượng, những tăng sĩ đã thọ giới Tỳ Kheo có từ 60 tuổi đời và 40 năm tuổi đạo và phải được Giáo Hội phê chuẩn.

Lời hay sống đạo

Đạo Phật nhìn mọi hiện tượng sự vật không có một thực thể riêng biệt, mà do nhân duyên hòa hợp, đủ duyên thì hình thành, hết duyên thì tan rã. Vạn vật do duyên hợp tạo thành nên sự hiện hữu rất mong manh, có đó rồi mất đó... Con người vẫn mong muốn có một đời sống an lạc, hạnh phúc mà không chịu gieo trồng phước đức, thành ra phải chịu khổ đau chi phối. Thường thì chúng ta khổ, là do mong muốn cái gì cũng bền chắc và lâu dài.

Tin Hòa Lan

Lại Chuyện Thuế Cổ Tức

Mấy tháng Hè vừa qua, chính trường Hòa Lan đã ngưng hoạt động theo thông lệ. Kinh tế Hòa Lan trong khi đó tiếp tục phát triển một cách tích cực. Nhưng chính điều này lại tạo ra một vấn đề chính trị cho Nội Các Rutte III. Như từng trình bày trong báo này, nội các thứ ba do Thủ Tướng Mark Rutte cầm đầu đã đột ngột quyết định bãi bỏ thuế cổ tức đánh vào thu nhập của những người có cổ phần trong các đại cộng ty được xây dựng trên vốn do nhiều người góp lại. Quyết định này, xin nhất lại, đã gặp nhiều sự phản đối trong chính giới cũng như xã hội, vì tính chất bất ngờ của nó và cũng vì nó sẽ làm chính phủ Hòa Lan thất thu 1,4 tỷ Euro mỗi năm. Giới chuyên gia kinh tế đã vạch ra rằng, trái lại với lời biện minh của Thủ Tướng Rutte và các cộng tác viên của ông, biện pháp tốn kém nói trên sẽ không đem lại thêm công ăn việc làm tại Hòa Lan.

Hồi tháng Tám vừa qua, báo chí Hòa Lan lại loan tin rằng sự bãi bỏ thuế cổ tức sẽ làm chính phủ mất nhiều tiền hơn đã dự đoán. Vì kinh tế tăng trưởng mạnh, các đại công ty làm ăn phát đạt, thu được nhiều tiền lời và do đó sẽ phát nhiều tiền cổ tức cho cổ đông hơn. Nhưng bởi chính phủ sẽ không còn đánh thuế vào tiền cổ tức, sự tăng trưởng kinh tế sẽ khiến cho số tiền thuế thất thu tăng lên khoảng 2 tỷ Euro mỗi năm. Chính phủ Hòa Lan được dự đoán sẽ tăng một loạt thuế khác để bù vào số tiền thất thu đó.

Những điều này sẽ được chính thức công bố vào ngày Thứ Ba thứ ba trong tháng Chín (de derde dinsdag in september), tức là ngày 18 tháng

Chín năm 2018, ngày chính trường Hòa Lan hoạt động trở lại. Chúng ta hãy chờ xem xã hội Hòa Lan sẽ phản ứng thế nào đối với các biện pháp tăng thuế nói trên trong mùa chính trị mới sắp bắt đầu.

09/09/2018

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

CƠN ĐAU TÌNH ÁI

*Thèm! Một tình yêu để nhớ
Thèm! Một ly rượu để say
Rồi vui mình trong mây
Tan biến...*

Chiều nhạt nhòa ánh sáng khỏa thân cho nắng

*Soi ngang đời một người đàn bà
Người đàn bà buông tay ngã vào hư vô
Mặc cho đời buồn vui tàn cuộc*

*Sự ngại ngần chín đỏ rạo rực trong tiềm thức
Nét duyên thâm kín hừng sáng một cõi mê
Hoan lạc rủ nhau về
Ngự trị trong trái tim thuần khiết*

*Bao nín lặng ngậm chặt
Từ thời con gái vỡ òa
Trở trần, dần xé con tim thương đau
Đại, ngây, khát khao bùng cháy rít bỏng cả
hồn si...*

*Và ở bên kia cuộc đời
Gã khờ vẫn thản nhiên sống
Một kiếp người trần trụi
Tay trắng trống không*

*Ngồi bên một chai, một cái ly rượu sủi tăm
trong
Thiên, độc ẩm cùng bóng tối
Nhòe nhoẹt tóc bù, rối
Say cùng triết lý vĩnh hằng...*

Lê Lăng Du

Tin Thế Giới

[QHT tổng hợp]

VOA: Vì sao ông Trump muốn hãng Apple sản xuất ở Mỹ?

Tổng thống Mỹ Donald Trump hôm 8/9 kêu gọi tập đoàn Apple sản xuất sản phẩm tại Hoa Kỳ nếu muốn tránh thuế đánh vào hàng nhập khẩu từ Trung Quốc.

Một ngày trước đó, theo Reuters, hãng này viết trong một lá thư gửi các quan chức thương mại Mỹ rằng kế hoạch áp thuế sẽ tác động lên giá của “một loạt” các sản phẩm của Apple trong đó có Apple Watch, nhưng không đề cập tới iPhone. Ông Trump viết trên Twitter: “Giá cả của Apple có thể tăng vì việc áp thuế lớn của chúng ta đối với Trung Quốc, nhưng có một giải pháp đơn giản mà không bị đánh thuế và thực ra là có ưu đãi thuế. Hãy sản xuất các sản phẩm ở Mỹ thay vì Trung Quốc. Hãy bắt đầu xây các nhà máy mới ngay từ bây giờ”.

Reuters đưa tin rằng Apple từ chối bình luận. Hãng tin này cho rằng ngành công nghệ nhiều khả năng sẽ chịu tổn hại nhiều nhất vì việc áp thuế sẽ khiến các bộ phận máy tính nhập khẩu sẽ trở nên đắt đỏ hơn. Tai nghe AirPods cũng như loa thông minh HomePod của Apple sẽ bị ảnh hưởng vì thuế. “Mỹ sẽ chịu gánh nặng từ kế hoạch áp thuế hơn là Trung Quốc”, lá thư của Apple viết.

RFI: Mừng 70 năm Quốc khánh: Bình Nhưỡng không phô trương hòa tiến liên lục địa

Ngày 09/09/2018, Bắc Triều Tiên tổ chức một cuộc duyệt binh lớn tại Bình Nhưỡng để kỷ niệm 70 năm ngày lập quốc. Khác hẳn với mọi năm, chính quyền Kim Jong Un lần này không phô trương các hòa tiến liên lục địa và tránh đưa ra các phát biểu khiêu khích Hoa Kỳ hay Hàn Quốc. Lễ Quốc khánh Bắc Triều Tiên diễn ra trong bối cảnh thương thuyết về phi hạt nhân hóa hiện

đang bế tắc. Ngược lại với duyệt binh được tổ chức những lần trước, cuộc diễu hành năm nay có chủ đề chính là phát triển kinh tế và cải thiện điều kiện sống của dân chúng.

Theo những người am hiểu về Bắc Triều Tiên, chế độ Bình Nhưỡng, sau khi đã làm chủ được

khả năng răn đe hạt nhân, trong hiện tại tìm cách thúc đẩy tăng trưởng kinh tế đang điều chỉnh vì các biện pháp cấm vận và mở rộng quan hệ với bên ngoài. Dù sao, Bắc Triều Tiên không hề thay đổi: Diễu hành năm nay trước hết vẫn là một cuộc tuần hành biểu dương sức mạnh, nhằm củng cố sự sùng bái đối với các lãnh tụ của chế độ và cho thế giới bên ngoài thấy là dân chúng Bắc Triều Tiên “muôn người như một”, đi theo các lãnh tụ. Tuy nhiên, với quyết định chọn tổ chức duyệt binh một cách chừng mực, ông Kim Jong Un đã để ngỏ cánh cửa cho việc tiếp tục các đàm phán về phi hạt nhân hóa ». Hãng tin Nhật Kyodo cho biết lãnh đạo Bắc Triều Tiên Kim Jong Un đến dự duyệt binh, nhưng không đưa ra phát biểu nào. Còn AFP ghi nhận, trong cuộc diễu hành năm nay, có ít xe tăng, tên lửa và binh sĩ, nhưng có nhiều nhóm dân sự, như y tá hay công nhân xây dựng, tham gia hơn.

RFA: Trung Quốc cảnh báo quan hệ với Anh xấu đi sau chuyến đi của tàu Anh qua Hoàng Sa

Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc hôm thứ Sáu, ngày 7/9 lên tiếng cảnh báo mối quan hệ với Anh có thể bị ảnh hưởng xấu đi sau khi Anh cho tàu chiến đi gần các đảo mà Trung Quốc đòi chủ quyền ở Biển Đông.

Hôm 31/8, tàu HMS Albion của Anh đã đi gần quần đảo Hoàng Sa trước khi đến thăm Việt Nam. Trung Quốc sau đó đã tức giận lên tiếng gọi hành động này là khiêu khích. Phát biểu trước báo giới tại cuộc họp báo thường kỳ ở Bắc Kinh hôm 7/9, người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc Hoa Xuân Oánh gọi hành động của Anh là sai và đã rõ ràng vi phạm tinh thần của lãnh đạo Anh về quan hệ với Trung Quốc. Bà Hoa Xuân Oánh nói thêm là hành động này của Anh sẽ có ảnh hưởng xấu tới sự phát triển quan hệ hai bên. Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc cũng nói Trung Quốc hy vọng Anh sẽ nhận ra được sự nghiêm trọng của vấn đề và có hành động để làm rõ. Tuy nhiên, bà không cho biết cụ thể Anh phải làm gì. Tờ China Daily của Trung Quốc cũng có bài xã luận cảnh báo bất cứ hành động nào gây tổn hại đến các quyền lợi cốt lõi sẽ làm ảnh hưởng đến thỏa thuận tự do thương mại giữa hai nước.

Trung Quốc coi Biển Đông là một quyền lợi cốt lõi của nước này cũng tương tự như các vùng đất mà nước này chiếm được trước kia là Tây Tạng và Tân Cương.

VOA: TQ đạt thặng dư thương mại kỉ lục với Mỹ, tranh chấp càng thêm gay gắt

Thặng dư thương mại của Trung Quốc với Mỹ tăng lên mức kỉ lục trong tháng 8 ngay cả khi tăng trưởng xuất khẩu của nước này giảm nhẹ, một kết quả có thể sẽ khiến Tổng thống Donald Trump gia tăng áp lực lên Bắc Kinh trong cuộc tranh chấp thương mại ngày càng gay gắt giữa hai nước.

Thặng dư thương mại Trung-Mỹ, một vấn đề chính trị nhạy cảm, đạt 31,05 tỉ đôla trong tháng 8, tăng từ 28,09 tỉ đôla trong tháng 7, theo số liệu của hải quan Trung Quốc công bố vào ngày thứ Bảy, vượt qua kỉ lục trước đó đạt được vào tháng 6. Trong tám tháng đầu năm nay, thặng dư của Trung Quốc với thị trường xuất khẩu lớn nhất của nước này đã tăng gần 15 phần trăm, càng tăng thêm căng thẳng trong mối quan hệ thương mại giữa hai nền kinh tế lớn nhất thế

giới. Tốc độ tăng trưởng xuất khẩu hàng năm của Trung Quốc trong tháng 8 tăng nhẹ lên mức 9,8 phần trăm, theo số liệu. Đây là tỉ lệ thấp nhất kể từ tháng 3 nhưng chỉ thấp hơn một chút so với các xu hướng gần đây. Con số này không cao bằng con số dự báo của các nhà phân tích cho rằng hàng hóa từ nước xuất khẩu lớn nhất thế giới sẽ tăng 10,1 phần trăm, chỉ giảm nhẹ từ mức 12,2 phần trăm trong tháng 7.

Ngay cả với thuế quan của Mỹ nhắm mục tiêu vào 50 tỉ đôla xuất khẩu của Trung Quốc có hiệu lực hết trọn tháng đầu tiên vào tháng 8, xuất khẩu của Trung Quốc sang Mỹ vẫn tăng, tăng 13,2 phần trăm so với một năm trước đó từ mức 11,2 phần trăm trong tháng 7. Hàng nhập khẩu của Trung Quốc từ Mỹ chỉ tăng 2,7 phần trăm trong tháng 8, giảm đi từ mức 11,1 phần trăm trong tháng 7. Ông Trump hôm thứ Sáu cảnh báo sẽ áp thuế quan lên hầu hết hàng nhập khẩu của Trung Quốc vào Mỹ, đe dọa đánh thuế lên thêm 267 tỉ đôla giá trị hàng hóa ngoài 200 tỉ đôla hàng nhập khẩu sắp chịu thuế trong những ngày tới.

Tiếp trang 23, Một hòn than và sự cô đơn

...Sau hai tuần, vị giáo sư quyết định đến thăm nhà cậu bé. Cậu bé đang ở nhà một mình, ngồi trước bếp lửa.

Đoán được lý do chuyến viếng thăm, cậu bé mời vị giáo sư vào nhà và lấy cho ông một chiếc ghế ngồi bên bếp lửa cho ấm.

Vị giáo sư ngồi xuống nhưng vẫn không nói gì. Trong im lặng, hai người cùng ngồi nhìn những ngọn lửa nhảy múa.

Sau vài phút, vị giáo sư lấy cái kẹp, cẩn thận nhặt một mẩu than hồng đang cháy sáng ra và đặt riêng nó sang bên cạnh lò sưởi.

Rồi ông ngồi lại xuống ghế, vẫn im lặng. Cậu bé cũng im lặng quan sát mọi việc.

Cục than đơn lẻ cháy nhỏ dần, cuối cùng cháy thêm được một vài giây nữa rồi tắt hẳn, không còn đốm lửa nào nữa. Nó trở nên lạnh lẽo và không còn sức sống.

Vị giáo sư nhìn đồng hồ và nhận ra đã đến giờ ông phải đến thăm một người khác. Ông chậm rãi đứng dậy, nhặt cục than lạnh lẽo và đặt lại vào giữa bếp lửa. *Ngay lập tức, nó lại bắt đầu cháy, tỏa sáng một lần nữa với ánh sáng và hơi ấm của những cục than xung quanh nó.*

Khi vị giáo sư đi ra cửa, cậu bé nắm tay ông và nói:

– Cảm ơn ông đã đến thăm và đặc biệt cảm ơn bài nói chuyện của ông. Tuần sau cháu sẽ lại đến chỗ ông cùng mọi người.

Tin Việt Nam

Việt Nam cấm nhập cảnh Tổng Thư ký Liên Đoàn Quốc tế về Nhân Quyền

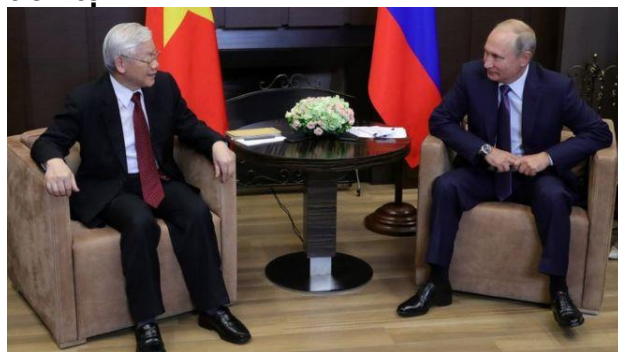
Vào khoảng 15 giờ ngày 9 tháng 9 năm 2018, cơ quan An ninh cửa khẩu quốc tế Nội Bài ra quyết định cấm nhập cảnh và tạm giữ bà Debbie Stothard - Tổng Thư ký Liên Đoàn Quốc tế về Nhân Quyền đang đến Hà Nội để tham dự Diễn Đàn Kinh tế Thế giới về Đông Nam Á 2018. Bà Debbie Stothard viết trên mạng xã hội Twitter và Facebook cho hay, bà sẽ bị tạm giữ 13 tiếng trước khi bị trục xuất về Kuala Lumpur vào sáng ngày 10/9/2018.

“Dù sao đi nữa sự bất tiện mà tôi đang phải chịu không là gì so với các cuộc tấn công vào báo chí và những nhà bảo vệ nhân quyền Việt Nam. Tôi đã hy vọng rằng việc tổ chức Diễn Đàn Kinh tế Thế giới có uy tín sẽ giúp họ nhận ra rằng đa nguyên, nhân quyền và tự do là cần thiết cho sự phát triển kinh tế”, nhà hoạt động có tiếng trên thế giới người Malaysia cho hay.

Tài khoản Twitter của Diễn đàn Kinh tế Thế giới (WEF) ngay sau đó có trả lời là họ đã được nghe về việc người đứng đầu FIDH bị từ chối nhập cảnh để tham dự Diễn đàn về kinh tế lớn nhất thế giới này và đã yêu cầu chính phủ Việt Nam tôn trọng lời mời của WEF, tạo điều kiện cho bà Debbie Stothard được tham dự cuộc họp.

Theo biên bản cấm nhập cảnh ký tên cán bộ Nguyễn Ngọc Quyết, dưới sự chứng kiến của đại diện hãng hàng không JetStar Pacific được bà Stothard đăng trên facebook, thì bà Deborah Christine Stothard (Debbie Stothard) thuộc diện chưa cho nhập cảnh vào Việt Nam theo điều 21 của Luật Nhập cảnh, xuất cảnh, quá cảnh, cư trú của người nước ngoài tại Việt Nam.

BBC: Hợp tác Việt-Nga: Vũ khí, dầu khí và tiền tệ

Việt Nam đặt mua vũ khí và dịch vụ quân sự từ Nga với tổng trị giá hơn một tỷ đô la, hãng thông tấn Nga TASS tường thuật. Các đơn hàng được thực hiện trong chuyến đi của Nguyễn Phú Trọng tới Moscow, TASS nói, nhưng không cho biết nội dung chi tiết thỏa thuận mới nhất. Nga là nhà xuất khẩu vũ khí lớn thứ hai trên thế giới, và là nhà cung ứng vũ khí lớn nhất của Việt Nam.

Hà Nội là khách hàng lớn thứ ba của Moscow trong các thương vụ mua bán vũ khí, theo báo cáo của Viện Nghiên cứu Hòa bình Quốc tế Stockholm (SIPRI) ra hồi đầu năm nay. Trước các đơn hàng mới nhất này, quân đội Việt Nam đã mua sáu chiếc tàu ngầm tấn công tối tân Kilo cùng một số tàu chiến, chiến đấu cơ và các thiết bị quân sự khác của Nga. Trong những năm gần đây, Việt Nam là một trong các nhà nhập khẩu vũ khí tích cực nhất thế giới, trong bối cảnh Trung Quốc đang ngày càng quyết liệt trong việc xác quyết chủ quyền ở vùng Biển Đông có tranh chấp. Theo báo cáo của SIPRI, Việt Nam còn có những đơn đặt hàng lớn đối với vũ khí của Israel, Belarus và Cộng hòa Czech, là các nước nằm trong danh sách 25 nước xuất khẩu vũ khí lớn nhất thế giới

Hà Nội gần đây cũng mua vũ khí của Mỹ, nhà xuất khẩu vũ khí lớn nhất thế giới, nhưng với các đơn hàng nhỏ với tổng trị giá chưa tới 100 triệu đô la, theo một nguồn tin ngoại giao Hoa Kỳ được VOA Tiếng Việt trích dẫn.

BBC: Trung Quốc, Việt Nam dự cuộc tập trận chung KA-18 do Úc tổ chức

Cuộc tập trận chung trên biển và trên không giữa 27 quốc gia đang diễn ra tại khu vực Ấn Độ-Thái Bình Dương. Kakadu 2018 (KA-18) là cuộc tập trận chung lớn nhất được tổ chức tại Úc trong những năm gần đây, với sự tham dự của 23 tàu

thuyền, một tàu ngầm, 21 phi cơ và hơn 3.000 quân nhân.

Đây là lần đầu tiên Trung Quốc tham dự vào cuộc tập trận đa quốc gia do Úc tổ chức hai năm một lần này. KA-18 diễn ra ở khu vực ngoài khơi thành phố cảng chiến lược phía bắc, Darwin, với mục tiêu giúp quân đội các nước làm quen với việc ngăn chặn xung đột ở vùng biển quốc tế và phối hợp hoạt động cứu trợ khi xảy ra thảm họa. KA-18 theo kế hoạch diễn ra từ 31/08 đến 15/09 giữa lúc các đồng minh phương Tây như Mỹ, Úc, Pháp và Anh đang tìm cách đối phó với sự ảnh hưởng ngày càng tăng của Trung Quốc ở khu vực Thái Bình Dương. Các quốc gia tham dự KA-18 có Nhật Bản, Hàn Quốc, Thái Lan, Indonesia, Bangladesh, Brunei, Campuchia, Canada, Chile, Cook Islands, Fiji, Pháp, Ấn Độ, Malaysia, New Zealand, Pakistan, Papua New Guinea, Philippines, Singapore, Sri Lanka, Đông Timor, Tonga, Các Tiểu vương quốc Ả-rập Thống nhất, Hoa Kỳ, Úc và Việt Nam.

RFI: HRW kêu gọi Nhật hối thúc Việt Nam cải thiện nhân quyền

Ít ngày trước chuyến công du Việt Nam của ngoại trưởng Nhật Bản, tổ chức bảo vệ nhân quyền Human Rights Watch ngày 09/09/2018, công bố thư ngỏ, kêu gọi Tokyo thúc đẩy Hà Nội cải thiện tình trạng nhân quyền, bị đánh giá là ở trong tình trạng hết sức tệ hại.

Trong bức thư gửi ngoại trưởng Nhật Taro Kono, HRW khẩn thiết đề nghị lãnh đạo ngoại giao Nhật Bản trực tiếp nêu vấn đề này với bộ trưởng

Ngoại Giao Việt Nam, phó thủ tướng Phạm Bình Minh, trong cuộc hội kiến ngày 11/09/2018 tại Hà Nội, đặc biệt là về « các tù nhân chính trị », mà theo HRW hiện có ít nhất 130 người đang bị chính quyền Việt Nam giam cầm.

Theo HRW, với tư cách là quốc gia cấp viện trợ lớn nhất cho Việt Nam và một thị trường xuất khẩu lớn của Việt Nam, Nhật Bản ở vào vị trí rất thuận lợi, để hối thúc Việt Nam trả tự do cho tất cả các tù nhân chính trị. Ngoài vấn đề tù nhân chính trị, Human Rights Watch nhấn mạnh đến nhiều lĩnh vực cần đến sự lên tiếng của phía Nhật Bản. Cụ thể là các quyền tự do ngôn luận và hội họp bị kiểm soát chặt, quyền thành lập nghiệp đoàn của người lao động – thể theo các công ước quốc tế mà Việt Nam đã tham gia - không được đáp ứng, cũng như việc nhiều tổ chức tôn giáo bị cấm đoán, đàn áp. Theo HRW, « nhiều nhà hoạt động nhân quyền tại Việt Nam hy vọng Nhật Bản khẳng định mạnh mẽ các chuẩn mực nhân quyền quốc tế, mà các nhà tranh đấu đang mạo hiểm cuộc sống của chính họ, để thúc đẩy ».

Kèm theo bức thư ngỏ nói trên là phần « phụ lục », trong đó HRW nêu ra hàng loạt lĩnh vực nhân quyền bị xâm phạm tại Việt Nam, bao gồm « tù nhân chính trị », « các nhà hoạt động và ly khai bị đàn áp, quấy rối », cải cách luật giới hạn tự do ngôn luận, đặc biệt là luật mới siết chặt kiểm soát internet, sẽ có hiệu lực kể từ đầu năm tới, vấn đề quyền nghiệp đoàn của người lao động, và « tự do tôn giáo, tín ngưỡng » bị giới hạn.

HRW nêu hàng loạt trường hợp cụ thể, trong đó có ông Trần Huỳnh Duy Thức, bị kết án 16 năm tù, tuyệt thực từ ngày 14 tháng 8, hai nhà hoạt động nghiệp đoàn Trương Minh Đức và Hoàng Đức Bình, bị kết án 12 và 14 năm tù, đầu năm nay. Các hành động đàn áp hay quấy rối khác nhằm vào các cựu tù nhân chính trị Đỗ Thị Minh Hạnh, Lê Công Định. Hay cuộc đàn áp hồi tháng 8, nhắm vào một đêm nhạc tại Sài Gòn, mà các nạn nhân là nhà báo Phạm Đoan Trang, ca sĩ Nguyễn Tín và kỹ sư Nguyễn Đăng Cao Đại.

QHT (Tổng hợp)

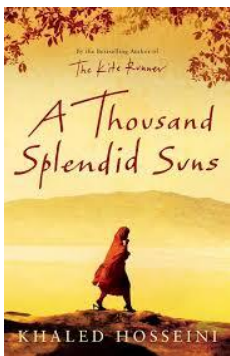
Danh ngôn Yêu nước

*Đạo đức cao thượng nhất của nhân loại là gì? Đó chính là lòng yêu nước.

*Dù tôi không làm gì cũng luôn nghĩ, nếu tinh thần và sức lực cho phép, tôi chỉ muốn phục vụ cho tổ quốc mình trước tiên.

*Bạn có thể khiến mọi người rời bỏ quê hương họ, nhưng bạn không thể cướp mất quê hương trong trái tim họ.

Truyện

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 36 tiếp theo

Vào khoảng 3 giờ trưa, Laila được đưa đến phòng điều tra. Mariam phải chờ ngoài hành lang với Aziza. Trong phòng, người đàn ông ngồi bên kia bàn làm việc trạc tuổi 30, mặc quần áo dân sự - bộ vét đen, cà vạt, giày đen. Y có bộ râu cắt tỉa gọn gàng, tóc ngắn và đôi chân mày dính nhau. Y chăm chăm nhìn Laila, vừa nhip đầu cục tẩy cho cây viết chì tưng trên bàn.

“Chúng tôi biết,” y bắt đầu, y háng giọng và lịch sự đưa tay che miệng, “ngày hôm nay cô đã nói dối một lần. Người thanh niên trong nhà ga không phải là anh họ của cô. Anh ta đã nói cho chúng tôi biết. Câu hỏi đặt ra là cô có nói dối gì nữa ngày hôm nay không. Riêng tôi, tôi khuyên cô không nên.”

“Chúng tôi đi đến nhà người bác để ở,” Laila nói. “Đó là sự thật.”

Tên cảnh sát gật đầu. “Bà ngoài hành lang là má cô hả?”

“Dạ.”

“Bà ta nói giọng Herat. Cô thì không.”

“Má tôi lớn lên ở Herat, còn tôi sinh ra ở Kabul.”

“Tất nhiên. Và cô góa chồng? Cô nói mà. Xin chia buồn. Còn người bác đó, ở đâu?”

“Ở Peshawar.”

“Vâng, cô có nói.” Y liếm đầu cây viết chì và cho nó đứng thẳng trên tờ giấy trắng. “Nhưng chỗ nào ở Peshawar? Khu nào, tên đường, quận mấy, xin cho biết.”

Laila cố gắng đẩy lùi sự hoảng loạn đang dâng lên trong lòng. Laila nói tên con đường duy nhất cô biết ở thành phố Peshawar – có lần Laila nghe một người nhắc đến trong bữa tiệc má cô tổ chức lần đầu thánh chiến quân kéo đến thủ đô Kabul – “đường Jamrud.”

“À. Cùng đường với khách sạn Pearl Continental. Chắc bác cô có nói chứ gì.”

Laila chụp lấy cơ hội và nói người bác có nói. “Vâng, đúng con đường đó.”
“Mà khách sạn thì lại ở đường Khyber.”

Laila nghe được tiếng Aziza khóc ngoài hành lang. “Con tôi nó sợ. Cho tôi ra với cháu được không anh?”

“Tôi muốn cô gọi tôi bằng ‘Ông’. Chút nữa cô sẽ được ra với nó. Có số điện thoại của người bác này không?”

“Dạ có, lúc trước có. Tôi ...” Mặc dù có lớp khăn che mặt giữa hai người, Laila vẫn bị khớp bởi cái nhìn như xoáy của y. “Tôi buồn rầu quá nên đã quên mất rồi.”

Y thở khi bằng mũi rồi hỏi Laila tên của người bác, của vợ người bác. Họ có mấy con? Con của họ tên gì? Người bác làm việc ở đâu? Bao nhiêu tuổi? Những câu hỏi của y làm Laila bối rối.

Y đặt cây bút chì xuống, đan những ngón tay vào nhau, rồi nghiêng người về phía trước theo cái lối những bậc cha mẹ khi muốn nhấn nhủ điều gì với trẻ con. “Chắc cô biết đàn bà bỏ nhà trốn đi là một tội lớn. Chúng tôi thấy chuyện này xảy ra nhiều lắm. Đàn bà đi một mình, nói chồng họ đã chết. Đôi khi họ nói thật, phần lớn họ nói dối. Cô có thể bị bỏ tù vì tội trốn nhà đi, tôi chắc cô hiểu điều này chứ?”

“Xin ông cho chúng tôi đi...” Laila đọc tên y trên thẻ ve áo. “Thưa ông Rahman. Xin ông mở lòng từ bi, cho đúng với tên của ông. Thả hai người đàn bà thì có nghĩa lý gì đối với ông. Có hại gì nếu thả chúng tôi? Chúng tôi đâu phải là kẻ tội phạm.”

“Không được.”

“Tôi van xin ông, xin ông làm ơn.”

“Đây là vấn đề qanoon, vấn đề luật pháp,” Rahman nói, giọng nghiêm, tự quan trọng hóa. “Trách nhiệm của tôi là duy trì trật tự.”

Dù đang rối trí, Laila cũng suýt bật cười. Cô xững sờ khi thấy y xử dụng danh từ đó mặc cho những sự việc các phe phái Thánh chiến quân đã gây ra - giết người, cướp bóc, hãm hiếp, tra tấn, xử tử, dội bom, bắn hàng chục ngàn quả đại pháo vào nhau, bắt kẻ những người dân vô tội bị giết giữa làn bom đạn. Trật tự. Nhưng cô kịp giữ.

Thay vì đó, Laila chỉ chằm chằm nói, “Nếu ông trả chúng tôi về, không thể lường được ông ta sẽ xử chúng tôi như thế nào.”

Laila có thể thấy y cố gắng giữ cho mắt y không nhúc nhích. “Ai làm gì trong nhà họ là chuyện của họ.”

“Vậy còn luật pháp đâu, thưa ông Rahman?” Nước mắt giận giữ chỉ trực trào ra. “Ông có mặt ở đó để duy trì trật tự hay không?”

“Chúng tôi chủ trương không can thiệp vào những vấn đề riêng tư gia đình.”

“Dĩ nhiên các ông không can thiệp. Khi có lợi cho các ông. Còn chuyện này, có phải cũng là chuyện riêng tư gia đình, như ông vừa nói. Đúng không?”

Y đẩy bàn đứng lên, kéo thẳng áo khoác. “Cuộc điều tra đã xong. Phải nói cô biện hộ quá yếu. Yếu quá. Bây giờ cô ra ngoài chờ, để tôi nói chuyện với bà... gì đó của cô một chút.”

Laila bắt đầu phản đối, rồi la hét, khiến y phải kêu hai người đàn ông đến lôi Laila ra khỏi văn phòng của y.

Cuộc nói chuyện với Mariam chỉ kéo dài mấy phút. Lúc bước ra, Mariam run rẩy.

“Ông ta hỏi nhiều quá,” Mariam nói. “Xin lỗi em, Laila. Chị không được khôn như em. Ông ta hỏi nhiều quá, chị không biết trả lời ra sao. Chị xin lỗi em.”

“Không phải lỗi tại chị đâu Mariam,” Laila yếu ớt đáp lại. “Lỗi tại em. Lỗi hoàn toàn tại em. Tất cả tại em.”

Đã hơn 6 giờ lúc xe cảnh sát dừng lại trước cửa nhà. Laila và Mariam phải chờ trong xe, có tên lính ngồi ở ghế trước canh chừng. Người tài xế xuống xe, đến gõ cửa và nói chuyện với Rasheed. Chính tên này ra hiệu cho Laila và Mariam tiến đến.

“Chúc mừng về tới nhà,” tên ngồi ghế trước nói, vừa châm điếu thuốc.

“Mày,” Rasheed nói với Mariam. “Mày chờ đây.” Mariam im lặng ngồi xuống ghế xa-lông.

“Hai đứa này, lên lầu.”

Rasheed nắm khuỷu tay của Laila và đẩy cô lên thang lầu. Y vẫn còn mang đôi giày đi làm, chưa thay dép, chưa cởi đồng hồ, chưa cả áo khoác. Laila hình dung cảnh Rasheed một tiếng đồng hồ, hay có thể vài phút trước đó, chạy từ phòng này sang phòng khác, đóng rầm cửa, tức giận và không tin mắt mình, hỏn hển chửi thề.

Đứng từ trên cầu thang, Laila quay lại nhìn Rasheed.

“Chị ấy không muốn đâu,” Laila nói. “Tôi ép chị ấy đó. Chị ấy không muốn đi.”

Laila không nhìn thấy cú đâm bay tới. Đang nói thì bỗng té ngửa, bốn vó lên trời, mắt trợn trừng, mặt đỏ gay, cổ hớp hơi. Như thể bị một chiếc xe chạy hết tốc lực đâm xầm vô ngay cái phần mềm

mại giữa chóp xương ức và rún. Laila nhận biết mình đã buông rơi Aziza và con bé đang khóc thét. Laila ráng lấy hơi nhưng chỉ phát ra âm thanh khàn, tắc nghẹn. Nước dãi trào ra nơi khóe miệng.

Sau đó Laila bị nắm tóc kéo đi. Laila nhìn thấy Aziza bị nhấc bổng lên, thấy đôi dép con bé rớt xuống, hai bàn chân tí hon chòi đạp. Tóc bị giựt đứt khỏi da đầu, đau quá làm Laila chảy nước mắt. Laila thấy chân Rasheed đạp mở tung cánh cửa phòng của Mariam, cô thấy Aziza bị ném lên giường. Rasheed buông tóc Laila ra và cô cảm thấy đầu gối của Rasheed chạm vô móng bên trái của mình. Laila rú lên đau đớn vừa lúc Rasheed đóng sầm cửa lại. Tiếng chìa khóa khua lách cách trong ổ khóa.

Aziza vẫn còn hét. Trên sàn nhà, Laila nằm co người, hỏn hển thở. Cô chống tay bò lại chỗ Azazi nằm trên giường, kéo con vào lòng.

Dưới nhà, trận đánh đập bắt đầu. Đối với Laila, những âm thanh này là một thủ tục quen thuộc, có phương pháp hẳn hoi. Không chửi, không la hét, không van xin, không tiếng kêu đau đớn, chỉ mỗi một việc làm có hệ thống, đó là đánh và bị đánh, tiếng thùm thụp liên tục của một vật gì cứng đăm vô thịt, tiếng của một vật gì hay một người té đập uych vô tường, tiếng vải bị xé rách. Lâu lâu, Laila nghe tiếng chân chạy, một cuộc rượt đuổi không lời, tiếng bàn ghế ngã, tiếng kiếng bể rỏn rảng, rồi sau đó tiếng đăm thùm thụp lại tiếp diễn.

Laila bế Aziza vào lòng. Một làn hơi ấm lan xuống vạt áo trước của cô khi con bé tè ra quần.

Dưới nhà, tiếng chạy và tiếng rượt đuổi cuối cùng chấm dứt. Bây giờ thì nghe như có tiếng cây gậy gõ liên tiếp đập vô một nửa con bò.

Laila ngồi lác ru bé Aziza cho tới khi tiếng động dừng lại, và khi Laila nghe tiếng cánh cửa lưới kết mở rồi đóng xầm lại, cô đặt Aziza xuống đất rồi lén nhìn qua cửa sổ. Laila thấy Rasheed nắm sau gáy Mariam lôi qua sân. Mariam đi chân không, người gập đôi. Có máu trên tay Rasheed, trên mặt, trên tóc Mariam, máu chảy dài xuống cổ và lưng nàng. Áo của nàng bị xé rách toạt phía trước.

“Em xin lỗi chị, Mariam,” Laila kêu khóc sau làn cửa kính. Cô nhìn thấy Rasheed xô Mariam vô nhà kho. Y bước vô đó và trở ra với cái búa và mấy miếng ván dài. Y đóng hai cánh cửa nhà kho lại, lấy cái chìa khóa trong túi ra và dứt vô ổ, khóa lại. Y thử mở hai cánh cửa, rồi y đi vòng ra sau nhà kho đem ra một cái thang.

Mấy phút sau, gương mặt Rasheed hiện lên sau lớp kính cửa sổ của Laila, khóe miệng y ngậm

đầy đình. Tóc tai y rối bời. Trên trán y có vết máu. Thoạt nhìn thấy Rasheed, bé Aziza rú lên rồi dúi mặt vô vách Laila.

Ngoài kia, Rasheed bắt đầu đóng những miếng ván bắc ngang cửa sổ.

Bóng tối hoàn toàn, bất xuyên, bất giảm, dày đặc, không cấu trúc. Rasheed đã lấp các khe hở giữa những tấm ván bằng thứ gì đó, tấn một vật thật to, không di chuyển được dưới chân cánh cửa để ánh sáng không lọt vào được. Lỗ khóa bị nhét kín.

Laila không tài nào dùng mắt để biết được thời giờ trôi qua, vì thế cô phải xử dụng cái tai tốt của mình. Tiếng gọi đọc kinh và tiếng gà gáy báo hiệu buổi sáng. Tiếng đĩa lêng keng trong nhà bếp dưới nhà, tiếng ra-dô có nghĩa là buổi tối.

Ngày đầu tiên, hai mẹ con sờ mó và mò mẫm tìm nhau trong bóng tối. Laila không nhìn thấy được Aziza lúc con bé khóc hay bò đi.

“Sữa,” Aziza rên rỉ. “Sữa.”

“Lát nữa.” Laila muốn hôn lên trán con nhưng lại chạm vô đỉnh đầu con bé. “Lát nữa sẽ có sữa. Con ráng chờ chút nữa. Con ngoan, con kiên nhẫn, rồi mẹ sẽ tìm sữa cho con uống.”

Laila hát vài bài dỗ Aziza.

Tiếng gọi đọc kinh buổi sáng vang lên lần thứ hai mà Rasheed chưa cho hai mẹ con ăn chút gì, và tệ hơn, chẳng chút nước. Ngày hôm đó, họ bị bao trùm bởi cái nóng nặng nề, ngọt ngọt. Căn phòng trở thành nồi áp suất. Laila đưa lưỡi khô queo liếm môi, nghĩ đến giòng nước mát lạnh dưới giếng nước ngoài kia. Aziza vẫn khóc và Laila lo sợ khi đưa tay lau nước mắt trên má con thấy khô queo. Laila cởi hết quần áo Aziza ra và tìm thứ gì để quạt cho con, cuối cùng đành phải thổi cho tới khi cảm thấy chóng mặt. Chẳng bao lâu, Aziza thôi không bò quanh nữa. Con bé lúc tỉnh, lúc mê.

Ngày hôm đó, Laila nhiều lần đập tay vô tường, dùng hết sức để kêu cứu, hy vọng một người hàng xóm sẽ nghe. Nhưng chẳng có ai đến, và những tiếng la của cô chỉ làm cho Aziza sợ, làm cho con bé lại khóc, tiếng khóc yếu ớt. Laila ngã quỵ. Nghĩ đến Mariam bị đánh đập đến đổ máu, nhốt trong nhà kho khi trời nóng như thế này, Laila cảm thấy thật có lỗi.

Rồi Laila ngủ thiếp đi lúc nào không biết, toàn thân nóng như thiêu đốt. Cô mơ thấy cô và Aziza đang đi thì bất ngờ gặp Tariq. Tariq đang ở bên kia, cách hai mẹ con con đường đông đúc. Tariq đang ngồi chồm hồm, thử trái sung. Ba con kia, Laila bảo. Cái ông đó đó, con thấy không? Cha thật của con đó. Laila gọi tên anh, nhưng tiếng

ồn ào ngoài đường chìm mất tiếng cô khiến Tariq không nghe thấy.

Laila tỉnh dậy bởi tiếng rít của đạn pháo kích. Đâu đó, bầu trời mà cô không nhìn thấy rung chuyển vì tiếng nổ và những tràng súng đại liên bắn liên hồi. Laila nhắm mắt lại. Cô bừng tỉnh khi nghe tiếng chân nặng nề của Rasheed bước ngoài hành lang. Laila cố lết ra cửa và đập tay vô đó.

“Xin cho một ly thôi, Rasheed. Không phải cho tôi mà cho con. Ông đâu muốn tay vấy máu con.” Rasheed vẫn tiếp tục bước. Laila bắt đầu van xin, van xin tha thứ, hứa đủ điều, rồi cô nguyện rửa y. Cửa phòng Rasheed đóng lại. Ra-dô mở lên.

Tiếng kêu gọi đọc kinh vang lên lần thứ ba. Lại cái nóng khủng khiếp. Aziza càng bơ phờ. Nó không còn khóc, không còn nhúc nhích gì nữa.

Laila kê tai vô miệng Aziza, mỗi lần thế lại sợ không còn nghe hơi thở mong manh của con. Chỉ một cử động đơn giản nhắc người lên cũng làm cho đầu cô quay cuồng. Cô ngủ thiếp đi, mộng mị gì cô cũng không nhớ. Lúc tỉnh dậy, lại thăm chừng Aziza, rờ lên đôi môi khô nứt nẻ của nó, nghe nhịp đập yếu ớt trên cổ nó, rồi lại nằm xuống. Hai mẹ con sẽ chết ở đây, Laila chắc chắn điều đó, duy có điều cô sợ nhất, đó là cô sẽ sống lâu hơn con, vì Aziza nhỏ bé và yếu ớt quá. Con bé còn chịu đựng được bao lâu nữa? Con bé sẽ chết vì cái nóng, còn Laila sẽ nằm bên cạnh cơ thể nhỏ bé cứng đờ của con để chờ đợi cái chết. Laila lại thiếp đi. Tỉnh dậy. Thiếp đi. Giữa mơ và tỉnh, làn ranh mờ dần.

Không phải tiếng gà gáy hay tiếng gọi đọc kinh đánh thức Laila mà là âm thanh của một vật nặng nề bị kéo đi. Cô nghe tiếng khua. Đột nhiên căn phòng tràn ngập ánh sáng. Đôi mắt Laila gào lên phản đối. Laila ngẩng đầu lên, nhắm mắt và đưa tay che mắt. Qua khe hở bàn tay, Laila nhìn thấy một bóng mờ to lớn đứng giữa khung ánh sáng. Cái bóng di chuyển. Giờ thì một hình dáng lơ mơ cúi xuống người cô và một giọng nói vang lên bên tai cô.

“Mày tái phạm lần nữa thì sẽ biết tay tao. Tao thề sẽ tìm ra mày. Lúc đó sẽ không có một tòa án nào ở cái xứ khốn nạn này bắt tao phải chịu trách nhiệm về những gì tao sẽ làm. Với con Mariam trước, tới con bé kia, rồi tới mày cuối cùng. Tao sẽ bắt mày chứng kiến. Mày hiểu tao nói chứ? Tao sẽ bắt mày phải chứng kiến.”

Nói xong, y rời khỏi phòng. Nhưng chỉ sau khi đã cho Laila một cú đá vô be sườn khiến cô đi tiều ra máu cả mấy ngày sau đó. **(còn tiếp)**

TIẾNG KHÓC CỦA LONG VƯƠNG TRONG ĐÊM MƯA

6. Lương Duyên Đất Trời Hòa Hợp

Hai anh em Công tử Rồng mồ côi mẹ, sống hẩm hiu với cha từ tấm bé, vui buồn đều có nhau nên tình thương dành cho nhau rất sâu đậm. Tuy vậy tánh tình anh em không giống nhau. Rồng Anh vốn nhút nhát, không dạn dĩ như em mình. Chuyện tình yêu lừa dối với người trần gian đã định hình từ rất lâu, nhưng hai anh em chưa dám thổ lộ cùng cha. Rồi đến một ngày Rồng Anh xúi em thử thăm dò ý Long Vương ra sao để còn lo liệu.

Dù rất sợ cha nhưng Rồng Em không thể dấu diếm mãi tình yêu của mình với Marie, bèn thú tội với cha và xin phép được kết duyên cùng nàng. Vừa nghe xong Long Vương giận run, quát nạt: -“Bất khả, bất khả! Con là người Trời, ăn đời ở kiếp với người trần gian được sao? Hôn nhân khác loài chẳng bao giờ được bền lâu. Hãy nhìn gương Từ Thức Giáng Tiên đó. Bài học Âu Cơ Lạc Long Quân vẫn còn hiện tiền, không nhớ sao?”. -“Dạ, con biết. Nhưng thừa cha tình yêu của chúng con đã vượt qua ranh giới của thần tiên và thế tục. Chúng con đã trót thề nguyện sống chết bên nhau. Xin cha mở lượng...”. Chưa nghe hết câu, Long Vương đã hét lên: -“Người trần tuổi thọ chẳng bền lâu. Cùng sống cùng chết là thế nào? Hay mi lại muốn trả Long Ngọc, rũ bỏ hết mọi oai linh thần tướng mà Ngọc Hoàng đã phó thác vào thân phận quan Trời của mi để biến thành người trần gian với kiếp nạn khổ đau bất cập: Sanh Già Bệnh Chết?”. Rồng Em đánh liều: -“Thừa cha con quả có ý đó!”.

Nghe đến đây, Long Vương không còn chịu đựng được nữa, phát điên rùng mình hóa Rồng quẫy lượn xé gió bắn mình lên không trung, khạc

lửa ào ào vào các tầng mây, rồi từ trên cao gào lên lao vút xuống dùng vòi hút cạn nước biển, sau đó phun mạnh tạo thành sóng thần âm âm đập vào các dãy núi đá làm Thần Núi, Thần Sấm, Thần Sét và cả Thần Gió, Thần Mưa sợ hãi lả lết trước cơn thịnh nộ của Long Vương. Biết không thể thuyết phục được cha, Anh Em Long Thần vội vã chạy trốn, chờ cha hết giận đã rồi liệu bề tính sau.

Sau nhiều đêm dài trần trở, hai chàng công tử Long Thần quyết định trả Long Ngọc, già từ kiếp người Trời để được sống đời trần gian, tuy ngắn ngủi nhưng đầy thi vị, ám áp tình yêu đôi lứa. Với sự giúp đỡ của Thiên Lô, anh em Long Thần tìm được một thạch động vắng vẻ nằm trong dãy đảo che chắn thuộc vùng Waddenzee miền cực Bắc Hòa Lan. Nơi đây, tiến trình trả ngọc đau đớn sẽ được tiến hành. Long Ngọc vốn là phước báu của Rồng được truyền thừa từ thế hệ trước qua thế hệ sau. Trả Ngọc đồng nghĩa với việc từ chối phước báu này và cắt đứt sự truyền thừa. Đây là điều cực kỳ hy hữu. Muốn thế Long Thần phải uống một liều dược liệu đặc biệt, được chế tác từ bột Sừng Tê Giác trộn Châu sa Thần sa cùng tinh dịch của Mãng Xà Vương, sau đó còn phải phơi sương hạ thổ đúng trăm ngày.

Sừng Tê Giác vốn được người đời truyền tụng như bài thuốc quý trị bách bệnh, nhưng nếu pha thêm với các phụ gia trên sẽ trở thành độc chất, không có thuốc nào hóa giải nổi. Hai anh em Long Thần nhìn nhau nói lời tạm biệt rồi đưa chén thuốc vào miệng uống cạn. Sức công phá của thuốc phát huy tác dụng ngay lập tức. Long Thần uốn cong người lên quần quai như đĩa phải vôi. Nước mắt, nước mũi, mồ hôi và cả nước thải thối tha tuôn ra dầm dề.

Long Ngọc ẩn náu trong bụng Rồng lồng lộn lên, cuốn quýt chuyển động khắp châu thân đâm thủng lục phủ ngũ tạng, trong tiếng rên siết đau đớn cùng cực của Long Thần. Sự đau đớn kéo dài bất tận suốt ngày đêm, cho đến ngày thứ mười, vẩy và móng vuốt Rồng từ trong thân xé da thịt chui ra ngoài, mang theo máu và dịch tửy lấy nhầy hôi hám. Không thể chịu đựng nổi sự hành xác kinh hoàng như vậy, Long Thần ngã ra bất tỉnh, nằm thoi thóp như xác chết trong khi từng mảng vẩy rồng vẫn liên tục bong ra, kéo theo lông, móng vuốt và cả máu tràn lan khắp thạch động. Long Thần không còn ý thức phân biệt giữa ngày và đêm, chập chờn mộng mị thấy mình được chết đi để thoát cơn khổ nạn. Nhưng

là người Trời đã vượt trên vòng sinh tử tự nhiên, làm sao dễ dàng chết được. Liệu độc dược kia chỉ đủ sức tác động gây đờn đau khủng khiếp cho cơ thể thôi. Đến ngày thứ bốn mươi chín, máu trong người Ròng tràn hết ra thất khiếu, biến cả thân xác đang nằm bất động trên mặt đất thành một vũng máu nhầy nhụa. Long Ngọc bị máu chảy ra cửa miệng bắn lên không trung rồi xoay tròn rớt xuống. -“Long Ngọc đây rồi!”. Thiên Lôì vội đưa búa hứng lấy. Ngọc Ròng vốn cực kỳ nóng, đó là tiểu hỏa diễm sơn nơi phát sinh nguồn lửa tam muội từ bụng trào lên cửa miệng để Ròng phun ra ngoài làm vũ khí đốt cháy kẻ thù. Do vậy Ngọc Ròng đựng vào đâu sẽ làm nơi đó tan chảy ra như nước, không vật gì có thể chứa đựng được Long Ngọc trừ cơ thể Ròng và Búa tầm sét của Thiên Lôì. Quá trình trả ngọc đến đây là hoàn tất. Thiên Lôì vội vàng dùng cân đầu vân bay đi mang ngọc Ròng về giao lại cho Ngọc Hoàng như đã hứa hẹn trước với hai vị công tử Long Thần. Kể từ nay phép tắc thần thông bị phủ sạch, hai chàng công tử Long Thần đã được vĩnh viễn làm người trần gian, tìm đường vào đất liền theo tiếng gọi của Tình Yêu...

*Ta muốn đạp tung từng khuôn sáo
Bước lên tất cả những lễ nghi
Để thấy mình là con người thật
Sống thong dong với khối tình si.*

Sau khi được hai anh em Ròng thố lộ tông tích nhà Trời và quyết định đã từ bỏ tất cả để sống đời nhân thế, Marie và Helène xúc động mãnh liệt, khóc sưng cả mắt. Hai người con gái thô lậu miền thôn dã, không thể ngờ được tình yêu chân thành mộc mạc của mình đã có sức cuốn hút mãnh liệt, cảm hóa được cả thần tiên. Bởi vậy hai nàng đồng ý ngay khi anh em nhà Ròng tỏ ý muốn tiến tới hôn nhân. Dĩ nhiên ba má Marie và Helène rất hoan hỉ có được hai chàng rể quý, hiền hậu, siêng năng mà lại kiệm lời. Họ đâu biết hai chàng vốn là người Cõi Trên, cực phẩm cao quý. Chỉ nghe con gái tỉ tê hai chàng mồ côi mẹ, cha bận đi làm ăn xa, nên ai cũng thấy mũi lòng, thương cảm hơn cho thân thế cô đơn quạnh quẽ. Gia đình Marie và Helène bàn bạc cùng nhau để lễ cưới diễn ra cùng lúc, đơn sơ thôi, chủ yếu là ra mắt hai họ bạn bè bên bàn tiệc với ít bánh trái cây nhà lá vườn. Ba má Marie vẫn căn dặn: -“Các con tổ chức tiệc cưới giản dị thôi, đừng bày vẽ chi cho tốn kém, miễn vui vẻ cả là được”.

Hai anh em gốc Ròng được lời như mở tấm lòng, nhưng không khỏi lo lắng. Ngày trước còn đầy đủ thần thông, việc tổ chức một buổi liên hoan dễ như trở bàn tay, nhưng bây giờ...! Thiên Lôì biết chuyện vội trấn an: -“Hai anh đừng quá bận tâm, em lo liệu được mà”.

Quả thực khi hữu sự mới biết ai bạn, ai bè. Từ ngày hai anh em Ròng rũ bỏ kiếp người Trời, bọn Thần Mưa, Thần Gió cùng Nam Tào Bắc Đẩu quay mặt xoay lưng, làm như không quen biết. Họ đã quên hết những ngày vui vẻ, chén chú chén anh bên nhau. May còn có Thiên Lôì là Bạn, thêm một ít binh Tôm tướng Cá chưa quên chủ cũ, sẵn sàng giúp đỡ khi cần đến.

Theo đúng như kế hoạch, Thiên Lôì dùng thần thông để hóa thân cho mình, và tiện thể phù phép một ít binh Tôm tướng Cá, làm người đại diện bên họ đảng Trai. Hai chú rể đã được người yêu chuẩn bị trước hai bộ cánh truyền thống vừa trang nghiêm vừa lịch sự, kết hợp với đôi guốc vòng Klompen được tô vẽ hai cánh quạt gió màu xanh có viền bông uất kim hương màu cam sặc sỡ. Nhưng ngay ngày rước dâu, điều bất ngờ đã xảy ra. Mọi chuyện là do Thiên Lôì sắp xếp, đến cả hai chú rể cũng không biết trước.

Từ đoàn ghe tam bản bốn chiếc cỡ lớn bước lên bờ, hai chú rể xúng xính trong bộ quốc phục truyền thống, có hai dàn đồng nam đồng nữ bưng tráp hộ tống, theo sau là các đại diện họ đảng trai quần là áo lượt trông thật lạ mắt. Tiếp nối là đoàn người khiêng sình lễ, quần áo chỉnh tề hoành tráng. Người ta thấy cơ man nào là bảo ngọc trân châu mã não, xếp đầy trên những mâm đồng sáng choang. Có cả san hô tím cực kỳ hiếm, ngọc trai kết xà cừ ngũ sắc chưa ai từng được nhìn thấy trong đời. Đặc biệt có cả xương cốt hóa thạch của bao loài hải sản, từ tôm, cua, rùa, rắn... lẫn những loài thủy quái không tên.

Dân làng đổ xô ra, đứng dọc hai bên đường, tròn mắt ngắm nhìn, miệng trầm trồ ngợi khen không tiếc lời: -“Quả thật từ thuở cha sanh mẹ đẻ tới giờ, chưa thấy đám rước dâu nào hoành tráng sang trọng như thế này!”. Đã hết dâu, đi theo sau cùng là toán ầm thực gồm toàn trai tráng khỏe mạnh, vai mang tay xách bao nhiêu là thực phẩm để phục vụ ăn uống trong ngày. Có thứ đựng trong những lu mái vú nặng phải bốn người mới khiêng nổi. Hàng hàng lớp lớp thực phẩm từ ghe Tam bản được chuyển lên bờ, kèm tiếng người cười nói rộn ràng vang động khắp

vùng, đến khi mặt trời đứng bóng vẫn còn chưa dứt. Nghe đồn bên trong các chum, đỉnh, lu, hũ đó toàn là những hải sản đắt tiền như vi cá mập, trứng cá caviar, tôm tích xanh, cá hồi biển Bắc, mắt cá ngư đại dương... Lại có cả bạch tuộc hà nam, cua lột đầu mùa, rùa biển trứng hồng, ba ba và dã tràng khổng tiếng đồn đại bỏ.

Toàn bộ dân làng bất kể già trẻ, gái trai đều được mời dự tiệc. Thôi thì khắp làng huyền náo cả lên, người người ăn mặc đẹp đẽ, cười cười nói nói, ăn uống thoải mái đến khi mặt trời khuất bóng mới tan hàng. Lại còn được chủ nhà gói sẵn thức ăn làm quà mang về, khiến dân làng trong lòng hả hê, ngợi khen không dứt.

Gia đình Marie và Helène quá đổi ngạc nhiên nhưng vô cùng hãnh diện. Không thể tưởng tượng nổi hai con rể của mình lại giàu có, sang trọng đến vậy. Ngay chính anh em nhà Ròng cũng không ngờ tới. Hỏi ra mới biết binh Tôm tướng Cá của mình ngày đêm lùng sục khắp nơi dưới đáy biển mang về biếu mình những sản vật đặc biệt của đại dương. Cảm động hơn, một số tôm cá cua mực đã tự hiến mình làm thức ăn đãi người để trả nợ ân tình mà các công tử Ròng trước đây đã dành cho mình. Sau buổi tiệc hoành tráng để đời, anh em nhà Ròng tuy ngoài mặt làm vui nhưng trong lòng ân hận và xấu hổ lắm. “Vi mình mà biết bao sanh mệnh đã ra đi đau đớn”. Thiên Lôi cảm nhận được nỗi khổ tâm trong lòng anh em Ròng nên an ủi: - “Đã mang kiếp súc sanh thì không chết bây giờ năm bảy năm sau cũng chết, có gì khác nhau đâu? Chết mà biết rằng cái chết của mình có ý nghĩa, chết vì muốn hy sinh đền đáp nghĩa tình, thì ấy là cái chết đẹp. Chỉ mong sao những linh hồn đó sẽ được chuyển kiếp lên làm người, thoát nghiệp cầm thú. Hai anh hãy bớt đi sâu nã. Có khi còn phải vui dùm cho chúng”. Biết thế nhưng hai anh em Ròng vẫn cứ tự trách mình mãi.

*Ngắt sợi tơ trời giăng chiếc võng
Đong đưa trâm bông típ cung thang
Cuốn mây ngũ sắc kê thành gối
Hái nắng xây quanh gió dựng màn.
Ngọn Tản Viên rời đôi cánh hạt
Ngao du một cõi núi sông liền
Túi thơ bầu rượu tràn mây nước
Ẩn hiện đi về bóng Trích Tiên.
Một đạo nghe lòng đơn độc quá
Hóa thân làm một gã thư sinh
Áo the tay quạt chân hài cỏ
Bầu rượu nay thành tráp bút nghiên.
Cô lái đăm chiêu chờ đợi khách*

*Mắt buồn thăm thẳm một trời sương.
Xuống thuyền con nước chòng chành mãi,
Như thể say tình chốn thế gian.
Kết nghĩa cùng nhau duyên chồng vợ
Dựng gian nhà đất ở ven đê
Ngày lênh đènh sóng vờn tình ái
Đêm ngắm trăng suông rót hẹn thề.
Mười năm thắm thoát đắm hương lửa
Danh phận ta giờ đã đổi rồi
Hạc cũng không còn chờ đợi nữa
Thế là quên hết lối về Trời.*

(Thơ Trích Tiên của Vương Thoại Huyền Khanh)

Dư âm đám cưới của hai nghịch tử với người trần gian theo gió bay đến tai Long Vương. Không kiếm được cơ phần nộ, Long Vương mật lệnh cho mấy tên cướp biển Viking mò mẫm vào đất liền, tìm nơi trú ẩn của hai công tử Ròng. Biết được hai con ở ở đâu, Long Vương sẽ cho người bắt cóc mang về giam giữ trừng trị cho đáng tội.

Được Thiên Lôi cảnh báo, hai anh em Ròng cùng vợ bàn nhau lên vùng khí ho cò gáy Friesland lánh nạn. Nơi đây nếu có động tĩnh sẽ giông bão ra đảo hoang, vào ẩn sâu trong thạch động mới mong thoát được tai mắt của cha. Phải vậy thôi vì mong ước hòa giải với cha xem chừng không còn cơ hội nữa rồi. Ngày qua tháng lại, Xuân Hạ Thu Đông rồi lại Xuân, gia đình Ròng Anh đã có hai mặt con kháu khỉnh, còn vợ chồng Ròng Em thì vẫn vậy. Marie chưa muốn có con vội, còn phải tích góp thêm để lo cho nhà cửa khang trang xong, rồi mới tính tiếp. Cứ ẩn nhẫn âm thầm sống với nhau, sáng ra đồng trồng cấy, chiều về vui thú bên bếp cơm gia đình. Đi không ai biết, về không ai hay. Vậy mà ăng-ten của Long Vương cũng tìm ra, mở đầu cho Bản Trường ca bi thương, sẽ được diễn ra bởi lòng dạ hẹp hòi, gia trưởng của Long Vương Biển Bắc.

Nguyễn Thị Vành Khuyên +

Đầu mùa Thu 2018 trên vùng đất thấp Hòa Lan

(còn tiếp...)

Không! Không!... Cái Đó Hồng Phải Của Tui

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Hơn tuần qua chiều nào tôi cũng lên hội quán, ngồi trước chiếc bàn trong góc phòng, day mặt vô vách, lướt mạng, chỗ đó yên tĩnh và không ai chú ý. Chiều nay có một thủy thủ chiếm góc đó rồi, giống y chang tôi mấy hôm trước, anh ta ngồi day lưng ra ngoài, mặt chăm chú vào màn ảnh của laptop.

Cuối tuần, hội quán đông người. Thủy thủ đến từ khắp nơi, kẻ đánh bi da, người chơi bóng bàn, người tụ tập nhậu nhẹt. Tôi loay hoay chưa biết ngồi chỗ nào cho tiện, chợt từ phía sau lưng có bàn tay để nhẹ lên vai và kèm theo tiếng chào:

– Chào chú!

Tôi day lại, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ ôm chầm người bạn trẻ:

– Hi, Ahmad, khỏe không?

– Dạ, con khỏe, cảm ơn chú.

– Tàu con cũng ở đây hả?

– Không, tàu con đậu ngoài Europort.

– Vậy con vô đây bằng xe gì?

– Xe điện. Nghe nói chiếc Confort còn đậu lại cả tuần nữa và biết chú chiều nay lên đây con mới vô thăm chú.

– Oh! Sao con biết chú lên đây?

Ahmad đưa điện thoại cầm tay ra trước mặt, nói:

– Riko nhắn cho con.

– Hèn chi cả ngày nay Riko nhắc đi nhắc lại hoài, kêu chú phải lên hội quán.

Ahmad chỉ tay xuống chiếc bàn trước mặt nói:

– Chú ngồi đi, con mua rượu.

Tôi để laptop lên bàn và ngồi xuống. Ahmad theo đạo Hồi, dân In Đô phần đông theo đạo Hồi. Nhớ lại thời gian đầu nó theo tôi tập sự làm bếp, nó giữ giới luật rất kỹ, không uống bia, rượu và thấy thịt heo nó ghê sợ như thấy đồ dơ. Mỗi lần kêu nó xắt thịt heo thì nó lấy bao tay mang vô rồi miễn cưỡng xắt ra miếng thịt bày nhầy trông thấy hết muốn ăn.

Tôi nói với nó:

– Chú biết người đạo Hồi hồng ăn thịt heo, nhưng người đạo khác thì ăn, con muốn làm đầu bếp cho tàu buôn, nấu cho nhiều giống người khác nhau mà hồng dám đụng tới thịt heo, vậy mỗi lần ném ném chắc con phải trồng condom vào lưỡi.

Nó cười hi hi. Rồi hỏi:

– Chú đạo Phật hả?

– Có vấn đề sao?

– Con thấy chú hồng ăn thịt.

Tôi nói:

– Ăn thịt hay hồng ăn thịt hồng phải là vấn đề của đạo. Vấn đề là ở chỗ con người ta đặt ra những thứ đạo rồi bày ra đủ thứ trò. Đạo Hindu hồng ăn thịt bò, đạo Hồi hồng ăn thịt heo, đạo Phật hồng ăn thịt gì hết và có đạo uống nước, đạo ăn lá cây, hầm bà lằng đạo. Có ba cái chuyện ăn uống thôi mà đi tới đâu gây rắc rối tới đó. Thậm chí có nhiều người ăn theo, chẳng đọc kinh và hồng biết đạo là gì, chỉ biết có “ăn” rồi sanh ra thù hằn, ganh ghét. Người ăn heo ghét người ăn bò, người ăn bò ghét người ăn heo, người ăn chay hồng ưa người ăn mặn... Hễ mở miệng ra thì dóc láo, tâm địa thâm độc, tham lam, giết người, cướp của tràn lan khắp thế giới cũng do ba cái chuyện ăn uống của đạo này đạo kia mà ra.

Nghe tôi nói một hơi, suốt buổi làm việc Ahmad nín thinh và ra chiều suy tư...

Một sáng nọ, nó xuống bếp, không mang bao tay như mọi khi, cầm khúc thịt heo cốt lết tôi bày ra trên bàn, đưa lên và hỏi:

– Hôm nay làm món gì chú?

– Vietnamese style fried Pork Chop (Thịt cốt lết chiên theo cách Việt Nam)

– Làm sao chú dạy con đi.

Bỗng dưng thẳng nhỏ đổi thái độ, làm tôi hơi lúng túng, Tôi đứng ưỡn ngực hít một hơi, thờ ra một cái, đi tới bên nó, lấy chiếc dao và cầm miếng thịt xắt ra vài miếng làm mẫu. Để dao, để thịt xuống, tôi day qua nói:

– Dễ quá phải không?

– Yes sir.

– Vậy thì xắt đi.

Bắt đầu từ đó nó xắt thịt heo gọn gàng, trông miếng thịt bắt mắt hơn. Tuy nó làm ra vẻ anh hùng cho oai vậy chớ thỉnh thoảng tôi liếc qua thấy nó ngó miếng thịt heo còn ghê ghê, đôi lúc làm như nó không dám ngó. Khi chỉ nó chiên thịt tôi nói:

– Con hồng ăn thịt heo thì ném ném mùi vị xong rồi nhả ra.

– Hồng sao đâu chú, con còn phải học hỏi nhiều nữa.

Tôi cười và nói giỡn:

– Học nấu bếp trên tàu bày món là đủ rồi.

– Weeks menu hả chú?

– Con cũng biết weeks menu hả?

– Biết chớ chú, bày món cho một tuần, mỗi ngày một món hết tuần thì bắt đầu lại, Hollands style.

– Ờ, có thời gian chú theo đầu đánh cá Urk ở Hòa Lan. Sáng thứ Hai họ ra biển đánh cá, sáng thứ Sáu về, họ làm sẵn năm món khác nhau để trong tủ lạnh, mỗi ngày đem ra một món hâm nóng ăn cho tiện. Trước kia nhiều bếp tàu buôn người Hòa Lan làm theo cách đó, nhưng trên tàu

viễn dương thì có thêm súp đậu đỏ hay đậu xanh ăn với bột mì pha với trứng, sữa đem tráng chảo, tiếng Hòa Lan gọi là pannenkoek, tiếng Anh là pancake.

Ahmad hỏi:

– Tiếng Việt là gì chú?

– Chú hồng biết, ở Việt Nam chú chưa thấy món bánh này.

– Ngoài hai món xúp đậu ra cũng có món đậu nâu ăn với thịt ba rọi xắt nhỏ chiên teo lại cho dòn vào ngày thứ Bảy, có tên là Groninger rijsttafel, phải không chú?

– Đúng rồi, truyền thống ăn uống của tàu buôn Hòa Lan trước kia, thứ bảy ăn đậu. Chủ Nhật thì mỗi người ăn nửa con gà đút lò với khoai tây chiên dầu (french frites).

– Ủa, ngày nay con thấy nhiều đầu bếp cũng giữ theo truyền thống đó.

– Hồi trước thì trên tàu nhiều người Hòa Lan còn giữ truyền thống, tập tục của Hòa Lan. Thời gian sau này, chung chạ với dân tạp nhạp, nhứt là những người qua từ Đông Âu, nấu nướng kiểu đó họ ăn hồng được và thực phẩm dự trữ hồng dùng bị dư ra, hết hạn, hư thúi liệng bỏ nhiều lắm.

– Con cũng thấy vài đầu bếp nấu ăn hồng được, thức ăn đồ bỏ rất nhiều.

– Vậy thì con học hỏi để trở nên đầu bếp hồng đồ bỏ thức ăn.

– Con thấy làm đầu bếp cần phải có lương tâm nữa.

Tôi đoán thằng nhỏ muốn nói lương tâm nhưng không đủ vốn từ ngữ để diễn tả, nên dạy qua nhìn nó:

– Compassion! Lâu lắm rồi chú mới nghe chữ này. Theo con như thế nào mới là có lương tâm?

– Con thấy nhiều đầu bếp ngoài mặt lòn cúi vâng vâng dạ dạ, nhưng khi khuất mặt thì bỏ đồ dơ vô thức ăn cho người ta ăn.

– Chuyện này chỉ có vài đầu bếp tâm tánh bất thường. Thật ra thì mấy tên láo cá, cà chớn cũng nên lấy nước bồn cầu pha trà, cà phê nấu thức ăn cho nó ăn, nó uống, nhưng hồng lẽ ghét có một vài thằng mà mình cho cả đám ăn, uống đồ dơ. Làm như vậy là bất lương, hơn nữa làm hư chất lượng thức ăn mà mình bỏ công ra chế biến.

– Phần đông đầu bếp người In Đô lúc nào cũng lo cho tụi officers nhiều hơn, thậm chí cho thủy thủ ăn đồ thừa và đồ hết hạn.

– Đầu bếp làm như vậy tức là lấy phần ăn của thủy thủ cho tụi officers ăn.

– Oh. Lần đầu con nghe chú nói.

– Công ty trả tiền ăn cho mọi người trên tàu giống như nhau và trong hợp đồng cũng hồng có

ghi điều khoản đầu bếp nấu cho tụi officers ăn ngon hoặc nhiều hơn thủy thủ. Đã làm việc ngoài boong nhiều năm con cũng biết, anh em thủy thủ làm việc nặng nhọc và cực khổ hơn tụi officers nhiều. Trong khi tụi officers chỉ tay năm ngón, làm việc nhẹ hơn và lãnh lương cao hơn. Mai mốt con nhận việc hồng muốn bị đồng hương ghét thì cố gắng giữ công bằng trong việc ăn, uống.

– Con thấy nhiều đầu bếp nấu theo ý thuyền trưởng không thôi.

– À, mình cũng chiều theo thuyền trưởng một chút. Chú ý thuyền trưởng thích ăn món thì thỉnh thoảng làm món đó và hồng thích món nào thì lâu lâu nấu món đó một lần.

Ahmad cười cười nói lại:

– Chú dạy con giữ công bằng trong việc ăn uống mà.

Tôi nhìn gương mặt thông minh, nhưng lém lỉnh của thằng nhỏ, mỉm cười:

– Đây hồng phải là nịnh nọt gì đâu, mà là tâm lý, bởi vì phần đông con người ta hay a dua lắm, ngồi ăn chung bàn, thuyền trưởng khen ngon thì y như rằng cả đám khen ngon, thuyền trưởng ăn món nào thì cả đám hùa theo ăn món đó, nếu thuyền trưởng chê món nào thì chẳng ma nào rớ tới món đó.

– Dạ, con biết.

– Nhưng chuyện này con nên làm kín đáo, tuy đầu bếp làm việc chỉ dưới quyền thuyền trưởng, nhưng tốt hơn hết không nên thân thiện với thuyền trưởng.

– Sao vậy chú?

– Gần lửa thì rất mặt.

Dần dà chẳng những Ahmad không sợ thịt heo mà nó ăn được thịt heo, khi ném thịt heo nó cất nguyên miếng ăn thử và biết phân biệt mùi vị, phê bình ngon dở, nó rất thích món thịt heo kho trứng của Việt Nam. Tôi chỉ nó cách kho thịt, kho cá theo phong cách Việt Nam và dạy nó kết hợp thực đơn, thí dụ như thịt heo, thịt gà, cá kho thì phải ăn với cơm trắng hoặc khoai tây luộc, rau cải luộc... Có hôm nó hỏi:

– Thịt bò hay thịt trừu kho với trứng được không chú?

Tôi trả lời:

– Thì khi nào về In Đô con nấu thử coi, chớ VN hồng có ăn trừu, còn thịt bò thì có món bò cà ri hay bò kho gừng rồi, thịt nào vị đó.

Mỗi khi đồ bộ tôi đi đâu nó theo đó, nó cũng biết uống bia, rượu và thích nhứt nhậu với món da heo chiên giòn chấm mắm ớt. Khi nhận việc đầu bếp, mỗi khi gặp rắc rối, nó hay gọi điện hỏi. Trước khi nó xin việc sang công ty khác, nó cũng

gọi cho tôi hay. Từ ngày sang công ty khác nó thường đi tuyến đường xa rồi dần dà tôi không liên lạc với nó được nữa và cũng không nghĩ sẽ gặp lại nó.

Ahmad bưng mâm rượu và bọc khoai tây chiên dọn ra. Để mâm xuống bàn nó liền nói:

– Ở Hòa Lan hồng có da heo chiên giòn:

– Con vô siêu thị mua thiếu gì.

– Vậy hả chú, vừa rót rượu nó vừa nói, mai con lên siêu thị mua một mớ đem theo.

Chúng tôi cụng ly, vừa uống vừa trò chuyện và trao đổi với nhau trên những chuyến hải hành. Đạo này Ahmad đi tuyến đường Âu sang Á nên nó kể tôi nghe về hành trình của nó qua những hải cảng Tân Gia Ba, Phi Luật Tân, Thái Lan và Việt Nam. Nghe nó kể xong tui nói:

– Con còn trẻ đi cho đã, chú già rồi.

Ahmad cười.

– Con thấy chú còn khoẻ và trẻ lắm.

– Mẹt rồi con.

– Chú còn mấy năm nữa về hưu?

– Theo luật mới thì chú phải làm tới sáu mươi bảy và cộng thêm vài tháng.

– Lâu hả chú.

– Ừa, xã hội Âu Châu bây giờ thay đổi nhiều lắm.

– Vậy hả chú?

Tôi chỉ tay chung quanh mấy chiếc bàn bên cạnh đầy nhóc người nói:

– Con nhìn thì biết, những người đến từ Đông Âu không à.

– Ừa, trước kia nhiều người Phi Luật Tân hơn.

– Ngày trước chú tị nạn Cộng Sản qua xứ tự do, bây giờ Cộng Sản tràn lan qua xứ tự do. Tương lai Âu Châu biến thành Cộng Sản, lúc đó hồng biết chú phải tị nạn qua đâu.

– Qua In Đô chú.

– In Đô...

Tôi định nói In Đô đạo Hồi thì cũng y chang như Cộng Sản và những nước độc tài thôi, nhưng tôi kịp dừng. Những năm sống nước ngoài, tuy Ahmad học hỏi được nhiều văn hóa, nhân bản của những nước tự do phương Tây, sống cởi mở hơn nhiều so với bạn bè đồng hương của nó, nhưng dù sao nó cũng là người đạo Hồi. Tôi bèn nói trớ:

– In Đô cũng giống Việt Nam mà.

– À, chú có định nghỉ hưu về Việt Nam ở hông chú?

– Chú chưa biết, nhưng trong một xã hội luôn bất ổn thì cũng hồng nên tới đó làm gì.

– Ở Việt Nam hồng bình yên hả chú?

Tôi khoa tay một vòng trong hội quán, nói.

– Thì con coi đó, mấy người này sống trong những quốc gia Cộng Sản, nếu quốc gia họ

được bình yên thì đâu có lê thân khắp nơi kiếm sống.

Ahmad nhìn một vòng rồi bưng bia lên uống, để bia xuống nó hỏi:

– Con chưa biết người Cộng Sản khác nhau với người hồng phải Cộng Sản thế nào?

– Con chú ý thời sự thì con thấy rõ hết, Cộng Sản và những tổ chức khủng bố na ná như nhau, thí dụ như tánh tình những người Cộng Sản hồng hách, nói láo, độc ác, gian manh, bắt cóc giết người. Vì quyền lợi họ có thể bắn rớt máy bay giết hàng trăm người vô tội. Đem thuốc độc qua nước khác thuốc người ta chết. Những người Cộng Sản trên quê hương chú cũng vậy, thời chiến tranh họ giết đàn bà có chửa, bóp cổ con nít, bắt người vô tội trở thành chum rồi đào lỗ chôn sống tập thể.

– Bây giờ thay đổi nhiều rồi chú, tháng trước con có ghé cảng Sài Gòn và lên thành phố Hồ Chí Minh, vui lắm chú.

– Mình là thủy thủ đi tới đâu hưởng thụ tới đó nên thấy vui, con có sống nơi đó rồi mới biết, dân ở đó hồng thoải mái đâu.

– Mỹ cũng cũng nói láo và giết nhiều người mà chú.

– Nói chung thì những ông, bà làm chánh trị thì nói láo là nghề của họ. Khi có quyền, có thế thì hồng nhiều thì ít cũng có nhúng tay vào tội ác. Tuy nhiên, trong những nước dân chủ, từ tổng thống xuống tới bất cứ ông, bà chánh khách lớn nhỏ nào nói dóc hay làm chuyện bất nhân, trái pháp luật thì báo chí tha hồ mạt sát, thậm chí còn bị lôi cổ ra tòa. Dân chúng biểu tình phản đối, cảnh sát đụng tới liền bị báo chí cho lên trang nhứt. Còn ở những nước độc tài và cộng sản thì từ đảng viên cấp thấp cho tới chóp bu nói dóc, nói láo, hối lộ, tham nhũng... họ làm mưa làm gió gì thì làm, dân chúng biểu tình, nhà báo hó hé đưa tin thì bị đánh đập, còng tay, lôi kéo như heo, như chó đem nhốt vô tù, buồn buồn họ lôi đầu đánh đập cho vui, nói chung những người cộng sản, nhân tánh hồng có, họ xem mạng con người ta như cỏ rác.

– Nhưng nước Nga và những nước Đông Âu hết Cộng Sản rồi chú.

– Họ nói hết là hết được sao. Một khi tư tưởng Cộng Sản đã thấm sâu trong óc, trong tim họ.

Tôi bưng rượu lên cụng. Ahmad cụng ly và đưa ly ực nhanh một cái, để ly rượu xuống và nói:

– Dạ con biết rồi.

– Con biết cái gì?

– Con phân biệt được tánh tình giữa người Hòa Lan và người Nga, phần đông người Nga họ sống ích kỷ và vô kỷ luật và nhân tính họ ít hơn người Hòa Lan, con nghĩ đó là tánh tình của hai dân tộc khác nhau.

– Hồi trước chú đọc của một danh nhân người nào đó nói: “Dân tộc nào, chánh quyền nấy.” chú tin như vậy. Nhưng đi nhiều nơi, sống chung chạ và tiếp xúc với nhiều dân tộc khác nhau chú mới nghiệm ra rằng, phải nói là “chánh quyền nào dân tộc đó” mới đúng.

– Là sao chú?

– Có thể đem dân Trung Hoa ra so sánh, cùng là người Tàu nhưng người Tàu Hồng Kông, Tàu Đài Loan và người Tàu sống bên Âu-Mỹ, tánh tình hòa nhã, văn minh, thân thiện và gần gũi họ mình hồng thấy bất an hơn là gần với Tàu Cộng. Người Đông Âu cũng vậy, những người dân còn ảnh hưởng văn hóa cộng sản thì sống vô kỷ luật, tham lam và ích kỷ, sống hồng hòa hợp được với ai.

Tôi mỉm cười và nói tiếp:

– Chú và con cũng vậy, sống bên phương Tây một thời gian cũng có phần nào thay đổi. Phải vậy không?

– Oh, Ahmad gật gù đầu cười nói, con thay đổi cũng nhờ chú mà.

Tôi cười:

– Đó là nhờ sự thông minh và chịu học hỏi của con. Thường thì thành phần lớn tuổi, còn suy tư theo chủ nghĩa Cộng Sản nên có phần khác biệt. Hy vọng đám trẻ qua những nước văn minh thực tập, làm việc, học hỏi, tánh tình thay đổi tích cực, lễ độ, kỷ luật, sống văn minh và có văn hóa hơn.

– Người Cộng Sản hồng có văn hóa hả chú?

– Có chứ con, nói chung làm việc gian ác nào cộng sản cũng làm được, có điều họ làm nhưng hồng dám nhận là họ làm. Bọn khủng bố khác hơn Cộng Sản chỗ này, khủng bố làm thì họ nhận họ làm. Cộng sản làm chẳng những hồng thừa nhận, mà còn đổ thừa cho người khác. Văn hóa Cộng Sản là như vậy đó.

– Ủa, theo nguyên tắc thì trên tàu hồng ai được vào bếp hỏi này hỏi nọ nhưng có nhiều người, nhứt là mấy người Nga, họ hay vô bếp đòi này đòi nọ, hồng phép tắc gì hết.

– Có những tên cà chớn mình cũng nên chửi thẳng mặt.

– Chú là người Hòa Lan nên nó ngán chú.

– Vậy người In Đô họ hồng ngán sao?

– Không đâu chú...

– Con hồng dám chửi thì mỗi khi gặp tên cà chớn con lên mét với thuyền trưởng.

– Có, con có mét thuyền trưởng, nhưng khi có mặt thuyền trưởng thì tụi nó im ru, ra về ngoan ngoãn lắm. Nhưng lúc thuyền trưởng vắng mặt thì tụi nó tấn công vô bếp giống như hải tặc Somalie vậy.

– Những tên như vậy con tổng cổ nó ra ngoài.

– Hồng sao hả chú.

– Hồng sao, chú bảo đảm, hồng sao.

– Chú dạy con làm đầu bếp phải có lòng tốt mà.

– Những tên cà chớn, hồng cho nó ăn đồ dư là tốt với nó lắm rồi, nhưng con đừng gây chuyện trước là được.

Có tiếng chuông báo, chúng tôi nhìn lại phía tiếng chuông. Một ông lớn tuổi đứng trước quày ba rung chuông, tới khi mọi người im lặng, chú ý ông mới ngưng tay và dạy ra nói lớn:

– Hôm nay là sinh nhật của tui, tui mời mỗi người một lon bia.

Tiếng ồ vang lên và ai đó nhanh miệng cất tiếng hát happy birthday to you... mọi người cùng hòa nhịp, tôi và Ahmad cũng hát theo. Ông sinh nhật bưng bia mời từng người. Chúng tôi mỗi người cũng được một lon. Sau khi mọi người có bia đủ rồi ông trở lại trước quày ba đứng cầm ly bia đưa lên cao mời mọi người. Mọi người hô to happy birthday và một lần nữa cùng nhau hát bài happy birthday to you...

Khi không khí vui nhộn của sinh nhật lắng xuống thì trời cũng tối rồi và hội quán cũng sắp đóng cửa. Ahmad mở túi xách lấy ra chiếc áo thun màu đỏ còn trong bọc, đưa qua cho tôi nói:

– Tặng chú nè, con mua hôm ghé cảng Sài Gòn.

– Oh, ông kia sinh nhật mà chú được quà.

Cầm chiếc áo thun màu đỏ, lòng thoáng chút nghi ngờ, tôi mở bọc rút áo ra xem. Đúng như tôi đoán, một ngôi sao màu vàng choán hết ngực áo:

– Oh, cờ Việt Cộng...

Ahmad cũng ngạc nhiên:

– Cờ hả chú?

Tôi cầm chiếc áo căng ra và đưa lên:

– Vậy là thành lá cờ Việt Nam:

– Oh, xin lỗi.

– Chuyện gì?

– Chú hồng thích Cộng Sản.

Không hiểu sao tôi vẫn điềm nhiên, trong khi trong lòng thoáng buồn và khơi dậy trên quê hương của tôi một thời tang tóc. Nửa thế kỷ trôi qua rồi còn gì, vậy mà quê hương tôi vẫn còn tiếp diễn sự hung bạo, dã man, xem ra mỗi ngày một tinh vi hơn.

Tôi điềm nhiên nói:

– Lá cờ chỉ là biểu tượng.

Tôi vừa nhét chiếc áo thun vào bọc đưa qua cho Ahmad, nói:

– Con cất lại đi chú hồng bận nó được, đem nó về tàu làm chú thêm suy nghĩ.

Ahmad cầm áo để lên bàn:

– Nghĩ gì chú?

Trong lúc tôi lưỡng lự, chưa biết trả lời sao thì hội quán thông báo đóng cửa. Những thủy thủ ở xa thì có xe bus hội quán chở về tàu. Tàu tôi đậu gần đi bộ vài phút tới nên không cần xe bus.

Ahmad đi xe điện nên nó vội đứng lên, đi lại hỏi tài xế đi nhờ xe bus ra bến xe điện. lát sau nó trở lại, mang vội túi lên vai và bắt tay, ôm tôi thật chặt và nói lời từ giã.

– Còn năm phút xe chạy, chú giữ gìn sức khỏe.

– Ok, con cũng vậy.

Hội quán đương xông xáo ồn ào, chợt nhiên vắng vẻ yên lặng. Vài nhân viên lau chùi quét dọn và tôi cũng mang laptop lên vai. Tôi day lại khoát tay với mấy nhân viên dọn dẹp, nói lời cảm ơn và chào tạm biệt. Khi tôi bước ra tới cửa thì có một nhân viên gọi.

– Ông ơi!

Tôi day lại thấy một nhân viên cầm bọc có chiếc áo thun đồ đưa lên:

– Ông bỏ quên cái này.

Không do dự, tôi vừa khoát tay vừa lắc đầu:

– Không! Không!... Cái đó hồng phải của tui ./.

Dronten 1.9.2018

mùa trăng khuyết

Trang đài Glassey-Tràng Uyển

* riêng kính tặng Nắm, Gấu, Mẹ Nắm,
Ngoại Nắm

*Mẹ bị bắt hai năm nay
hai con nương mái tóc
bạc như sương của Ngoại
tìm sống*

*Mẹ lao lý
con lao lung
trên một quê hương lao tù
một dân tộc lao đao, lão đảo*

*sẩy Mẹ bú Di
vắng Mẹ, níu Bà
Ngoại choàng tay nối dài tình Mẹ
Ngoại nhập vai Ngoại, vai Mẹ, vai Cha
ba vai oằn nặng hai vai
mưu sinh tối đen
tương lai bất định
bất công xé tan chân lý
cường quyền giẫm nát lương tâm
Ngoại hát đùa với Gấu
Ngoại thủ thi với Nắm
những đêm dài vô tận
con đường Mẹ Nắm đã chọn,
Ngoại Nắm một lòng theo*

*bài ru con đương đại
trùm lên ba thế hệ
trong một mái ấm kiên định:
âu ơ, âu ả ví dâu*

*cầu ván đóng đinh, cầu tre lắc lẻo
gập ghềnh khó đi
khó đi Ngoại dắt Nắm Gấu đi
Nắm Gấu đi trường học,
Mẹ Nắm đi nhà tù*

“Con tôi vô tội!

Con tôi vô tội!

Con tôi vô tội!

Con tôi vô tội!”

Ngoại phản kháng

bản án 10 năm

cái kết án vô lương tâm

tiếng kêu xé tim giữa phố phường

tiếng lòng Mẹ Việt Nam

nức nở tự bao đời

thấu hay chăng?

ngày xưa chiến tranh

Mẹ già mòn mỏi chờ con

tại ngũ

ngày nay hoà bình

43 năm ‘giải phóng’

Mẹ vẫn mòn mỏi chờ con

trẻ thơ mòn mỏi chờ Mẹ

chờ đến bao giờ?

Mẹ Nắm ơi,

*con trăng nhân chủ cứ khuyết mãi
khuyết cả cuộc đời các con của Mẹ
của bao trẻ thơ Việt Nam*

10 năm là một con số vô nghĩa

nó không nói được cái vô tận, vô vọng, vô lý

*của án toà vô tri, vô pháp, vô nhân
10 năm của tuổi thơ*

là cả một cuộc đời

tuổi thơ con vắng Mẹ rồi

ai đem trả Mẹ cho đời con tươi?

không công lý sao có hoà bình!

không công lý sao có hoà bình!

không công lý sao có hoà bình!

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng nửa năm báo VNNS (4 số). Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 29-09- 2018

Giải đáp

Độc giả đã giải đúng đáp án số báo 298, hãy liên lạc về tòa soạn để nhận giải theo qui định

* Ô. Lê Ngọc Bích

* Ô. Tran Quoc Toan

Tòa soạn VNNS xin chúc mừng

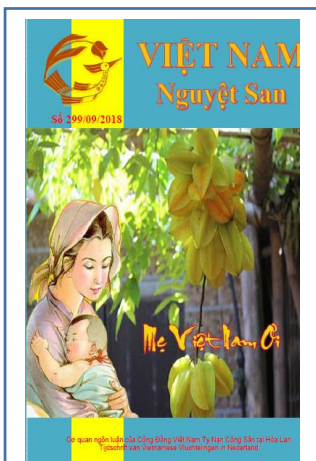
			2				5	8
1		8					9	
		5			3			
			7	1				4
			4		2			
2				9	8			
			3			7		
	6					5		1
8	9				4			

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu.....
- số độc giả:.....
- địa chỉ:.....
- giới thiệu độc giả mới tên:.....
- địa chỉ:.....

Để duy trì và phát triển tờ báo, độc giả trúng thưởng sẽ được gửi tặng 1 người bạn của mình nửa năm báo.

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

€;30

IBAN:NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Địa chỉ liên lạc

Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede

E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com

Tel: +31 (0)318-640625

“Tòa soạn đón nhận mọi ý kiến đóng góp xây dựng của quý độc giả”

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Luật đặc khu và an ninh mạng của CSVN đã làm dư luận trong nước xôn xao và cao điểm là cuộc biểu tình rầm rộ ngày 10 tháng 06 vừa qua tại nhiều tỉnh thành tại Việt Nam. Và sắp tới đây người ta đồn đãi sẽ có cuộc biểu tình lớn vào ngày 2 tháng 9 xảy ra. Theo dòng thời sự, trên diễn đàn xã hội dân sự hiện đang lan truyền bài viết của tác giả Đỗ Ngà được sự chú ý và lan truyền rộng rãi trên facebook. VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài viết dưới đây:

* * *

THẾ NÀO MỚI LÀ NGƯỜI CÔNG AN KHÔN NGOAN?

Đỗ Ngà

Kết cấu của mọi tổ chức đều có dạng hình tháp. Tức là gì? Ví dụ, như ngành công an, ở phía dưới cùng là những lính lác, làm nhiều bồng lộc ít. Số lượng những con người này rất đông. Khi lên đến cấp chỉ huy càng cao thì số lượng ít lại. Sĩ quan cấp úy nhiều hơn cấp tá, cấp tá nhiều hơn cấp tướng. Và đến kẻ mang quân hàm cao nhất trong cấp bậc sĩ quan thì được vài người. Cho nên nói kết cấu tổ chức nào cũng có dạng hình tháp là vậy. Từ dạng hình tháp, ai cũng luận ra một điều rằng, không phải lính lác nào cũng leo cao, mà chỉ một số ít thăng quân hàm thăng chức. Còn lại là sẽ bị sa thải để chừa chỗ cho lớp trẻ.

Trong ngành công an, lính lác đối mặt với hiểm nguy còn tương tá thì an toàn. Kẻ hạch sách nhân dân để cạy từng đồng tiền bản là lính lác. Hàng trăm, hàng ngàn lính lác hốt tiền của dân lành rồi đem về cúng cho chỉ huy. Chỉ huy thấp cúng cho chỉ huy cao. Nên chỉ huy càng cao thì càng giàu. Về kết cấu tổ chức là hình tháp, nhưng về ăn chia thì có dạng hình chữ V. Nghĩa là cấp càng cao hốt càng đậm và được cung phụng như ông hoàng. Cấp càng thấp thì ăn càng ít và lãnh nhận mọi hiểm nguy, sự chửi rủa và miệt thị của xã hội.

Cướp đất:

Ở quê tôi, mỗi sào đất (ngàn mét vuông) nhà nước đền bù chỉ có 75 triệu. Tính ra mỗi ha có giá là 750 triệu. Thế nhưng, khi phân lô bán nền là thì được 100 lô, mỗi lô 3 tỷ. Tính ra mỗi ha bọn đầu nậu và ê kíp quan chức thu 300 tỷ. Trừ đền bù còn 299 tỷ 250 triệu. Số tiền đó được đầu nậu, quan chức chính quyền bên uỷ ban và sếp công an chia nhau. Đưa xây nhà lầu, đưa mua ô tô, đưa mua đất, đưa cho con du học. Còn lại anh lính lác công an nhận lương ba cọc ba đồng gổ trợ bọn xe cuốc xe ủi phá nhà. Những anh lính lác này làm việc thất Đức, vừa không xơ múi gì được vừa đối đầu với hiểm nguy.

Mãi lộ:

Công an giao thông đứng đường phục kích ăn mãi lộ là những kẻ con quan chức cỡ bự, những kẻ chạy chọt bạc tỷ mới có chân trong các vị trí béo bở đó. Nhưng có luật chơi hết. Mỗi ngày đứng đường bóp cổ cánh tài xế sao cho đủ tiền cống nạp và có chút đỉnh bỏ túi. Nghề này thất đức, bị dân chửi như chó. Có khi ăn dày và không đúng luật nên bị đặt rành luật chửi như tát nước vào mặt. Loại này giàu, nhưng cũng phải làm mọi cho thăng sếp ngồi mát ăn bát vàng.

Bắt tội phạm đâm chém:

Không ít lính lác phải đương đầu với những bọn buôn ma túy, những con nghiện, những kẻ ngáo đá, những đám tội phạm xã hội đen có tổ chức vv... Chính điều này, rất nhiều công an ở tầng lính

lác phải bỏ mạng, hay nhiễm HIV, hay bị tàn phế. Nhưng thành tích thì chỉ huy được nhiều còn lính lác được ít. Sự tưởng thưởng không xứng đáng nét đặc trưng của hệ thống chính quyền này.

Theo dõi, hạch sách, bắt bớ, và đâm sau lưng những người bất đồng chính kiến:

Hành động này bị xã hội phỉ nhổ, bị nhân dân khinh khi là thứ phường mạt hạng. Là con người có ăn có học, mà lột bỏ quân phục, đóng giả phường lưu manh để trả thù người không thù không oán với mình. Nếu có chút lương tri, thì sống sao được? Vì hành động thể tuy dân không làm gì được, nhưng họ khinh còn hơn con chó. Vậy ở tầng lính lác, chính các bạn đã lột bỏ bản chất con người và tự khoát lên mình phận con chó đúng nghĩa. Bắt người theo lệnh miệng, hoàn toàn sai luật pháp. Trả thù người sống đúng tinh thần hiến pháp bằng thủ đoạn tàn độc. Thì đây không từ nào để mô tả thích hợp hơn từ "con chó" cả. Chính các bạn, người có ăn có học cam phận làm chó, sẽ phải trả giá rất đắt khi Việt Nam có đổi thay.

Đàn áp biểu tình:

Loại lính này là khổ nhất. Khi đất nước rơi vào cảnh rối loạn, những người này đối mặt với nhân dân. Họ phải chọn lựa, nghe mệnh lệnh thì sẽ trở thành kẻ thù ác với toàn dân. Và nghe lệnh thì sẽ bị nhân dân ghi án tử. Để rồi sau này, khi đất nước đổi thay, họ thành những tội đồ dân tộc và đứng trước vành móng ngựa. Lúc đó tội phản quốc, tội chống lại nhân dân sẽ chờ đón họ. Nếu họ không nghe lệnh, họ đối mặt với kỷ luật, có thể bị đuổi khỏi ngành.

Như thế nào mới là người công an khôn ngoan? Người công an khôn ngoan là người công an biết nương tay khi bị đẩy vào thế đối đầu với nhân dân. Người công an khôn ngoan là người biết giả vờ tuân thủ lệnh ác của cấp trên và tìm cách, tìm lý do chính đáng để không xả súng vào dân. Người công an khôn ngoan là người biết trở cờ bắn vào đầu những tên sếp nào dám bắt chập sinh mạng dân. Khi đến thời điểm đó, công an biết làm vậy sẽ thành anh hùng thay vì phai gánh tội rất nặng.

Những công an trẻ hôm nay, sẽ là kẻ chứng kiến thời đổi thay của đất nước trong tương lai. Nếu không chuẩn bị cho mình một tâm lý của người công an khôn ngoan, thì tương lai rất khủng khiếp. Đại tội đồ hay đại anh hùng là do sự khôn ngoan của mình quyết định tất cả. Bớt ác đi các bạn cũng không đối, nhưng ác thì ít phải có ngày trả đủ.

**BAN CHẤP HÀNH CỘNG ĐỒNG VNTNCS/HL
VÀ TÒA SOẠN BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN**

Chúc mừng

Thượng Toạ Thích Minh Giác trụ trì Chùa Vạn Hạnh /HL đã được tiến cử lên **Hòa Thượng** qua kỳ họp thường niên của các tăng sĩ Âu Châu về tham dự vào tháng 7/2018 vừa qua tại Đức quốc và dựa trên tinh thần hiến chương phật giáo Việt Nam thống nhất .

Kính Chúc Hòa Thượng Khang Thịnh

**Thông báo: Kết quả xổ số hỗ trợ cho người yêu nước
do Hội Đền Hùng Foundation tổ chức**

Ngày 17 tháng 7 năm 2018

Kính thưa quý vị,

Chủ Nhật ngày 15 tháng 7 năm 2018, lúc 8 giờ tối trong chương trình Bữa Cơm Gây Quỹ Hát Cho Người Yêu Nước được tổ chức tại nhà hàng Ly's Garden, San Diego, Hoa Kỳ. Ban tổ chức Vé Số Gây Quỹ Hỗ Trợ Cho Người Yêu Nước 2018 đã thực hiện việc bốc thăm với sự chứng kiến và tham gia của hàng trăm quan khách tại chỗ. Nay xin thông báo đến quý vị kết quả vé số:

1) **Giải Độc Đắc:** Vé trúng mang số: **34551**. Vé này được bán ra ở **Houston, Hoa Kỳ**. Giải thưởng là 1 xe Toyota Camry SE 2018. Trị giá khoảng \$25,000.00 USD (Hai Mươi Lăm Ngàn Mỹ Kim).

2) **Giải Nhì:** Gồm có 5 lô. Lô thưởng là iPhone, trị giá khoảng \$800.00 (Tám Trăm Mỹ Kim) cho mỗi lô và các vé trúng mang số:

- Lô 2-1: **36429**. Vé này được bán ra ở **Đức Quốc**.
- Lô 2-2: **36931**. Vé này được bán ra ở **Stockton, Hoa Kỳ**.
- Lô 2-3: **31100**. Vé này được bán ra ở **Chicago, Hoa Kỳ**.
- Lô 2-4: **35875**. Vé này được bán ra ở **Tampa, Hoa Kỳ**.
- Lô 2-5: **34595**. Vé này được bán ra ở **Houston, Hoa Kỳ**.

3) **Giải Ba:** Gồm có 4 lô. Lô thưởng là iPad, trị giá khoảng \$700.00 (Bảy Trăm Mỹ Kim) cho mỗi lô và các vé trúng mang số:

- Lô 3-1: **45848**. Vé này được bán ra ở **Jacksonville, Hoa Kỳ**.
- Lô 3-2: **45171**. Vé này được bán ra ở **Orange County, Hoa Kỳ**.
- Lô 3-3: **45408**. Vé này được bán ra ở **Toronto, Canada**.
- Lô 3-4: **40075**. Vé này được bán ra ở **Úc Đại Lợi**.

4) **Giải Tư:** Gồm có 20 lô. Lô thưởng là Tặng Phẩm Lưu Niệm, trị giá khoảng \$200.00 (Hai Trăm Mỹ Kim) cho mỗi lô và các vé trúng mang số:

- Lô 4-1: **34550**. Vé này được bán ra ở **Bỉ Quốc**.
- Lô 4-2: **46811**. Vé này được bán ra ở **Stockton, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-3: **34679**. Vé này được bán ra ở **Houston, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-4: **42314**. Vé này được bán ra ở **San Jose, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-5: **40858**. Vé này được bán ra ở **Houston, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-6: **34752**. Vé này được bán ra ở **Anh Quốc**.
- Lô 4-7: **36739**. Vé này được bán ra ở **San Diego, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-8: **39736**. Vé này được bán ra ở **Houston, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-9: **39369**. Vé này được bán ra ở **Tampa, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-10: **35593**. Vé này được bán ra ở **Oakland, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-11: **45782**. Vé này được bán ra ở **Hòa Lan**.
- Lô 4-12: **39077**. Vé này được bán ra ở **Úc Đại Lợi**.
- Lô 4-13: **42470**. Vé này được bán ra ở **Jacksonville, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-14: **38308**. Vé này được bán ra ở **Đan Mạch**.
- Lô 4-15: **46803**. Vé này được bán ra ở **Stockton, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-16: **37703**. Vé này được bán ra ở **Orange County, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-17: **41016**. Vé này được bán ra ở **Úc Đại Lợi**.
- Lô 4-18: **42212**. Vé này được bán ra ở **Úc Đại Lợi**.
- Lô 4-19: **30632**. Vé này được bán ra ở **San Diego, Hoa Kỳ**.
- Lô 4-20: **41360**. Vé này được bán ra ở **Washington DC, Hoa Kỳ**.

Những điều sau đây quý vị cần lưu ý:

- Tất cả các giải trúng không bao gồm thuế và giấy phép.
- Tất cả các giải trúng căn cứ theo hồi xuất hiện hành của Hoa Kỳ.
- Quý vị có thể xem lại buổi xổ số qua Website:

www.RadioTiengNuocToi.com

d) Địa chỉ liên lạc với Ban Tổ Chức:

Hội Đền Hùng . Foundation P.O. Box 21424, San Jose, CA 95151 – USA

Ban Tổ Chức trân trọng cảm ơn

Cáo phó

Trong niềm tin vào Chúa Kitô Phục Sinh,
Chúng con kính báo cùng quý Đức Cha, Đức ông, Quý Cha,
Quý Tu Sĩ Nam Nữ, thân bằng quyến thuộc, thông gia và bạn hữu xa gần:
Vợ, Em, Chị, Mẹ, Bà Nội, Bà Ngoại, Bà Cụ của chúng con là:

Cụ Bà Anna Trần Thị Đượm

Sinh ngày 30 tháng 01 năm 1938
tại Kiến An, Hải Phòng - Việt Nam
Đã an nghỉ trong Chúa vào lúc 22.00 giờ tối
Thứ năm 21 tháng 06 năm 2018
tại thành phố Enschede – Hòa Lan
Hưởng thọ 80 tuổi

Tang gia đồng kính báo

Chồng:	Lê Văn Lợi	
Trưởng nữ:	Lê Đào Tình, chồng và con	(Hoa Kỳ)
	Lê Đào Kim Anh, chồng, các con và các cháu	(Hòa Lan)
	Lê Thị Hồng Tuyết, chồng, các con và các cháu	(Hòa Lan)
	Lê Thị Hồng Anh, bạn, các con và cháu	(Hòa Lan)
	Lê Thị Xuân Hương, chồng và các con	(Hoa Kỳ)
	Lê Kiều Bích Thủy	(Hòa Lan)
Trưởng nam:	Lê Quốc Anh, vợ và các con	(Hòa Lan)
	Lê Quốc Tuấn, vợ và các con	(Hòa Lan)
	Lê Thị Ngọc Trâm, chồng và con	(Hòa Lan)
	Lê Quốc Minh, vợ và các con	(Hòa Lan)
	Lê Kiều Khánh Linh, và bạn	(Hòa Lan)
Cháu đích tôn:	Lê Tommy Thanh Tâm	(Hòa Lan)

Cáo phó này thay thế thiệp tang

Nhà hàng Deli Tasty

**Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).**

Mọi chi tiết xin lạc qua địa chỉ:

Deli Tasty

Meent 40

3011 JL Rotterdam

Email: naambestelling@live.nl

M: 010-4111116

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel,
koelapparatuur, airco, softijsmachine,
ventilatie, Keuken afzuigventilatie,
verwarming ketels, geyser, boiler, friteuse,
opwarming- apparatuur, magnetron,
oven, vaat wasmachine, gasapparatuur,
koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak
filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet.Nguyen

Tel. 030-2688630

Mob. 06-44464380

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen
beelden. In opdracht kunnen portretten,
borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of
elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en
opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia
tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige
monument voor Vietnamese bootvluchtelingen
in Nederland is mede door deze interactieve
kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer
0344-572577 of haar kunstwerken zien op
www.bronzenbeeld.nl

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€ .150	€ .800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€ .100	€ .600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€ .80	€ .500
1/2 trang trong	Trắng đen	€ .50	€ .300
1/4 trang trong	Trắng đen	€ .25	€ .150
1/8 trang trong	Trắng đen	€ .15	€ .100

Cười chút chơi

Bí mật

Tại một bữa tiệc, các vị khách tranh cãi đàn ông hay đàn bà đáng tin cậy hơn. Một người đàn ông nói: "Phụ nữ không thể nào giữ được bí mật".

Một người đàn bà lên tiếng phản đối: "Tôi không tin. Tôi đã giữ bí mật về tuổi của mình từ khi tôi 21 tuổi".

"Rồi bà sẽ để lộ vào một ngày nào đó", người đàn ông khẳng định.

"Tôi không nghĩ thế", người đàn bà nói tiếp.

"Khi một người phụ nữ đã giữ được bí mật trong 27 năm, thì cô ta sẽ giữ nó suốt đời".

Có đáng nuôi hay không?

Nhà sắp có khách, bà vợ hách dịch hỏi ông chồng:

- Ông định mặc quần đùi để tiếp khách hay sao?

- Tôi muốn để mọi người đều biết, bà đã nuôi tôi thế nào! - ông chồng hậm hực.

- Nếu vậy - bà vợ nói - ông hãy cởi nốt cả quần đùi ra, cho họ biết là ông có đáng để nuôi không?

Mẹ không thích anh

Một anh nọ làm thợ lặn đến thăm bố mẹ vợ. Lúc về, anh gọi vợ ra tâm sự.

- Anh nghĩ là mẹ không thích anh lắm. Anh đã giải thích với mẹ là anh không thể đeo nhẫn cưới lúc lặn được vì bọn cá mập bị hấp dẫn bởi những vật lấp lánh sẽ cắt đứt ngón tay.

- Thế thì sao?

- Thế rồi mẹ em hỏi anh: "Sao con không đeo dây chuyền".

Tình trạng thất nghiệp

Giáo viên hỏi sinh viên: "Anh có thể đưa ra giải pháp để kết thúc tình trạng thất nghiệp không?"

- Em sẽ tách phụ nữ và đàn ông ra. Tất cả phụ nữ sẽ trên một hòn đảo và tất cả đàn ông sẽ ở trên hòn đảo còn lại

-Nhưng họ sẽ làm gì sau đó?

-Họ sẽ đóng thuyền

Gia truyền

Hai thanh niên nói chuyện với nhau:

- Tớ đọc ở trong một cuốn sách có viết là con người có được sự thông minh không phải do học hành mà là do cha mẹ truyền lại.

- Nếu thế thì phải gọi cậu là trẻ mồ côi đấy.

Ngất xỉu là im lặng

Trong phòng thử quần áo, một phụ nữ mặc chiếc áo măng tô sang trọng lên người. Cô ta vén tấm rèm phòng thử ra hỏi người bán hàng:

- Cô có nói giá tiền cho chồng tôi biết không?

- Có ạ, thưa bà.

- Phản ứng của ông ấy ra sao?

- Ông ấy ngất đi.

- Cô biết câu tục ngữ "Im lặng là đồng ý" rồi chứ. Tôi lấy chiếc áo này.

Em cho anh tất cả

Một anh chàng bắt gặp bạn mình trên phố, đang bê chiếc tivi với vẻ mặt rất hí hửng. Anh liền hỏi:

- Sao trông anh vui quá vậy?

- Tôi gặp một cô gái và tôi rất yêu cô ta. Sau một thời gian tán tỉnh, tình yêu của tôi được cô ấy chấp nhận. Hôm nay, sau khi hai chúng tôi đi chơi về, cô ấy rú vào nhà, khép cửa lại và nói khẽ với tôi:

"Nhà em đây, bây giờ em sẽ cho anh tất cả những gì anh muốn".

Gia truyền

Hai thanh niên nói chuyện với nhau:

- Tớ đọc ở trong một cuốn sách có viết là con người có được sự thông minh không phải do học hành mà là do cha mẹ truyền lại.

- Nếu thế thì phải gọi cậu là trẻ mồ côi đấy.

Góp ý

Sau một buổi chiếu phim, một khán giả nói với đạo diễn :

- Đáng lý ra ở cuối bộ phim ông nên gây ra một vụ nổ thật lớn.

- Tại sao?

- Để đánh thức khán giả dậy đi về!

Bài diễn văn hay chết người

Trong một vụ đắm tàu, 10 người đàn ông và một cô gái bám vào sợi dây thòng xuống từ một chiếc máy bay trực thăng. Viên phi công thông báo, một người phải buông tay, nếu không sợi dây sẽ đứt và tất cả sẽ chết.

Ai sẽ là vật tế thần đây?

Cuối cùng, cô gái kể cho cánh đàn ông nghe một câu chuyện thật cảm động về sự hy sinh.

Cô kết luận rằng mình sẵn sàng hiến dâng cuộc sống để cứu họ, rồi hô to:

- Hy sinh cao đẹp là bất tử!

Cô gái vừa dứt lời, cả đám đàn ông đều... vỗ tay!

Lời Tò Soạn

Trong số báo này tòa soạn xin cáo lỗi cùng quý bạn đọc bài “Nhu Chuyện Thần Tiên” sẽ đăng tiếp tục vào số 300 VNNS vì lý do thiếu trang dành cho mục ưu tiên. Nhìn lại thời gian tòa soạn rất cảm ơn quý ACE cộng tác viên đã tích cực đóng góp bài vở thật phong phú, đồng thời sự mến thương của độc giả vẫn luôn ủng hộ VNNS, đồng hành cùng VNNS, và cũng mong quý vị phổ biến VNNS đến người thân bạn bè cho tờ báo tăng thêm nhiều độc giả.

Kính thưa quý vị ! VNNS số 300 với chủ đề “ Tình bạn “ sẽ phát hành vào tháng 10.2018
 Bài viết kính mong quý cộng tác viên gửi về tòa soạn theo địa chỉ Nguyễn Quang Kế - E-mail : **vietbaohoalan@yahoo.com trước ngày 14.10.2018.**

Tòa soạn VNNS xin kính chúc quý vị cùng gia quyến mọi sự an lành.

Trân trọng

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

Hiệu đính

* Độc giả số 750 Đinh Thịnh, tòa soạn xin cáo lỗi vì cập nhật danh sách thiếu khi đã trả tiền báo.

* Những độc giả có ghi dấu(*) xin liên lạc về tòa soạn để xác minh số độc giả vì tòa soạn để cập nhật thời gian gia hạn báo.

Lưu ý: quý vị khi trả tiền báo nhớ ghi số độc giả của mình, giúp cho tòa soạn dễ dàng cập nhật danh sách gia hạn báo.

Xin chân thành cảm ơn

VNNS

Danh sách trả tiền báo từ ngày 20-6- 2018 đến ngày 05-09-2018

số t/t	Ngày trả tiền	Tên	Số độc giả	Số tiền	Ghi chú
01	22/03/2018	Đinh Thịnh	750	30	Bổ sung
02	20/06/2018	TKC Hoang, TI Nguyen	831	30	*
03	25/06/2018	T.T.Nguyen	419	30	
04	27/06/2018	Vu Thi Lua	753	30	
04	02/07/2018	Nguyen VD	756	60	2 năm báo
05	nt	TNA. Nguyen	29	60	2 năm báo
06	05/07/2018	Bui Thi Thu	634	30	
07	06/07/2018	Thu Vuong Nguyen Thi	302	30	
08	09/07/2018	Nguyen T.S	94	30	
09	16/07/2018	TKN.Tran	733	30	
10	13/08/2018	Phạm Ngọc Ninh	293	30	
11	14/08/2018	T.H.Ta, Ta Ta Nguyen	184	100	*3 năm báo
12	20/08/2018	Đ.K.Cao	8	30	
13	28/08/2018	V.H.Kieu	861	30	
14	31/08/2018	TV Thai Ta	718	30	
15	03/09/2018	T.C.Vu	140	60	2 năm báo
16	05/09/2018	VlietService		150	Quảng cáo 2018

**Có những trường hợp con cháu trả tiền báo giúp cho Bố Mẹ ,
 Nhớ ghi số độc giả của người nhận báo.
 Tòa soạn VNNS xin chân thành cảm ơn**

Hát Giữa Vàng Trắng

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

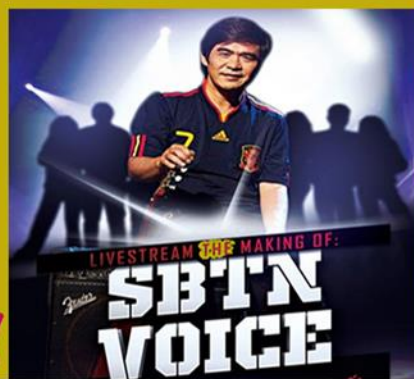
Lời : Đoàn Văn Khánh

♩ = 80

Em G Am Em Am G
 Người là vàng sáng vẫn lung linh giữa đời Soi khắp mê cung đầy
 Em D7 G Em G Bm C
 với Mặt cơn gió thấp thoáng lay bay Phiêu du
 Am G Bm G Em Bm G Bm
 cùng núi non ngàn mây. Dù tiền kiếp quay cuồng xao xác
 D7 Bm Em D Bm D7
 Đã trôi xa dòng kinh. Xin quay về nương náu cõi
 Em G Em Bm G C
 xưa. Tâm không còn ghen ghét hờn căm. Ta bây
 Am C Bm D7 G Em
 giờ như lũy tre già. Nghiêng bóng đêm trăng tà
 Em G Em G
 Lung linh màu lá úa sương trong Nghe luân hồi vượt qua
 Am Em C Em G
 Xanh xao gheñh thác đứng tịnh không Ôi! chan hoà trăng và
 Em G Em Bm C Am
 ta. Thênh thang lời hát rong quanh đời. Miên man biển sóng
 G Em G Em Am
 ru triều âm. Muôn hoa thiên ngàn ngát dâng hương
 B7 Em
 Tâm quán niệm vô thường

Việt Nam Nguyệt San xin giới thiệu đến quý đồng hương tiếng hát Ái Ni trong vườn hoa Cộng Đồng VNTNCS/Hòa Lan .

Top 21

Tiếng hát Ái Ni đến từ Hòa Lan

... Chiu ảnh hưởng nhiều từ cha mình, là một nhạc sĩ sáng tác và hoà âm. Từ nhỏ đã được tiếp xúc với nhiều dòng nhạc khác nhau. Nhưng lại đặc biệt yêu mến dòng nhạc bolero vì nó nhẹ nhàng nhưng lại làm trái tim người nghe dễ rung động về tình yêu, tình quê hương đất nước. |

Đến với chương trình SBTN The Voice 2018, một chương trình lớn nhất tại hải ngoại do nhạc sĩ Trúc Hồ tổ chức, Ái Ni rất vui mừng, hạnh phúc tham gia khi đã được chọn trong số 500 thí sinh để vào vòng bán kết của top 21.

Với mong muốn, trước là để thoả mãn lòng đam mê âm nhạc, sau là đem lời ca tiếng hát đến với khán giả khắp nơi trên thế giới, đặc biệt là có một ước muốn truyền tải được kho tàng âm nhạc quý báu mà các nhạc sĩ trước năm 75 đã để lại cho chúng ta. Nhắc nhớ đến bên cạnh tình yêu thời chinh chiến thì quê hương đất nước và nguồn cội là vô cùng quan trọng.

Quan điểm của Ái Ni là muốn tạo cho mình một style riêng của chính mình, và sự học hỏi không ngừng nghỉ để đem đến cho khán giả những gì tốt nhất mà em có với tất cả trái tim người con gái Việt Nam da vàng.

Rất mong quý cô bác, anh chị em bạn hữu cổ vũ và dành nhiều tình cảm cho Ái Ni cũng như là các bạn của mình.

Trân trọng cảm ơn.

https://youtu.be/2quzgZd_aBI

All the different teams are fighting for you, so you did well.

BTC
&
Huấn
huyện
viên